

EDUFOR FUTURE

- EDUCAȚIE ȘI FORMARE PENTRU VIITOR -

NR. 4/DECEMBRIE 2017

*Revistă pentru promovarea
exemplilor de bună practică
în domeniul educației și
formării din România*

Editor: Asociația EduFor Craiova

Pagina Revistei:

www.edufor.ro/revista.php

ASOCIAȚIA **EDUFOR** CRAIOVA

Revista "EduFor Future – Educație și Formare pentru viitor"

își propune să promoveze exemple de bună practică din domeniul educației și formării din România.

Descriere prin cuvinte cheie:

educație, formare, tineret, sport, proiecte, programe, activități educative, experiențe educaționale

EduFor Future - Educație și formare pentru viitor

Cod de identificare ISSN și ISSN-L/înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:

EduFor Future (Online) = ISSN 2359 – 7259

ISSN-L 2359 – 7259

Editor: Asociația EduFor Craiova

www.edufor.ro

www.facebook.com/AsociatiaEduFor

Redacția:

Str. Magnolia, Nr. 34, 205450

Pielești, Dolj, România

Tel: +40351427609

E-mail: contact@edufor.ro

Colectivul de redacție:

Mirela Simona Deaconu

Andreea Mihaela Duță

Lăcrămioara Fîlfan

Cristina Nicoleta Nălbitoru

Mădălina Prioteasa

Ileana Stanciu

Pagina Revistei:

www.edufor.ro/revista.php

CUPRINS

1. INTRODUCERE.....	4
2. ROLUL EDUCAȚIEI EXTRACURRICULARE ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR.....	5
3. CALITATEA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE – CONTRIBUȚII LA PREGĂTIREA PENTRU VIAȚĂ A ELEVILOR.....	6
4. ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE	8
5. ROLUL ACTIVITĂȚILOR DIDACTICE EXTRACURRICULARE ÎN CADRUL ORELOR DE GEOGRAFIE	10
6. IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE IN EDUCAȚIA COPILULUI	12
7. IMPORTANȚA PARTENERIATULUI ȘCOALĂ- FAMILIE- BISERICĂ	14
8. ACTIVITĂȚILE ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE	16
9. ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN FORMAREA ELEVULUI AUTONOM.....	18
10. FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII COPIILOR CU CES PRIN ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE	19
11. EFICIENTIZAREA DEMERSULUI DIDACTIC PRIN EDUCAȚIA CENTRATĂ PE ELEV	20
12. ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL.....	21
13. ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE NE AJUTĂ!.....	23
14. ROLUL ȘI IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE	24
15. IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN PROCESUL INSTUCTIV-EDUCATIV	25
16. ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE – MODELE DE PETRECERE A TIMPULUI LIBER	27
17. LOCUL ȘI ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE	29
18. CREȘTEREA COEZIUNII COLECTIVULUI DE ELEVI ȘI CONSOLIDAREA SPIRITULUI DE ECHIPĂ, A RELAȚIILOR DE PRIETENIE, STABILIREA UNUI CLIMAT DE ÎNCREDERE, FAVORABIL COMUNICĂRII PRIN EXCURSIA ȘCOLARĂ	31
19. ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE - COMPONENTĂ EDUCAȚIONALĂ VALOROASĂ ÎN DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ A COPIILOR.....	33
20. ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE SI ROLUL LOR IN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII.....	34
21. ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE ȘI PERSONALITATEA ELEVULUI	37
22. ÎMPREUNĂ REUȘIM: ȘCOALĂ, FAMILIE, COMUNITATE	39
23. ȘCOALĂ-FAMILIE. UN PARTENER REAL IN BENEFICIUL COPILULUI.....	41
24. ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII ELEVULUI	44
25. ROLUL ȘI IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE	46
26. IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE ÎN REALIZAREA EDUCAȚIEI MORAL – RELIGIOASE	48
27. INFLUENȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ASUPRA FORMĂRII PERSONALITĂȚII TINERILOR.....	50
28. EXTRACURRICULAR ACTIVITIES AND STUDENTS MOTIVATION	51
29. ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE ȘI APLICABILITATEA LOR PRACTICĂ ÎN OPTIMIZAREA PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT	53
30. ROLUL ȘI IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE.....	55
31. ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE-VALENȚE FORMATIVE ȘI MODALITĂȚI DE REALIZARE.....	56
32. INFLUENȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE IN PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT	59
33. EFICIENȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE, EXTRACURRICULARE ȘI EXTRAȘCOLARE	61
34. ACTIVITATEA EXTRACURRICULARĂ ȘI INFLUENȚAREA EVOLUȚIEI COPILULUI, CA SEGMENT AL EDUCAȚIEI PERMANENTE	63
35. CARAVANA PRIETENIEI - PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL INTERȘCOLAR	64
36. CRAIOVEAN PENTRU O ZI	67
37. PROIECTUL EDUCATIV "CITEȘTE ȘI DĂ MAI DEPARTE!"	69
38. ENGLISH LANGUAGE PROGRAM FOR YOUTH- ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE ÎN LIMBA ENGLEZĂ	70

INTRODUCERE

Al IV-lea număr al Revistei **EDUFOR FUTURE - Educație și formare pentru viitor** este dedicat Mesei rotunde județene *Școala și partenerii săi. Aspecte educative și exemple de bună practică*, activitate inclusă în Calendarul activităților științifice, metodice și culturale desfășurate la nivel județean/interjudețean/național/internațional în anul școlar 2017 – 2018 al Casei Corpului Didactic Dolj.

Activitatea a fost organizată de Școala Gimnazială "Traian" Craiova în parteneriat cu Casa Corpului Didactic Dolj și a fost desfășurată la Școala Gimnazială "Traian" Craiova pe data de 26 octombrie 2017, considerându-se că activitatea educativă școlară și extrașcolară reprezintă spațiul aplicativ care permite transferul și aplicabilitatea cunoștințelor, abilităților, competențelor dobândute în sistemul de învățământ. Prin formele sale specifice, activitatea educativă școlară și extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea tinerei generații în actul decizional în contextul respectării drepturilor omului și al asumării responsabilităților sociale. Educația este o prioritate absolută și un agent cheie al asigurării coeziunii sociale capabil să contribuie la îmbunătățirea climatului democratic european.

Se știe că educația, ca acțiune socială organizată, presupune mai mulți factori: familia, școala și comunitatea. Democratizarea educației face necesară deplasarea centrului de interes de pe cunoștințe impuse - pe obiective, de pe programe abstracte - pe nevoile curente ale elevului, astfel încât acesta să fie centrul de interes al tuturor.

Activitatea a urmărit valorizarea experienței didactice în perspectiva îmbunătățirii demersului didactic prin:

- Valorificarea valențelor creative ale elevilor și cadrelor didactice;
- Dezvoltarea competențelor de interrelaționare și comunicare între elevi și cadrele didactice;
- Realizarea unui schimb de experiență între cadrele didactice interesate de acest demers instructiv-educativ;
- Stimularea comunicării și colaborării.

Astfel, cadrele didactice participante au avut ocazia să-și împărtășească opiniile, ideile, experiențele proprii, exemplele de bună practică în cadrul celor trei secțiuni ale activității:

1. Rolul și importanța activităților școlare și extrașcolare – sesiune de referate;
2. Metode, tehnici și instrumente utilizate în organizarea și desfășurarea activităților extrașcolare - exemple de bună practică;
3. Expoziție de proiecte extrașcolare/desene/picturi/fotografii realizate pe tema "Activitățile extracurriculare. Un alt mod de a învăța".

ROLUL EDUCAȚIEI EXTRACURRICULARE ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

*Dana Cotoi - profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „Traian” Craiova*

În școala contemporană, eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor. Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate.

Educația extracurriculară își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

În cadrul acestor activități, elevii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date, învață să învețe. Prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, copiii se autodisciplinează. Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează pozitiv.

Exemple de activități extrașcolare:

1. Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a întui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor.

2. Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură. Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă.

3. Spectacolele constituie o formă de activitate extracurriculară în școală, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei. Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului sau nu, asupra dezvoltării elevilor. Astfel de activități sunt de o reală importanță într-o lume dominată de mass media și ne referim la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional și mai presus de toate slabi dezvoltați intelectual.

4. Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii, elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe. Excursia reprezintă finalitatea unei activități îndelungate de pregătire a copiilor, îi ajută să înțeleagă excursiile nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de muncă de zi cu zi ci și ca un act de ridicare a nivelului cultural.

5. Serbările și festivitățile – marchează evenimentele importante din viața școlarului. Din punct de vedere educativ, importanța acestor activități constă în dezvoltarea artistică a elevului precum și în atmosfera sărbătorească instalată cu acest prilej.

6. Concursurile școlare - sunt o metoda extrașcolară de a stârni interesul elevului pentru diferite arii curriculare având, în același timp, o importanță majoră și în orientarea profesională a elevilor, făcându-le cunoscute toate posibilitățile pe care aceștia le au.

Activitățile complementare concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, declanșează anumite sentimente. O mai mare contribuție în dezvoltarea personalității copilului o au activitățile extrașcolare care implică în mod direct copilul prin personalitatea sa și nu prin produsul realizat de acesta. Activitatea în afara clasei și cea extrașcolară trebuie să cuprindă masa de copii.

Criterii de selectare a activităților extrașcolare:

Înainte de a efectua activități extrașcolare, trebuie să Țineți cont de următoarele aspecte importante pentru copii:

- Vorbiți cu elevii și revizuiți activitățile dorite la începutul fiecărui nou semestru. Decideți cât de mult se pot descurca și faceți alegeri-chestionar
- Încercați să vă încurajați elevii să stabilească un echilibru între activitățile de grup și cele individuale.

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stărnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal – pregătirea copilului pentru viață. Realizarea acestui obiectiv depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi.

Potențialul larg al activităților extracurriculare este generator de căutări și soluții variate. Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi lași pe ei să te conducă spre acțiuni frumoase și valoroase.

Bibliografie:

- Cernea, Maria, *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ*, în "Învățământul primar" nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, București;
- Ionescu, M., Chiș, V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
- Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact*, Editura Polirom, 2002
- Crăciunescu, Nedelea, *Forme de activități extracurriculare desfășurate cu elevii ciclului primar*, în "Învățământul primar" nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, București

CALITATEA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE – CONTRIBUȚII LA PREGĂTIREA PENTRU VIAȚĂ A ELEVILOR

*Raluca Diaconu Dinu - profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „Traian” Craiova*

"Educația este un proces al vieții și nu o pregătire pentru viață. Cred că școala trebuie să reprezinte viața actuală, viața tot atât de reală și de vitală pentru copil ca aceea pe care el o duce în familia sa, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă." John Denvey.

Problematika educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, date mai ales de schimbările fără precedent din toate domeniile vieții sociale. Accentul trece de pe informativ pe formativ. Un curriculum unitar nu mai poate răspunde singur diversității umane, iar dezideratul educației permanente tinde să devină o realitate de necontestat. Astfel, fără a nega importanța educației de tip curricular, devine tot mai evident faptul că educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității tinerilor.

“Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori – “Descoperirea copilului”).

Educația extracurriculară urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

Trebuința de se juca, de a fi mereu în mișcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm școala cu viața. În cadrul acestor activități elevii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date, *învață să învețe*. Prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, copii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al școlii și al învățământului primar – pregătirea copilului pentru viață.

Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează pozitiv.

Exemple de activități extrașcolare

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor.

Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură. *Excursiile și taberele școlare* contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă.

Spectacolele constituie o formă de activitate extracurriculară în școală, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei. Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului sau nu, asupra dezvoltării elevilor. Astfel de activități sunt de o reală importanță într-o lume dominată de mass media și ne referim la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional și mai presus de toate slabi dezvoltări intelectuale.

Activitatea educativă școlară și extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea tinerei generații în actul decizional în contextul respectării drepturilor omului și al asumării responsabilităților sociale, realizându-se, astfel, o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală.

În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație. La vârsta școlară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens.

Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe. Excursia reprezintă finalitatea unei activități îndelungate de pregătire a copiilor, îi ajută să înțeleagă excursiile nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de muncă de zi cu zi ci și ca un act de ridicare a nivelului cultural.

Serbarile și festivitățile - marchează evenimentele importante din viața școlarului. Din punct de vedere educativ importanța acestor activități constă în dezvoltarea artistică a elevului precum și în atmosfera sărbătorească instalată cu acest prilej.

Elevii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăși să fie creativ.

Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora.

Activitatea educativă școlară și extrașcolară permite transferul și aplicabilitatea cunoștințelor, abilităților, competențelor dobândite în cadrul orelor prevăzute în programa școlară. Elevii sunt atrași de activitățile artistice, recreative, distractive, care ajută la dezvoltarea creativității, gândirii critice și stimulează implicarea în actul decizional privind respectarea drepturilor omului, conștientizarea urmărilor poluării, educația rutieră, educația pentru păstrarea valorilor, toleranța, comunicarea interculturală.

Școala, oricât de bine ar fi organizată, oricât de bogat ar fi conținutul cunoștințelor pe care le comunicăm elevului, nu poate da satisfacție setei de investigare și curiozitate creatoare, trăsături specifice copiilor. Ei au nevoie de acțiuni care să le lărgescă lumea lor spirituală, să le îndeplinească setea de cunoaștere, să le ofere prilejuri de a se emoționa puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-și forma convingeri durabile.

Bibliografie:

- Ionescu, M., Chiș, V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
- Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact*, Editura Polirom, 2002
- Crăciunescu, Nedelea, *Forme de activități extracurriculare desfășurate cu elevii ciclului primar*, revista *Învățământul primar*, nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, București

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE

Claudia Ilie - profesor
Liceul Teoretic „Gh. Vasilichi” Cetate
Marioara Fera- profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „Gh. Brăescu” Calafat

În orice domeniu este necesar să cunoști materialul de prelucrat, astfel încât să poți utiliza uneltele adecvate pentru finalitatea dorită. În domeniul educației, această identificare trebuie făcută foarte atent, cu atât mai mult cu cât „materialul” este unul uman, prin urmare individual, de cele mai multe ori chiar imprevizibil.

Actualele activități instructiv-educative sunt centrate pe aceasta individualitate a tinerilor, de aici și nevoia de a utiliza metode variate de predare, selectate atent, în funcție de personalitatea și nevoile celor care urmează a fi „prelucrați”. Astfel, în activitatea didactică, este indicat să putem identifica din timp elevii cu un potențial crescut sau scăzut în diferite domenii de activitate.

În fiecare școală se urmează un curriculum unitar; prin curriculum unitar se înțelege rutina cursurilor care are ca finalitate o examinare publică (teste naționale, bacalaureat). Prin urmare, elevii învață mult pentru a avea rezultate bune și a promova. Dar este suficient în ceea ce privește formarea

personalității tinerilor, a celor care vor participa activ la cerințele societății actuale? Să presupunem că există un elev care are rezultate foarte bune, dar nu se poate exprima liber, este emotiv; în acest caz, elevul va trebui, pe viitor, să aplice pentru un loc de muncă, să participe la diferite interviuri la care, cel mai probabil, va fi respins. Mai sunt și cazurile elevilor cu un potențial crescut față de învățătură, dar care sunt total dezinteresați de activitățile în aer liber, prin urmare sunt inactivi din punct de vedere fizic. Pe lângă studiu, tinerii trebuie să mai fie și conștienți de lumea exterioară și de ce se întâmplă în jurul lor. Cu alte cuvinte, dezvoltarea individului trebuie să se facă pe cele două planuri: intelectual și fizic.

Examenele și studiile sunt doar o parte care trebuie completată de alte componente pentru a forma o personalitate integrabilă în această societate competitivă. Astfel, complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate.

Activitățile „de după ore” sunt foarte utile pentru majoritatea elevilor, cu atât mai mult cu cât sunt unii dintre ei care nu au cea mai bună viață de familie. În cazul unui astfel de tânăr, activitățile extracurriculare sunt binevenite deoarece îi pot schimba optica asupra vieții și îl pot orienta spre un drum mai bun. Dacă acasă îi lipsește „mentorul”, persoana care să îl ghideze, tânărul va căuta unul afară, așa că este indicat să fie un adult responsabil, un profesor, un îndrumător.

Un alt aspect pozitiv al activităților extracurriculare este faptul că îl fac pe individ mai responsabil, iar această responsabilitate îl pregătește pentru viitor. De asemenea, implicarea în activități extracurriculare ajută individul să întâlnească oameni noi, cu experiențe diferite, îl ajută să-și facă prieteni, să socializeze, acest aspect fiind foarte important în cazul tinerilor care întâmpină dificultăți de comunicare cu semenii lor.

Astfel de activități sunt de o reală importanță cu atât mai mult cu cât trăim într-o lume dominată de mass media, referindu-ne aici la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional.

Activitățile extracurriculare sunt variate, astfel încât tinerii pot fi implicați, în funcție de interesele fiecăruia. Nu este necesar ca elevii să exceleze în aceste activități, atâta timp cât la sfârșit asimilează niște experiențe noi care îi vor ghida mai departe.

Participarea la dezbateri sau discuții de grup

Atât elevii cât și părinții acestora pot fi invitați să participe la activități care implică lectura, dezbaterile și discuțiile de grup care îi vor ajuta să achiziționeze deprinderi în comunicare.

Participarea la dansuri sau la canto

Tinerii care au ca preocupări dansul sau muzica pot să participe la diferite competiții de acest gen. Acest lucru, nu numai că le oferă o alternativă la viitoarea carieră, dar îi ajută să capete încredere în ei înșiși.

Participarea la concursuri de cultură generală

Sunt elevi care studiază mult, dar sunt o serie de lucruri care pot să nu le fie clare. Cu ajutorul acestor concursuri, ei pot acumula informații pe care nu le aveau înainte.

Participarea la jocuri și sportul

Studiul este important, dar la fel este și „jocul”. Sportul este necesar în dezvoltarea corpului și a minții, mai mult, el învață individul ce înseamnă spiritul de echipă, corectitudinea și toleranța.

Participarea la diverse campanii de conștientizare

Elevii trebuie să participe de asemenea la diferite activități care militează pentru sănătate, protejarea mediului etc., astfel încât ei să devină activi în problemele societății actuale.

Participarea la evenimente comunitare

Elevii trebuie de asemenea să fie pregătiți pentru situații limită. Astfel, ei ar trebui să știe cum să ofere primul ajutor și cum să-l primească, în diferite cazuri (cutremur, incendiu, accident etc), întregul proces și tehnicile folosite.

În final, atât activitățile curriculare cât și cele extracurriculare nu trebuie doar să educe pe tineri în spiritul societății actuale, ei trebuie să fie învățați și să se adapteze. Astfel, ei vor fi pregătiți pentru o lume care nu va mai fi „a noastră”, ci va fi „a lor”.

Bibliografie:

- IONESCU, M.; CHIȘ, V. – *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura **Presa Universitară Clujeană**, Cluj-Napoca, 2001
- <https://secure.ihaveaplaniowa.gov>

ROLUL ACTIVITĂȚILOR DIDACTICE EXTRACURRICULARE ÎN CADRUL ORELOR DE GEOGRAFIE

*Mihaela Stănescu - profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „Traian” Craiova*

Orizontul local constituie „laboratorul geografic” cel mai fidel unde elevii intră în contact cu lumea reală a obiectelor și fenomenelor, le intuiesc la „fața locului” însușindu-și fondul corect de reprezentări și noțiuni științifice despre lumea înconjurătoare. Desfășurarea activităților cu elevii în orizontul local accesibilizează trecerea de la gândirea concretă la cea abstractă și invers, constituind locul cel mai eficient pentru exemplificare și experimentare, pentru înțelegerea cauzalității fenomenelor și evoluția lor în timp. Se realizează stări afective, trăiri emoționale și sentiment de atașament al copiilor față de locurile natale. Marele geograf George Vâlsan afirma despre orizontul local: „orizontul local este cea dintâi patrie a copilului...”.

Reprezentările și noțiunile geografice cuprinse în capitolul „Noțiuni de orientare” (orizontul, linia orizontului, punctele cardinale, mijloace de orientare în spațiu) impun deplasarea cu elevii în orizontul local din preajma școlii pentru a se realiza imaginea, conținutul corect, concret și durabil al noțiunilor respective.

Aceste reprezentări geografice se pot realiza și în cadrul activităților didactice extrașcolare cum sunt: drumeția, vizita și excursia.

Drumețiile, vizitele și excursiile constituie forme organizate ale procesului de învățământ în natură sau la diferite instituții culturale sau economice, în vederea realizării unor scopuri instructiv- educative legate de o serie de teme prevăzute în programa școlară.

Observarea dirijată a obiectivelor și fenomenelor în condiții naturale sau în expoziții, muzee, case memoriale, grădini botanice sau zoologice și altele, permit elevilor formarea unor reprezentări bogate despre cele observate, să-și consolideze cunoștințele, o serie de deprinderi și sentimente.

În organizarea și desfășurarea drumețiilor, vizitelor și excursiilor se va ține cont de itinerariul sau locul unde se vor efectua, data, scopul și obiectivele urmărite.

Drumeția reprezintă forma de deplasare de scurtă durată pe distanțe mici, pe jos care se desfășoară în orizontul local. Importanța ei constă în aceea că învățătorul dirijează observațiile copiilor asupra comportamentelor mediului înconjurător, făcându-i să urmărească cu interes poziția, evoluția, diversitatea și specificul acestora, legăturile cauzale dintre ele.

Drumețiile, ca și vizitele și excursiile se organizează cu răspundere după o planificare tematică, precizându-se foarte clar și concret scopul propus, precum și alegerea perioadei de desfășurare.

Realizarea acestor activități didactice trebuie să respecte următoarele etape: proiectarea și selectarea itinerariului de parcurs; precizarea obiectivelor; documentarea prealabilă; desfășurarea activității; încheierea prin evaluarea și valorificarea cunoștințelor acumulate.

În teren, în comparație cu sala de clasă, conținutul informativ al lecției are o arie mai vastă de cuprindere a elementelor adiacente care definesc categoria de noțiuni propusă în studiu; elevii beneficiază de noi cunoștințe deduse și desprinse chiar de ei, ceea ce, ușurează corelarea cauzală a elementelor și fenomenelor în procesul învățării.

Prin observație, conversație și dezbateri în teren a mai multor problematici deja învățate se vor consolida generalizări și se vor face înțelese legăturile cauzale între componentele mediului și chiar un complex teritorial din zonă.

Vizita geografică constituie o acțiune cu caracter instructiv- educativ de deplasare pentru a cunoaște la fața locului o localitate, o instituție, pentru a observa cu atenție exponatele unui muzeu, rezervație naturală, etc.

Înainte de deplasarea cu elevii la locul vizitei, învățătorul trebuie să parcurgă următoarele etape: documentarea asupra locului vizitei; stabilirea scopului și a obiectivelor; vizitarea în prealabil de către învățător în unitatea care va fi vizitată pentru a se comunica data și ora sosirii grupului, numărul de elevi și vârsta acestora și a scopului urmărit; colaborarea cu administrația unității de vizitat pentru desemnarea unor persoane competente care să îndeplinească rolul de ghid și posibilitatea de a cerceta mai amănunțit un anumit sector și de a obține dacă este posibil, unele eșantioane sau materiale documentare pentru completarea colecției școlii; desfășurarea vizitei propuse; evaluarea rezultatelor vizitei.

Vizitele geografice folosite ca lecții au mare importanță în instruirea și educarea elevilor, dar și în orientarea profesională a acestora pentru viitor.

Excursia este una dintre cele mai atractive, plăcute și utile activități de recreere și odihnă activă, facilitând contactul cu mediul. Excursia este o călătorie de cel puțin o zi, efectuată în afara localității de reședință, cu un mijloc de transport, având ca suport recreerea, vizitarea, informarea, studiul. O excursie geografică impune o mare responsabilitate din partea celui care o organizează. De aceea, conținutul trebuie ales cu grijă, bine corelat cu scopul și obiectivele; perioada să fie corespunzătoare unei bune desfășurări a activității. Pentru aceasta excursia trebuie organizată după un plan bine stabilit, care să parcurgă mai multe etape: etapa de organizare, etapa de desfășurare a excursiei școlare și etapa de evaluare a excursiei la reîntoarcerea în școală.

Prima etapă: constă în pregătirea teoretică a excursiei. Se stabilesc tematica și obiectivele pedagogice concretizate cu cele reale din teren; se stabilește itinerarul, care să cuprindă aspecte semnificative ale elementelor ce vor fi analizate; se specifică obiectivele principale, dar nu se ignoră nici un aspect care ar putea consolida cunoștințele dobândite anterior (ex. Elemente despre căi de comunicație: șosea modernizată, autostradă, cale ferată- electrificată sau simplă; drum forestier, potecă. La acestea se adaugă informații legate de împărțirea administrativă, obiectivele culturale, social- istorice și elemente etnofolclorice specifice zonei în care se desfășoară excursia). Se întocmește și se propune scopul activităților din lecția- excursie (informativ și educativ). Se stabilesc punctele de aplicație practică și activitățile specifice fiecărei opriri. Se realizează o bună documentație bibliografică, pentru că, indiferent că la fața locului este ghid sau nu, cadrul didactic este coordonatorul activității și trebuie să ofere explicația științifică;

Se analizează costul excursiei după distanța propusă, mijlocul de transport, posibilitatea de cazare și masa servită. Se întocmește dosarul cu actele și aprobările necesare oricărei excursii, de preferat cu aproximativ cu o lună înainte.

Etapa a II-a, desfășurarea propriu-zisă a excursiei, ține mult de experiența dar și de creativitatea cadrului didactic. Acesta va face să pară totul mai ușor, chiar dacă va lucra cu elevi de clasele I- IV, pentru care va fi mai greu să intre în atmosfera de studiu. Pe tot parcursul se menține însă buna dispoziție, caracteristica ieșirii din spațiul convențional al clasei. Tot materialul cules va fi etichetat și grupat. Se pot face schițe și se iau notițe.

Urmează apoi deplasarea pe itinerarul stabilit, iar cadrul didactic de la microfonul autocarului va reaminti itinerarul ce trebuie parcurs și locurile de popas. Ghidul va explica formele de relief prin care se trece cu autocarul, apele, vegetația, așezările. În locurile reprezentative de popas pot fi analizate în detaliu: poalele versantului, panta, culmea, vârful; într-un afloriment geologic se pot analiza modul de alcătuire, tipurile de roci. Se pot recolta eșantioane de roci cu urme de fosile și însoțite de etichete informative asupra locului de unde s-au găsit, denumirea lor și chiar cu numele elevilor și depuse în colecția clasei și a școlii ca veritabile mijloace informative în lecții.

În locurile de popas se pot realiza scurte jocuri distractive, se pot prezenta scurte programe artistice, cântece populare și muzică ușoară, elemente care aduc destindere, bună dispoziție, consolidează prietenii și amintiri trainice despre locurile vizitate.

Cea de-a III-a etapă constă în prelucrarea materialului cules. Se desfășoară în sala de clasă, după încheierea excursiei. Se reconstituie traseul parcurs pe zile și obiectivele de informații culese de elevi. Se cumulează materialele culese de fiecare echipă și se analizează în ansamblu. Se revăd notițele și se completează cu ajutorul întrebărilor puse de învățător: *pe unde am trecut, ce am văzut, ce obiective am vizitat, ce v-a plăcut mai mult și ce nu v-a plăcut și de ce?* Se ordonează eșantioanele de roci, fructe, ramuri, frunze. Se ordonează fotografiile. Dacă este posibil se vizionează înregistrările. Pe harta fizică ce a însoțit

excursia și pe care este marcat traseul cu o bandă colorată, se marchează punctele de lucru de pe parcursul excursiei; obiectivele principale (în funcție de scopul urmărit) pot fi ilustrate cu fotografii reprezentative.

Materialul cules poate fi valorificat prin realizarea unor panouri informative, sau panouri cu fotografii de grup ale elevilor. Acestea din urmă au pe lângă scopul ilustrativ și unui educativ de popularizare a acțiunii pentru trezirea interesului elevilor pentru geografie și pentru cunoașterea patriei. De asemenea, se pot organiza concursuri, portofolii ale elevilor și cu materiale didactice pentru cabinetul de geografie.

În concluzie, excursia are o mare valoare și importanță instructiv-educativă deoarece contribuie la dezvoltarea simțului de observație al elevilor, a interesului pentru studiul geografiei patriei și a capacității de înțelegere a realității înconjurătoare. Nu numai că ajută la consolidarea cunoștințelor geografice, botanice sau zoologice predate la clasă, dar anticipează intuirea, cunoașterea generală a elementelor mediului ușurând succesul învățării.

Bibliografie:

Bârgăoanu P., Octavian Mândruț - *Metodica predării geografiei*, E.D.P., București,

Mândruț O. – *Geografia și educația prin geografie în perspectiva reformei învățământului preuniversitar- ghid metodologic*, Institutul de Științe al Educației, 1996

Tomescu Viorica, Popa Florentina, Alexandru Gh., Stan Lucian, Cârțu-Gheorghe Claudia – *Metodica predării geografiei și științelor naturii în ciclul primar*, Ed. Gheorghe Alexandru, Craiova, 2001

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE ÎN EDUCAȚIA COPILULUI

*Pașa Leni Ionela - profesor învățământ primar
Liceul Teoretic „G. Șt. Marincu” Poiana Mare*

Activitatea educativă școlară și extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea tinerei generații în actul decizional în contextul respectării drepturilor omului și al asumării responsabilităților sociale, realizându-se, astfel, o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală. În urma plimbarilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație. La vârsta școlară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens.

Pedagogul american Bruner (1970) consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă”, dacă se folosesc metode și procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă ușurință și mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoștințelor”. Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării elevilor.

Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Trebuința de se juca, de a fi mereu în mișcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm școala cu viața. Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat și momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activități elevii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date, învață să învețe. Prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, copiii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul

principal al scolii și al învățământului primar – pregătirea copilului pentru viață. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual. Exemple de activități extrașcolare: vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor. Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură. Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă. De la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Activitățile de acest gen au o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii, tabere. În cadrul activităților organizate în mijlocul naturii, al vieții sociale, copiii se confruntă cu realitatea și percep activ, prin acțiuni directe obiectele, fenomenele, anumite locuri istorice. Fiind axate în principal pe viața în aer liber, în cadrul acțiunilor turistice, elevii își pot forma sentimentul de respect și dragoste față de natură, față de om și realizările sale. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație. La vârsta școlară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens. Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Elevii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăși să fie creativ.

Activitățile complementare concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, declanșează anumite sentimente. O mai mare contribuție în dezvoltarea personalității copilului o au activitățile extrașcolare care implică în mod direct copilul prin personalitatea sa și nu prin produsul realizat de acesta. Activitatea în afara clasei și cea extrașcolară trebuie să cuprindă masa de copii.

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal – pregătirea copilului pentru viață.

Realizarea acestui obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi.

Bibliografie:

- Cernea, Maria, *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ*, în "Învățământul primar" nr. 1 /2000, Ed. Discipol, București;
- Ionescu, M., Chiș, V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
- Vlăsceanu, Gheorghe coord., Neculau, Adrian, *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact*, Editura Polirom, 2002
- Crăciunescu, Nedelea, *Forme de activități extracurriculare desfășurate cu elevii ciclului primar*, în "Învățământul primar" nr.2, 3 / 2000, Ed. Discipol, București;

IMPORTANȚA PARTENERIATULUI ȘCOALĂ- FAMILIE- BISERICĂ

*Flori Daniela Ștefănescu - profesor
Colegiul Național „Frații Buzești” Craiova*

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educativ. El presupune o unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali. Parteneriatul educațional se desfășoară împreună cu actul educațional propriu-zis. El se referă la proiectarea, decizia, acțiunea și colaborarea dintre instituții, influențe și agenți educaționali.

Parteneriatul educațional se realizează între:

- instituțiile educației: familie, școală și comunitate;
- agenții educaționali: copii, părinți, profesori, specialiști în rezolvarea unor probleme educaționale (psihologi, consilieri psiho-pedagogi, terapeuți etc.);
- membri ai comunității cu influență asupra creșterii, educării și dezvoltării copilului (medici, factori de decizie, reprezentanții bisericii, ai poliției etc.);

Parteneriatul educațional se adresează în principal părinților și profesorilor, și se referă la acțiunea în același sens. Ceea ce hotărăște familia, trebuie să fie în acord cu măsurile școlare, și ceea ce face un părinte, să nu fie negat de celălalt. Se știe că educația, ca acțiune socială organizată, presupune mai mulți factori: familia, școala și comunitatea.

Comunitatea reprezintă cadrul cultural, spiritual și geografic de dezvoltare al elevului. Prin caracteristicile ei, poate susține interesele școlii. Fiecare școală devine "o comunitate a celor ce învață", în condițiile propriului său plan de îmbunătățire continuă a predării, învățării și disciplinei.

Cadrele didactice și părinții trebuie să lucreze împreună pentru a dezvolta o relație de cooperare în clasă. Centrul acestui parteneriat este copilul. Acest parteneriat între dascăl și părinți, oferă copiilor un model asupra felului în care adulții cooperează pentru a crea un mediu de învățare stimulator. Este esențială implicarea activă a părinților încă din primul an de școală.

În mod firesc, părinții sunt primii educatori ai copilului. Vine apoi rândul profesioniștilor din grădinițe și școli să se ocupe de educarea și formarea copiilor printr-o metodologie și un curriculum specific vârstei acestora.

În cadrul unei comunități, grădinița și școala sunt instituții care asigură educația copiilor, dar sprijină, în același timp preocuparea și nevoia adulților pentru perfecționare continuă și învățarea pe tot parcursul vieții.

Pentru realizarea unui parteneriat trebuie stabilite câteva forme de relaționare necesare. Astfel, trebuie respectate cele patru condiții de realizare ale acestui proces: comunicare, coordonare, cooperare și în final, parteneriat. Aceste distincții sunt importante pentru decizia privind tipul de relaționare pe care se poate miza, pentru un anumit partener din cadrul comunității.

Învățătorii trebuie să creeze o atmosferă deschisă prin implicarea și încurajarea părinților: să vină la ore, să-și împărtășească interesele și talentele, să pună întrebări. Pentru ca învățătorii să fie cu adevărat deschiși părinților, ei trebuie să creadă cu adevărat în beneficiile prezenței și implicării celor din urmă.

De exemplu: o mamă asistent medical poate fi invitată la o oră de educație pentru sănătate; alt părinte cu abilități lingvistice poate fi invitat la o oră de lectură etc. Dacă părinții sunt implicați în activitatea

la clasă, învățătorii pot observa direct felul în care ei își motivează copiii, în care îi ajută să rezolve problemele. Copiii au ocazia să vadă că adulții importanți din viața lor activează împreună spre un scop comun, dobândesc un simț crescut al siguranței și încrederii și le face plăcere să simtă legătura dintre familie și școală.

Asistența acordată părinților de către școală (ajutorul oferit familiilor pentru a crea un mediu propice învățării prin programe de inițiere a părinților); Voluntariatul (recrutarea dintre părinți a unor grupuri de susținere a activității școlii, a profesorilor, a elevilor, a altor părinți); Luarea deciziilor (includerea, cooptarea părinților în procesul de decizie la nivel de școală); Învățarea acasă (transmiterea de informații către părinți despre cum pot fi de folos elevilor în efectuarea sarcinilor școlare, prin carnetul de mesaje zilnic între învățător și părinte cu informații referitoare la evenimente speciale organizate de școală/ teme/ lucrări pe care le-a făcut copilul/ mici temeri sau întrebări etc.).

Pentru găsirea unor soluții la problemele educative ale familiei, părintele trebuie văzut ca un colaborator, ca un partener care se implică activ în aceste forme de intervenție socio-educțională. De aceea, pentru eficiența întâlnirilor dintre părinte și dascăl ar trebui să se acorde un timp suficient pentru un dialog real, întâlnirile să aibă loc într-un cadru bine definit, să se obțină tonul și stilul adecvat astfel încât toate părțile implicate să știe ce se așteaptă de la ele.

Biserica reprezintă un partener din comunitate și poate contribui ca factor important la cultivarea trăsăturilor morale pozitive: acceptarea diversității, respect, dragoste pentru semenii. Date fiind importanța și respectul manifestat de membrii unei comunități față de biserică este recomandabil să folosim intervenția și suportul oferit de aceasta în transmiterea unor mesaje către comunitate.

În abordarea parteneriatelor cu biserica, în faza de elaborare a proiectului se va identifica apartenența religioasă a copiilor respectându-se cultul fiecăruia dintre ei. În urma discuțiilor cu părinții, dascălii vor planifica împreună cu aceștia activitățile specifice. Parteneriatul se poate desfășura ocazional (cu ocazia sărbătorilor religioase importante din cultul respectiv) sau pe baza unui proiect educațional cu obiective și activități precise, stabilite de comun acord cu partenerii implicați.

În dezvoltarea unei educații autentice pentru viață este esențială cultivarea unei legături statornice și a unei cooperări rodnice între Biserică, Familie și Școală, precum și valorificarea contribuțiilor specifice acestora.

Prin educația religioasă este evidențiată complementaritatea dintre spiritualitate și știință, dintre credință și cultură, reliefându-se și dimensiunea formativă a acesteia, nu doar informativă. Educația religioasă oferă un orizont spiritual cuprinzător sau integrator, un liant care relaționează și integrează cunoștințele de la celelalte discipline, spre a forma împreună un reper spiritual luminos și edificator pentru viață, trăită în comuniune de iubire și coresponsabilitate pentru binele comun.

Credința în Dumnezeu este cea mai mare zestre spirituală pe care Familia, Biserica, Școala și Comunitatea o pot transmite copiilor, pentru că ea îi ajută pe tineri să facă deosebire între valori eterne și valori efemere și le formează personalitatea, învățându-i să cultive bunătatea și omenia, iubirea de Dumnezeu și de semenii, recunoștința față de generațiile trecute și responsabilitatea față de prezent și de viitor.

Predarea religiei în școală are valențe educaționale profunde, prin rolul ei formativ în viața copiilor și a tinerilor, demonstrat și de studiile educaționale și sociologice în domeniu. Ora de religie contribuie la reducerea efectelor negative ale crizei contemporane de identitate și de orientare, întrucât propune modele viabile de bunătate, sfințenie și conviețuire umană.

Pentru Biserică și Societate, Familia are un rol esențial în stabilirea reperelor valorice ale copiilor. Influența familiei este mult mai importantă decât decizia unui aparat instituțional, birocratic și impersonal. Familia creștină reprezintă spațiul intim cel mai de preț pentru cultivarea iubirii conjugale, a iubirii părintești, a iubirii filiale și a iubirii frățești. Lipsa de iubire și comuniune în familie duce la înstrăinarea între membrii acesteia, la violență conjugală, la violență domestică, la divorț, care au efecte dramatice pentru copii, la abandonul școlar, la alcoolism și la alte rele. De aceea, Biserica Ortodoxă Română, prin proiectele sale „Hristos împărtășit copiilor” și „Alege școala!”, dorește să refacă legătura copiilor cu parohia, cu o comunitate vie, mărturisitoare și rugătoare, care prețuiește Familia și Școala. Prin aceste proiecte, Biserica noastră se străduiește să-i integreze pe copii în comunități care se întemeiază pe cultura iubirii fraterne și a

solidarității practice. În mod special, Biserica este preocupată de prevenirea abandonului școlar în familiile sărace sau în familiile în care părinții sunt plecați la muncă în străinătate.

În fața crizei economice actuale cu efecte negative pentru Familie și Școală, Biserica îi cheamă pe părinți, învățători și profesori la o conlucrare permanentă, în spiritul comuniunii fraterne și al solidarității practice, ca educația copiilor să devină o preocupare comună majoră. Prin parteneriatele dintre parohie și școală, parohiile sunt chemate să ajute cât mai mult copiii săraci să învețe carte, pentru viață, unind credința cu știința și cuvântul înțelept cu fapta cea bună.

Promovarea educației religioase, care include deopotrivă formarea de repere spirituale pentru viață și a unei culturi religioase, constituie un act de mărturisire a identității profunde a sufletului familiei românești și a Tradiției învățământului românesc.

“Succesul, în mare parte, stă în voința de a învinge; să ne străduim deci și să stăruim.” (Seneca)

Bibliografie:

- Înv. Nicoleta Beznea, art. "Familia și școală în relație de parteneriat educațional", coord./ editori Învățământul primar-revistă dedicată cadrelor didactice/ nr.1-2/ 2005
- Inst. Ionela Petrosel, "Despre parteneriatul educațional" (sursa Internet)
- Băran- Pescaru, A., "Parteneriat în educație", București, Editura Aramis Print, 2004.
- Vrășmaș, E., A., "Consilierea și educația părinților", București, Editura Aramis 2002.
- Popescu, M., "Implicarea comunității în procesul de educație", Centrul Educația 2000, Corint, București, 2000;
- Claff Gogfrey, Ghid pentru cadrele didactice, "Parteneriat școală-familie-comunitate", Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București, 2007
- Cristiana Boca (coord.), Irinela Nicolae, Ana Secieru, Doina-Olga Ștefănescu. - București 2009: Educația 2000+, 2009, *Împreună pentru copii: grădinița și comunitatea*;
- „Lumină pentru viață. Importanța orei de religie pentru educația copiilor și tinerilor” - Apelul Consiliului Consultativ al Cultelor din România, 28.02.2015, <http://basilica.ro/consiliul-consultativ-al-cultelor-din-romania-reafirma-importanta-orei-de-religie-pentru-educatia-copiilor-si-tinerilor-104673.html>

ACTIVITĂȚILE ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE

*Camelia Badea - profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „Traian” Craiova*

În orice domeniu este necesar să cunoști materialul de prelucrat, astfel încât să poți utiliza uneltele adecvate pentru finalitatea dorită. În domeniul educației, această identificare trebuie făcută foarte atent, cu atât mai mult cu cât „materialul” este unul uman, prin urmare individual, de cele mai multe ori chiar imprevizibil.

Actualele activități instructiv-educative sunt centrate pe aceasta individualitate a tinerilor, de aici și nevoia de a utiliza metode variate de predare, selectate atent, în funcție de personalitatea și nevoile celor care urmează a fi „prelucrați”. Astfel, în activitatea didactică, este indicat să putem identifica din timp elevii cu un potențial crescut sau scăzut în diferite domenii de activitate.

În fiecare școală se urmează un curriculum unitar; prin curriculum unitar se înțelege rutina cursurilor care are ca finalitate o examinare publică (teste naționale, bacalaureat). Prin urmare, elevii învață mult pentru a avea rezultate bune și a promova. Dar este suficient în ceea ce privește formarea personalității tinerilor, a celor care vor participa activ la cerințele societății actuale? Să presupunem că există un elev care are rezultate foarte bune, dar nu se poate exprima liber, este emotiv; în acest caz, elevul va trebui, pe viitor, să aplice pentru un loc de muncă, să participe la diferite interviuri la care, cel mai probabil, va fi respins. Mai sunt și cazurile elevilor cu un potențial crescut față de învățătură, dar care sunt total dezinteresați de activitățile în aer liber, prin urmare sunt inactivi din punct de vedere fizic. Pe lângă studiu, tinerii trebuie să mai fie și conștienți de lumea exterioară și de ce se întâmplă în jurul lor. Cu alte cuvinte, dezvoltarea individului trebuie să se facă pe cele două planuri: intelectual și fizic.

Examenale și studiile sunt doar o parte care trebuie completată de alte componente pentru a forma o personalitate integrabilă în această societate competitivă. Astfel, complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate.

Activitățile „de după ore” sunt foarte utile pentru majoritatea elevilor, cu atât mai mult cu cât sunt unii dintre ei care nu au cea mai bună viață de familie. În cazul unui astfel de tânăr, activitățile extracurriculare sunt binevenite deoarece îi pot schimba optica asupra vieții și îl pot orienta spre un drum mai bun. Dacă acasă îi lipsește „mentorul”, persoana care să îl ghideze, tânărul va căuta unul afară, așa că este indicat să fie un adult responsabil, un profesor, un îndrumător.

Un alt aspect pozitiv al activităților extracurriculare este faptul că îl fac pe individ mai responsabil, iar această responsabilitate îl pregătește pentru viitor. De asemenea, implicarea în activități extracurriculare ajută individul să întâlnească oameni noi, cu experiențe diferite, îl ajută să-și facă prieteni, să socializeze, acest aspect fiind foarte important în cazul tinerilor care întâmpină dificultăți de comunicare cu semenii lor.

Astfel de activități sunt de o reală importanță cu atât mai mult cu cât trăim într-o lume dominată de mass media, referindu-ne aici la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional.

Activitățile extracurriculare sunt variate, astfel încât elevii pot fi implicați, în funcție de interesele fiecăruia. Nu este necesar ca elevii să exceleze în aceste activități, atâta timp cât la sfârșit asimilează niște experiențe noi care îi vor ghida mai departe.

Participarea la dezbateri sau discuții de grup

Atât elevii cât și părinții acestora pot fi invitați să participe la activități care implică lectura, dezbaterile și discuțiile de grup care îi vor ajuta să achiziționeze deprinderi în comunicare.

Participarea la concursuri de cultură generală

Sunt elevi care studiază mult, dar sunt o serie de lucruri care pot să nu le fie clare. Cu ajutorul acestor concursuri, ei pot acumula informații pe care nu le aveau înainte.

Participarea la jocuri și sportul

Studiul este important, dar la fel este și „jocul”. Sportul este necesar în dezvoltarea corpului și a minții, mai mult, el învață individul ce înseamnă spiritul de echipă, corectitudinea și toleranța.

Participarea la diverse campanii de conștientizare

Elevii trebuie să participe de asemenea la diferite activități care militează pentru sănătate, protejarea mediului etc., astfel încât ei să devină activi în problemele societății actuale.

Participarea la evenimente comunitare

Elevii trebuie de asemenea să fie pregătiți pentru situații limită. Astfel, ei ar trebui să știe cum să ofere primul ajutor și cum să-l primească, în diferite cazuri (cutremur, incendiu, accident etc), întregul proces și tehnicile folosite.

În final, atât activitățile curriculare cât și cele extracurriculare nu trebuie doar să educe pe tineri în spiritul societății actuale, ei trebuie să fie învățați și să se adapteze. Astfel, ei vor fi pregătiți pentru o lume care nu va mai fi „a noastră”, ci va fi „a lor”.

Bibliografie:

- Ionescu, M.; Chiș, V. – *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN FORMAREA ELEVULUI AUTONOM

Mariana Mazilu - profesor învățământ primar
Școala Gimnazială Segarcea

Activitățile extracurriculare și extrașcolare desfășurate în școală au ca obiectiv formarea continuă, învățarea pe tot parcursul vieții, comunicarea, toleranța, accesul la cunoaștere, la valorile culturale, științifice, care să pună în valoare calitățile speciale ale dascălilor și disponibilitatea acestora de a participa la formarea tinerei generații.

Redefinirea permanentă a calității educaționale și eficientizarea procesului instructiv-educativ sunt obiective pe care am dorit să le atingem în pregătirea elevilor creându-le astfel posibilitatea dezvoltării creativității în orice domeniu.

Mediul învățării școlare trebuie să fie suficient de stimulativ și diversificat spre a oferi fiecărui elev o motivație susținută. De aceea, activitățile cu școlarii trebuie organizate în așa fel încât să permit elevilor să exploreze și să folosească legăturile interdisciplinare, instrumentale, intelectuale și emoțional afective, proprii unei educații integrale. Activitatea în afara clasei și cea extrașcolară trebuie să cuprindă masa de copii.

Prin conținut bogat și diversificat al programului pe care îl cuprinde, "serbarea școlară" valorifică varietatea, preocuparea intereselor și gusturilor școlarilor.

În cadrul colectivului meu de elevi am și un copil cu C.E.S, însă, am încercat tot timpul dezvoltarea unor abilități de lucru corespunzătoare diversităților de nevoi de învățare la nivelul clasei. În cadrul serbărilor școlare, și nu numai, el ocupă un loc important ca și restul colectivului, având o satisfacție deplină.

Copilul trebuie educat să respecte propriile valori culturale. Direct implicați în păstrarea folclorului, elevii școlii, fac parte dintr-o formație artistică de dansuri populare, formație ce a câștigat multe concursuri și festivaluri.

O altă activitate deosebit de plăcută este "excursia", care ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, reprezentând finalitatea unei activități îndelungate de pregătire psihologică a elevilor.

În stimularea creativității, un rol deosebit îl constituie "biblioteca școlară", care-l pune pe copil în contact cu cărțile pe care acesta nu le poate procura. Lectura ajută foarte mult la dezvoltarea și îmbogățirea vocabularului cu cuvinte și expresii frumoase pe care elii pot să le folosească oriunde. Aceste activități presupun o continuă perfecționare a metodelor folosite, stimulând totodată inițiativa, fantezia și contribuția creatoare a cadrului didactic implicat. Ca urmare, taxonomia de activități și de arii de conținut din școală nu sunt numai simple date obiective, ci oportunități de a valorifica, de a educa, și de a determina învățarea deschisă, peste tot și pe parcursul vieții în folosul civilizației noastre.

Prin astfel de activități putem contribui la dezvoltarea unor atitudini și comportamente democratice la elevi, stimulând atât inițiativa și răspunderea personală cât și spiritul de înțajutorare și solidaritate de grup, spiritul critic, capacitate de argumentare de a acționa și rezolva probleme în mod responsabil.

Bibliografie:

- Andreescu Florica, Taiban Maria, "Pedagogie prescolara", Editura didactica si pedagogica, Bucuresti, 1974
- Botezatu Cristina, Ghidul serbarilor școlare la clasele I-IV. Ghid metodologic pentru invatatori
- Grigore-Pruna Simona, "Hai sa mergem la serbare", Editura Recif
- Nicola I. – Pedagogie, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994
- Sorina Sav, "Tradițiile si obiceiurile romanesti, Editura Nico
- Revista invatamant primar, nr.2-3/2001, Editura Discipol
- Teodosiu, O., Coman, C., (2005) Manifestarea creativității în activitățile practice

Educația cerințelor speciale (CES) denumită în prezent educație incluzivă – componentă a paradigmei *educație pentru toți* – proiectează un nou tip de școală: comprehensivă (cuprinzătoare, care nu selectează și nu exclude), care realizează co-educația, este deschisă, tolerantă, prietenoasă și democratică, naturală prin eterogenitatea ei care îi valorizează și integrează pe toți copiii, adaptându-se la diversitatea de cerințe educaționale, la particularitățile de învățare și dezvoltare ale fiecărui copil. Este acceptată în prezent noțiunea de „CES” care desemnează necesitățile educaționale complementare obiectivelor generale ale educației speciale, necesitățile care solicită o școlarizare adaptată particularităților individuale și / sau caracteristice unei deficiențe precum și o intervenție specifică, prin reabilitare/ recuperare corespunzătoare.

Indiferent de tipul de educație: specială, integrată / incluzivă sau de conceptele utilizate, problema personalității elevului trebuie să ocupe locul principal. Acțiunea educativă cea mai bună este aceea „care modelează eul”, permițând deficienților mintali învățarea realității sociale, pentru că ei se vor integra în realitatea socială normală. Ca urmare, profesorul trebuie să sensibilizeze în elevi propriul „eu”, conștiința posibilităților, capacitatea de a lua decizii, de a fi stăpâni pe ei. Acest lucru se poate realiza nu numai prin activități educative școlare, ci și prin activități extracurriculare. Este necesară o riguroasă planificare, organizare și desfășurare a acestor tipuri de activități în relație directă cu posibilitățile reale ale elevilor și pentru a veni în întâmpinarea cerințelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educațional.

Rolul terapeutic al activităților extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai ușor socializarea copiilor cu CES. În funcție de specificul lor, aceste activități dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi și abilități cognitive și comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfășurându-se în afara cadrului tradițional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activitățile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiilor și drumețiilor, permit dezvoltarea relațiilor interpersonale și o mai bună relaționare a copiilor cu societatea; sporirea interesului de cunoaștere a frumuseților naturale și de patrimoniu; formarea și dezvoltarea unor sentimente de prețuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat. Exemplific câteva activități desfășurate cu elevii clasei a II-a A pe care o coordonez, elevi cu deficiență mintală medie: „În vizită la Grădina Zoologică din localitate”, „Plimbare în Grădina Mare”, „Specificul stațiunii Lacul Sărat”, „Toamnă în parcul Kisseleff”, „Să redescoperim frumusețea falezii Dunării”, „O zi la Sinaia”, „Obiective turistice din județul Dolj” etc.

Concursurile cu tematică diferită (sportive, artistice, pe discipline de studiu, etc.) dezvoltă la elevii cu CES, spiritul de competiție, de echipă, îi mobilizează la cooperare și le dezvoltă încrederea în forțele proprii. Desfășurarea de competiții între elevii cu CES și cei din școlile de masă facilitează depășirea sentimentului de marginalizare și permite valorizarea potențialului aptitudinal al copiilor cu deficit de intelect. Dintre concursurile organizate cu elevii clasei unde sunt profesor diriginte, menționez: „Sărbătoarea primăverii”, „Suntem copiii Europei Unite”, „Ce ne-aduce iepurașul?”, „Cel mai bun pieton”, etc.

Participarea copiilor cu CES la activități cultural-artistice constituie puncte de referință, jaloane care-i duc spre autocunoaștere, matricea spirituală în care un copil își descoperă treptat propria sa identitate, rostul său în lume. Sărbările de Crăciun, de 8 Martie sau 1 Iunie, permit socializarea și valorizarea acestor copii.

Terapia prin teatru nu vindecă deficiența, dar schimbând mediul pentru copil, efectul deficienței este mai puțin evident. Experiență practică a școlii noastre privind parteneriatul cu Teatrul Maria Filotti, în cadrul programului „Teatrul... și școala” precum și participarea formației de teatru a unității la „Festivalul concurs de teatru școlar I.L.Caragiale” a demonstrat că arterapia creează la elevii cu dizabilități, puternice emoții și sentimente, dezvoltă autonomia personală și favorizează socializarea. Pus în situația de a practica o diversitate de comportamente, de a se transpune în „pielea” unor personaje, copilului i se solicită un

anumit mod de comportare, i se oferă prilejul de a acționa efectiv pe baza unor reguli de comportare civilizată, de a exersa în mod direct deprinderi, comportamente, relații sociale.

Deci, formarea personalității deficientului mintal se face în cadrul obiectivelor educative generale, comune tuturor elevilor, numai că mijloacele de realizare sunt diferite.

Bibliografie:

- Carasel, A; Lazăr, V (2008) - „Psihopedagogia activităților extracurriculare” - Editura Arves
- Popovici, D. (1998) – Învățământul integrat sau incluziv – Editura Corint, București
- Popescu, G; Pleșă O. (1998) - „Handicap, readaptare, integrare” Pro Humanite, București

EFICIENTIZAREA DEMERSULUI DIDACTIC PRIN EDUCAȚIA CENTRATĂ PE ELEV

*Titi-Gabriel Chirilă - profesor învățământ primar
Școala Gimnazială Caraula, Dolj*

Eficientizarea demersului didactic depinde de mai mulți factori, dintre care cei mai importanți sunt: stilul de predare al învățătorului și atitudinea elevilor față de stilul folosit. Eficiența învățării nu depinde numai de procedeele cognitive, afective și volitive, de motivație, atenție, interese de cunoaștere, aptitudini și atitudini, ci și de modul de comunicare didactică dintre învățător și elev, acesta din urmă având un rol foarte important în procesul învățării. Învățătorul nu trebuie să fie singura sursă de informație, întrucât în timpul comunicării și elevii oferă clasei informații obținute pe baza studierii anterioare sau în urma unor experimentări.

În aceste condiții, opiniile lor sunt deosebit de importante, fiind receptate cu interes de colegi și de învățător, care le completează, le corectează sau le acceptă dacă sunt bune. Deși are un loc real schimb de experiență între învățător și elevi și între elevi, acest model nu înlătură pe deplin rolul dominant al învățătorului, deoarece el conduce și formulează concluziile, iar elevii rămân cu convingerea că ceea ce au spus ei putea fi spus mai bine de învățător.

Elevul învață activ atunci când materialul predat este inteligibil, corespunde intereselor, atitudinilor, aspirațiilor și posibilităților lui intelectuale. Educarea elevilor în spirit cooperant este în cele din urmă o rezultată a participării lor la viața colectivului. Rețeaua verticală învățător-elevi este întregită de cea orizontală elevi-elevi.

Eficiența învățământului se referă la capacitatea sistemului educațional de a produce în mod satisfăcător rezultatele preconizate, adică de a le vedea concretizate în compartimentele și atitudinile elevilor. De îndată ce personalitatea individului a devenit un element esențial al culturii intelectuale și morale a omenirii, educatorul trebuie să țină seama de germenul individualității existent în fiecare copil și să caute, prin mijloace posibile, să-i înlesnească dezvoltarea, în loc să aplice tuturor, fără deosebire, aceeași normă impersonală și uniformă, va trebui, din contră, să varieze și diversifice metodele după temperamentul și înclinațiile fiecăruia.

Vom putea cu atât mai bine să îndreptăm sensibilitatea morală a elevilor într-un sens sau altul, cu cât vom putea avea noțiuni mai complete și mai precise asupra totalității fenomenelor, fie că le numim tendințe, obiceiuri, dorințe, emoții. După cum în tendințe se constată un produs al experienței lor plăcute sau neplăcute, pe care le-a putut face omul sau, din contră, anterior stărilor afective care îi însoțesc funcționarea, va trebui să procedăm cu totul altfel, pentru a-i reglementa funcționarea. O clasă este o mică societate, pe care nu trebuie să o conducem ca și cum n-ar fi decât o simplă adunătură de indivizi independenți unii față de alții.

Copiii în clasă gândesc, simt și acționează altfel decât atunci când sunt izolați. Într-o clasă se produc fenomene de contagiune, de demoralizare colectivă, de efervescență salutară, pe care trebuie să știm să o deosebim, pentru a putea preveni sau combate pe unele și pentru a le folosi pe altele.

Educația centrată pe elev, în fiecare secvență de manifestare este ghidată, orientată și reglată de un sistem de valori acționale (comenzi, exigențe, intenții, dorințe) conștientizate și, uneori, exprimate de către factorii care sunt angajați în acțiunea instructiv – educativă.

Unul dintre principiile didactice importante este principiul respectării particularităților de vârstă și individuale. Acest principiu ne atenționează asupra faptului că este bine să pornim de la datele persoanei de educat, de la natura sa interioară și să nu forțăm nepermis de mult peste limitele pe care le îngăduie vârsta și caracteristicile individuale. Relația dintre învățător și elev va fi reglată permanent în funcție de permitivitatea situațiilor psihologice. Respectarea particularităților individuale este în consens cu cerințele unui învățământ modern și democratic. Fiecare copil este o individualitate irepetabilă care pretinde un tratament individualizat.

Educația nu are menirea de a uniformiza oamenii, de a-i realiza la un nivel unic. Procesele psihice individuale precum percepția, gândirea, limbajul, inteligența, atenția, memoria, emotivitatea capătă contururi diverse de la individ la individ. Învățătorul are obligația de a ține cont și de a exploata în mod diferențiat aceste calități psihice individuale, prin tratarea lor diferențiată.

Premiza de la care s-a plecat constă în aceea că elevul este nu numai obiect, ci și subiect al învățării, este implicat și cointerestat în a cunoaște și a face, a întreprinde. Lumea se reflectă diferențiat în mintea și sufletul unui copil. Prin actul predării, realitatea se reconstruiește, iar noi înșine ne modelăm în raport cu datele ei.

Bibliografie:

- Miron Ionescu, Instrucție și educație, ediția a II-a, Arad, 2005
- Dirigenție și consiliere: ghid metodologic, Craiova, 2004

ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL

*Cristina Velea - profesor
Școala Gimnazială „Ștefan Ispas” Maglavit*

Cultivarea capacității creatoare a devenit o sarcină importantă a școlilor contemporane, chiar dacă au existat și poziții sceptice care au susținut că învățământul actual nu contribuie la dezvoltarea creativității, observându-se că el cultivă mai ales gândirea critică, disciplina, conformismul, incompatibile cu climatul de libertate favorabil imaginației creatoare.

Creativitatea este un complex de însușiri și aptitudini psihice care în condiții favorabile generează produse noi și valoroase pentru societate.

Școala trebuie să stimuleze exprimarea potențialului creativ al fiecărui copil, să încurajeze inițiativele lui, ingeniozitatea și curiozitatea, să favorizeze stabilirea unor relații care să nu exagereze prin autoritate, să ofere ocazii elevului de a lua singur decizii și să stimuleze încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă.

Activitățile școlare chiar dacă urmăresc însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice, a unor priceperi și deprinderi, implicând în ansamblu o concepție științifică despre lume și viață și chiar dacă duc la formarea și dezvoltarea unei personalități creatoare, nu pot răspunde suficient dorinței de cunoaștere și de creație – însușiri caracteristice copiilor.

Modernizarea și perfecționarea procesului instructiv-educativ impun îmbinarea activității școlare cu activități extracurriculare ce au numeroase valențe formative. Desfășurarea activităților școlare și extrașcolare permite și manifestarea creativității de grup, a relațiilor creative. În acest cadru și educatorul își poate afirma spiritul novator, creativitatea didactică.

Activitățile extracurriculare sunt activități complementare activității de învățare realizată la clasă, urmăresc lărgirea și adâncirea informației, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag individul la viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, orientează elevii către activități utile care să întregască educația școlară, contribuind la formarea personalității. De aceea școala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate care îmbracă cele mai variate forme.

Multitudinea activităților extrașcolare desfășurate cu copiii conduc la dezvoltarea creativității acestora prin contactul pe care îl au cu mediul înconjurător, cu diverși factori din societatea din care face

parte. Știm cu toții că elevii noștri sunt interesați de ceea ce facem la școală, mai ales pentru faptul că aducem întotdeauna ceva nou în viața cotidiană.

Educația nu este un proces limitat spațial și temporal, cu incidență determinată asupra biografiei personale. Formarea individului după principii etice și axiologice solide trebuie să devină un proces continuu. Transformarea educației într-un fenomen permanent este imperativ pentru lumea contemporană. Îndeplinirea acestuia reclamă efortul solidar al familiei, al școlii de toate gradele, al instituțiilor cu profil educativ și al mass-media, care prin impactul covârșitor asupra audienței poate deveni o tribună a educației. Individul, aflat în centrul acestui proces, trebuie ajutat să-și formeze o concepție corectă asupra existenței, întemeiată pe moralitate și respect social, să adopte drept puncte de reper valori autentice și să se integreze armonios în societate.

De cele mai multe ori, alternativele alese de elev la încheierea unei zile de școală sunt: camera personală, unde se pregătește pentru a doua zi ori stă la calculator sau la televizor, sau strada cu tentațiile și problemele ei. Aceste activități produc dezechilibre greu de controlat, dar mai ales, greu de corectat, creează premisele dezvoltării unei personalități izolate social, cu probleme de integrare în colectiv. Sunt generatoare de personalități controversate cu tendințe de deviere într-o zonă nu tocmai bună din punct de vedere moral și civic.

Activitățile educative bine echilibrate, bine motivate și mai ales bine organizate oferă posibilitatea valorificării acumulărilor elevului pe parcursul întregului ciclu de pregătire sau unele dintre acestea pot avea un ecou în sufletul lor toată viața. Aceste activități au un rol important și decisiv în evitarea situațiilor extreme enumerate mai sus.

Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora. Activitățile complementare concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionări de filme sau spectacole imprimă copilului un anumit comportament, o ținută adecvată situației. Însă o mai mare contribuție în dezvoltarea personalității copilului o au activitățile extrașcolare care implică în mod direct copilul prin personalitatea sa și nu prin produsul realizat de acesta. În activitatea mea de 25 de ani în învățământul primar, am încercat să-l privesc pe copilul cu care lucrez nu ca pe adultul în miniatură, ci ca pe un om în continuă dezvoltare, am căutat să-mi organizez astfel activitățile încât să trezesc elevilor mei curiozitatea.

În realizarea activităților extrașcolare am antrenat întotdeauna cei trei factori implicați în actul educațional:

- Elevii, prin responsabilități asumate atât individual, cât și în grup;
- Familiile, prin susținerea morală, financiară și de cele mai multe ori implicarea chiar și în organizarea activităților;
- Școala, prin obținerea avizelor necesare deplasării, elaborarea strategiilor didactice, realizarea unității dintre cei trei factori, finalizarea activităților întreprinse.

Bibliografie:

- Constantiu Dinulescu, *Didactica istoriei*, Editura Universitaria, Craiova, 2007
- Stefan Paun, *Didactica istoriei*, Editura Corint, Bucuresti, 2002

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE NE AJUTĂ!

Simona Pîrjol - profesor învățământ primar

Dorel Pîrjol – profesor

Școala Gimnazială "Gh. Brăescu" Calafat

Pornind de la schițele lui I. L. Caragiale, elevii dezbate comportamentul lui Goe, lui Ionel și apoi se realizează o dezbateră amplă pe tema bunelor maniere. Elevii, jucând joc de rol vor crea scenete în care ei vor fi personaje din opere și vor dovedi că știu cum ar trebui să se comporte în anumite situații.

Un succes deosebit l-a înregistrat dramatizarea unor fabule în cadrul unui concurs între clase. Elevii au selectat fabula preferată, au dramatizat, punându-se în situația unui anumit tip de personaj. Concursul a fost unul deosebit, au fost premiați cei mai buni elevi. După concurs s-au valorificat anumite teme din care elevii să învețe cum ar trebui să se comporte civilizat și adecvat în mai multe situații. Prin fabule se critică defectele omenești cu scopul de a le îndrepta. Valorificând învățătura fabulei, morala, elevii învață să aprecieze anumite valori: cinstea, dreptatea, modestia, onestitatea. La aceste activități deosebite pot participa și părinții, pot ajuta la crearea decorului în care elevul să performeze sau pot fi simpli invitați. Aceste texte literare contribuie la formarea personalității elevilor, la conturarea unor valori morale pe care să și le însușească pe viitor.

În preajma sărbătorilor se organizează activități literar-artistice cu scopul de a valorifica tradițiile, obiceiurile, specificul poporului nostru. Elevii cântă colinde, se bucură de magia sărbătorilor de iarnă, la școală, dar și în cadrul familiei. Frumusețea colindelor parcă împrăștie în zare puritatea, iubirea, dragostea de aceste comori preluate din moși strămoși.

O altă sărbătoare importantă este 1 Decembrie, zi în care fiecare suflet de român vibrează la tot ceea ce înseamnă tradiție, patriotism, iubire de neam și țară. Promovând valorile naționale învățăm să ne apreciem, să valorificăm virtuțile noastre ca nație. Valorificarea specificului neamului nostru îl poate determina pe elev să interiorizeze anumite trăiri, să iubească țara, neamul și pe cei de lângă ei. Iubirea, colaborarea, dăruirea ne face mai buni, mai valoroși și acest lucru elevii îl află indirect din aceste activități.

O altă temă foarte importantă este timpul liber și elevul trebuie să aibă alternative atractive și care îi dezvoltă competențele însușite în școală. Activitățile extrașcolare sunt acele uși care se deschid pe ambele părți, scopul lor fiind același, dezvoltarea personalității, stimularea încrederii în sine. Este de dorit ca elevul să învețe prin joc, să asimileze noi cunoștințe și într-un cadru nonformal. Datoria noastră de dascăli este de a-i crea elevului spațiul, conjunctura care să îl ajute să dea frâu imaginației, să își valorifice înclinațiile dezvoltându-le până va ajunge la performanță.

Un eveniment atât de important, **Învierea Domnului**, este un prilej de bucurie și orice persoană trăiește intens toate etapele care duc la înălțarea suflutească de-a lungul acestor importante săptămâni. În aceste săptămâni, în cadrul activităților extrașcolare este necesar să se desfășoare activități extrașcolare care au ca scop formarea unor personalități armonioase, cu adâncă trăire și familiarizarea tânărului cu semnificațiile religioase ale zilelor care premere și urmează **Învierii Domnului**.

În cadrul activităților educative, se pot desfășura activități precum: recitarea unor poezii, creații ale elevilor, scenete, realizarea de felicitări, desene tematice. Este recomandat ca aceste activități să se desfășoare de la vârstele mici, ca orice tânăr să se identifice cu tradițiile, obiceiurile, slujbele religioase care marchează momentele cruciale ale existenței umane.

Prin aceste activități li se oferă elevilor un alt mod de însușire a unor trăiri, valențe pozitive ale vieții. Cât sunt mici, toți copiii trebuie să își însușească valori morale, să trăiască momente înălțătoare, să conștientizeze rolul religiei în formarea lui ca individ și să participe la toate evenimentele importante alături de familia unită. Aceasta este soluția vitală pentru o viață echilibrată, pentru petrecerea momentelor neegalabile din mijlocul familiei, pentru formarea ca individ responsabil și valoros pentru societate.

Se recomandă desfășurarea de parteneriate școlare având ca parteneri: familia, comunitatea, reprezentanții bisericii, școala. Această triadă stă la baza formării individului și niciun factor nu poate lipsi pentru că acest echilibru pentru viitorul individului va fi afectat.

Elevii sunt încurajați în urma acestor activități să scrie versuri, jurnale ale trăirilor, astfel transmițând sentimentele trăite, puternice, emoțiile și celor din jur. Mult mai interesant ar fi dacă și părinții ar contribui la aceste momente.

Important ar fi ca în cadrul acestor activități să fie inserate și momente muzicale, cântări religioase pe care ei să le îndrăgească. Se pot interpreta cântece alături de părinți, bunici, chiar și în biserică, mai ales în anumite momente. Pot fi organizate și voluntariate sau se pot dona lucruri, dulciuri, alimente pentru cei nevoiași. În acest caz, se dă o mai mare amploare evenimentului.

Este destul de greu să se găsească mult timp pentru pregătirea acestor activități, dar dacă se pornește de la ceea ce ei știu din familii, mai ales cei care locuiesc la țară, rezultatul va fi unul deosebit. Sunt activități frumoase care înnobilează sufletul omului și care îi dau strălucirea celui care aspiră la frumos, puritate.

Bibliografie:

- Pavelescu, Marilena (2010). *Metodica predării limbii și literaturii române*. Editura Corint.
- Crăciun, Corneliu (2011). *Metodica predării limbii și literaturii române în gimnaziu și în liceu*. Editura Emia.
- Stoica, Marin (2002). *Pedagogie și psihologie*. Editura Gheorghe Alexandru.

ROLUL ȘI IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE

*Andreea Andreescu-profesor învățământ primar
Liceul cu Program Sportiv "Petrache Trișcu" Craiova*

În orice domeniu este necesar să cunoști materialul de prelucrat, astfel încât să poți utiliza uneltele adecvate pentru finalitatea dorită. În domeniul educației, această identificare trebuie făcută foarte atent, cu atât mai mult cu cât „materialul” este unul uman, prin urmare individual, de cele mai multe ori chiar imprevizibil.

Actualele activități instructiv-educative sunt centrate pe aceasta individualitate a tinerilor, de aici și nevoia de a utiliza metode variate de predare, selectate atent, în funcție de personalitatea și nevoile celor care urmează a fi „prelucrați”. Astfel, în activitatea didactică, este indicat să putem identifica din timp elevii cu un potențial crescut sau scăzut în diferite domenii de activitate.

În fiecare școală se urmează un curriculum unitar; prin curriculum unitar se înțelege rutina cursurilor care are ca finalitate o examinare publică (teste naționale, bacalaureat). Prin urmare, elevii învață mult pentru a avea rezultate bune și a promova. Dar este suficient în ceea ce privește formarea personalității tinerilor, a celor care vor participa activ la cerințele societății actuale? Să presupunem că există un elev care are rezultate foarte bune, dar nu se poate exprima liber, este emotiv; în acest caz, elevul va trebui, pe viitor, să aplice pentru un loc de muncă, să participe la diferite interviuri la care, cel mai probabil, va fi respins. Mai sunt și cazurile elevilor cu un potențial crescut față de învățătură, dar care sunt total dezinteresați de activitățile în aer liber, prin urmare sunt inactivi din punct de vedere fizic. Pe lângă studiu, tinerii trebuie să mai fie și conștienți de lumea exterioară și de ce se întâmplă în jurul lor. Cu alte cuvinte, dezvoltarea individului trebuie să se facă pe cele două planuri: intelectual și fizic.

Examenele și studiile sunt doar o parte care trebuie completată de alte componente pentru a forma o personalitate integrabilă în această societate competitivă. Astfel, complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților școlare cu cele extrașcolare, iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate.

Activitățile „de după ore” sunt foarte utile pentru majoritatea elevilor, cu atât mai mult cu cât sunt unii dintre ei care nu au cea mai bună viață de familie. În cazul unui astfel de tânăr, activitățile extracurriculare sunt binevenite deoarece îi pot schimba optica asupra vieții și îl pot orienta spre un drum mai bun. Dacă acasă îi lipsește „mentorul”, persoana care să îl ghideze, tânărul va căuta unul afară, așa că este indicat să fie un adult responsabil, un profesor, un îndrumător.

Un alt aspect pozitiv al activităților extrașcolare este faptul că îl fac pe individ mai responsabil, iar această responsabilitate îl pregătește pentru viitor. De asemenea, implicarea în activități extrașcolare ajută individul să întâlnească oameni noi, cu experiențe diferite, îl ajută să-și facă prieteni, să socializeze, acest aspect fiind foarte important în cazul tinerilor care întâmpină dificultăți de comunicare cu semenii lor.

Astfel de activități sunt de o reală importanță cu atât mai mult cu cât trăim într-o lume dominată de mass media, referindu-ne aici la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional.

Activitățile extrașcolare sunt variate, astfel încât tinerii pot fi implicați, în funcție de interesele fiecăruia. Nu este necesar ca elevii să exceleze în aceste activități, atâta timp cât la sfârșit asimilează niște experiențe noi care îi vor ghida mai departe.

În concluzie putem spune că activitatea extrașcolare e o componentă educațională valoroasă și eficientă careia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.

Bibliografie:

- Ministerul Educației și Cercetării, Institutul de Științe ale Educației *Revista învățământului prescolar*, 3-4/2006,
- Ionescu, M.; Chiș, V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
- Preda, Viorica, *Metodica activităților instructiv educative în grădinița de copii*, Editura « Gheorghe Cârțu Alexandru », Craiova 2009
- Lespezeanu M., *Tradițional și modern în învățământul preșcolar*, Editura S.C. Omfal, București, 2007

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV

*Basarab Constantin - profesor
Școala Gimnazială "Traian" Craiova*

Pedagogul american Bruner (1970) consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă”, dacă se folosesc metode și procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă ușurință și mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoștințelor”.

Trebuința de se juca, de a fi mereu în mișcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm grădinița cu viața. Pentru a-l face pe copil să depășească în școală „greutățile greu de învins”, important este să nu uităm că una din trebuințele principale ale copilului este jocul. Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat și momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activități elevii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date, *învață să învețe*. Prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, copii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască preșcolarii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al grădiniței și al învățământului primar – pregătirea copilului pentru viață. În legătură cu dezvoltarea creativității copiilor, pot fi date educatorilor următoarele îndrumări: gândirea creativă și învățarea din proprie inițiativă trebuie încurajate prin laudă. Trebuie promovat modul variat de abordare a problemelor de manipulare a obiectelor și a ideilor. Preșcolarii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăși să fie creativ.

Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor preșcolarilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber. Având un caracter atractiv, copiii participă într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități. Potențialul larg al activităților extracurriculare este generator de căutări și soluții variate. Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi lași pe ei să te conducă spre acțiuni frumoase și valoroase. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează, pozitiv Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor. Spectacolele constituie o altă formă de activitate extracurriculară în școală, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei. Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului sau nu, asupra dezvoltării elevilor. Astfel de activități sunt de o reală importanță într-o lume dominată de mass media și ne referim la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional și mai presus de toate slabi dezvoltați intelectual. Se știe că începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Activitățile de acest gen au o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii, tabere, colonii. În cadrul activităților organizate în mijlocul naturii, al vieții sociale, copiii se confruntă cu realitatea și percep activ, prin acțiuni directe obiectele, fenomenele, anumite locuri istorice. Fiind axate în principal pe viața în aer liber, în cadrul acțiunilor turistice, preșcolarii își pot forma sentimentul de respect și dragoste față de natură, față de om și realizările sale. În urma plimbarilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație.

Bibliografie:

- Cernea, Maria, *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ*, în „Învățământul primar” nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, București;
- Ionescu, M., Chiș, V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
- Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact*, Editura Polirom, 2002
- Allport, W, Gordon, „Structura și dezvoltarea personalității”

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE – MODELE DE PETRECERE A TIMPULUI LIBER

*Ecaterina Cîrstocea - profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „Sf. Gheorghe” Craiova*

Viața copilului nu se rezumă doar la studiu, doar la acumularea de cunoștințe în vederea exercitării unei profesii sau pentru cultura generală. Copilul are nevoie de relaxare și aceasta trebuie să se realizeze într-un mod cât mai plăcut, cât mai atrăgător. De cele mai multe ori, alternativele alese de elev la încheierea unei zile de școală sunt: camera personală, unde se pregătește pentru a doua zi, se uită la televizor, se joacă pe calculator/telefon/tabletă sau strada cu tentațiile și problemele ei.

Aceste activități creează premisele dezvoltării unei personalități izolate social, cu probleme de integrare în colectiv sau cu tendințe de deviere într-o zonă nu tocmai sănătoasă din punct de vedere moral și civic.

Activitățile extracurriculare bine echilibrate, bine motivate, atractive oferă posibilitatea valorificării cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor acumulate, împlinesc setea de cunoaștere a copiilor, le îmbogățesc lumea spirituală, le oferă prilejul de a se emoționa puternic, le prezintă modele de petrecere în mod plăcut a timpului liber.

Conținutul acestor activități nu este stabilit de programa școlară, ci de cadrele didactice, în funcție de interesele și dorințele elevilor.

Activitățile extracurriculare pot îmbrăca diverse forme: spectacole cultural-artistice, excursii, cercuri pe discipline, întreceri sportive, concursuri. Aceste activități le dau copiilor posibilitatea să-și valorifice aptitudinile, talentul, să-și asume responsabilități, să aibă inițiative, să se manifeste conform naturii lor. Participarea la activitățile extracurriculare angajează elevii timizi, îi temperează pe cei impulsivi și, ceea ce este extrem de important, dezvoltă spiritul de cooperare și asigură fluxul de influențe reciproce.

Pregătirea acestor activități presupune o muncă minuțioasă, care nu se desfășoară la întâmplare, ci urmărind anumite obiective și anumite etape.

Pentru exemplificare mă voi opri asupra unei forme de activitate complementară - cercul de teatru. Am optat pentru această activitate întrucât, în decursul anilor la catedră, am observat că prin intermediul teatrului, al jocului de rol, al dramatizărilor, copilul pătrunde mai adânc în lumea trăirilor din basm sau din poveste. Școlarii iau atitudine, gândesc, simt și acționează la fel ca personajele, manifestându-se ca în fața unor persoane reale, concrete, trăind sentimente de compasiune față de eroi. Astfel, ei devin mai comunicativi, mai sociabili, timiditatea dispare și devin mai încrezători în puterile lor. În același timp, spectacolele de teatru pentru copii pot constitui unul dintre cele mai puternice mijloace de influențare a sentimentelor și convingerilor morale, a imaginației, a gustului estetic și a caracterului uman în formare.

În cadrul cercului de teatru am desfășurat activități variate: vizionări de spectacole de teatru, audieri ale unor piese în interpretări celebre, întâlniri cu actori, vizite la Biblioteca Județeană, confecționarea de decoruri și costume, punerea în scenă a unor piese de teatru pentru copii.

Vizionând spectacole de teatru, copiii au învățat să descifreze sensul unui mesaj oral: au realizat o decodare a acestuia prin ascultare și apoi, în cadru activităților de cerc, l-au transpus în propriul registru, interpretându-l.

În alegerea pieselor, jucate de elevi, am avut în vedere ca acestea să fie educative, fără a fi didactice, să fie scurte, cu acțiune interesantă care să captiveze atenția.

Voi derula în continuare filmul punerii în scenă a unei piese de teatru pentru copii, interpretată de copii.

Primul pas îl constituie lectura piesei urmată de reluarea esențializată a firului narativ. Acesta este un exercițiu bun pentru clarificarea conținutului și urmărirea liniei sale principale. Dacă se lucrează în echipe, elevii sunt provocați să realizeze cel mai clar rezumat al textului, în competiție cu celelalte grupuri, într-un interval de timp dat și într-un număr de propoziții fixat – urmând o discuție asupra calității rezumatului.

Următorul pas este relatarea textului prin adăugarea de noi detalii. Acest exercițiu îi antrenează pe elevi să-și folosească imaginația pentru lărgirea contextului inițial. De exemplu, ei pot face o descriere mai

detaliată a vestimentației personajului, inventând culori, tipuri de țesătură, forme, design. În acest moment este important să se permită copiilor să intervină în poveste cu propriile idei, fără a schimba linia principală a evenimentelor, discutată în activitatea precedentă. Acest exercițiu mobilizează elevii să facă uz de imaginație și în același timp îi face conștienți de opțiunile multiple în folosirea limbajului și de pluralitatea produselor lingvistice posibile.

Etapa următoare are ca scop observarea și concentrarea atenției asupra personajelor (cum arată și ce pot ele simți în anumite împrejurări). Se poate începe cu o identificare a personajului în funcție de o imagine. Se prezintă elevilor o colecție de decupaje din reviste, înfățișând persoane de diferite vârste, surprinse în diferite situații și afișând o anumită dispoziție afectivă. Li se cere să facă legătura dintre o imagine și un personaj din piesă, justificând alegerea făcută.

Reprezentarea corporală este, de asemenea, un mijloc de expresie pentru a descrie un personaj. Elevii arată cum se mișcă acesta, cât de înalt este, ce poziție corporală are, etc.

Urmează și momentul verbalizării, când sunt căutate cele mai potrivite cuvinte și cea mai corectă înlănțuire de idei pentru a da imaginea adecvată a personajului și a emoțiilor sale.

Lucrând în grup, copiii discută cum ar trebui interpretat un personaj din piesă și decid cine este cel mai potrivit să-l interpreteze.

În acest moment trebuie intervenit pentru a-i ajuta pe elevi să se decidă asupra rolurilor, să înțeleagă ce trebuie să facă pentru a le interpreta, cum să-și schimbe vocea, cum să se poziționeze față de auditoriu.

Urmează împărțirea piesei în fragmente regizorale și partea practică: învățarea rolurilor și repetițiile.

LA REPETIȚII

În cadrul repetițiilor, fiecare grup își prezintă secvența pregătită în fața celorlalți. Când elevii actori „intră în pielea personajelor”, ceilalți se vor comporta ca „public”, încercând să identifice rolurile și să decodifice mesajul. Urmează o discuție pentru evaluarea interpretării. Elevii își exprimă în mod liber părerea despre cine a fost cel mai bun, pot să prezinte greșelile sesizate, să facă remarci asupra modului de interpretare a unui grup, în ansamblul său. Dincolo de opiniile critice și conștientizarea erorilor, acest pas va constitui o ocazie în plus pentru a determina elevii să se exprime, să avanseze un punct de vedere personal, să se obișnuiască și să accepte diferențele de păreri asupra unui și aceluiași fapt, să-și motiveze o alegere.

Răspłata acestei munci realizată în săptămāni de zile va fi, pe de o parte, reușita spectacolului prezentat în fața unui public larg, iar pe de altă parte, influențarea în cel mai înalt grad a dezvoltării psihice a copiilor.

SUB LUMINA REFLECTOARELOR

„Prin teatru, sufletul copiilor trăiește toate poveștile lumii” (Oana Sandu)

Consider activitățile desfășurate în cadrul cercului de teatru o prelungire a actului educațional dincolo de spațiul clasic al sălii de clasă, într-un mediu special creat, în care copiii au ocazia să-și exprime deschis opiniile proprii cu privire la acțiune, personaje, interpretare, depășind blocajele psihologice ce ar putea împiedica dialogul cu colegii și adulții; capătă receptivitate și toleranță față de interlocutori, învață să-și aprecieze corect colegii sau diferitele situații, evitând schemele stereotipe achiziționate în mediul extrașcolar; învață să-și controleze și să-și dirijeze comportamentul expresiv; dobândesc deprinderea de a păstra liniștea și a asculta activ când colegii își exprimă punctele de vedere, adoptă o atitudine de respect față de colegi și alte persoane.

Bibliografie:

- Circa-Chirilă, C, *Tehnici ludice în educație, Ghid metodic*, Editura "Școala vremii", Arad, 2012
- Danila, I., Gherghina, D., Simiciuc, E., Șerban, D., Popescu, M., *Activitățile extracurriculare și extrașcolare. Îndrumător metodic*, Editura Didactica Nova, Craiova, 2009.
- Joița, E., *Management educațional*, Editura Polirom, Iași, 2000.
- * * * *Activitatea extracurriculară, de la idee la realitate. Ghid complet cu idei moderne și instrumente de lucru pentru o activitate de succes*, Editura Raabe, 2009.

LOCUL ȘI ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE

Monica Aliman - profesor învățământ primar, Școala Gimnazială "Traian" Craiova
Vlad Marian-director, Școala Gimnazială "Elena Farago" Craiova

Ca părinte, ești responsabil pentru a-i asigura copilului tău un cămin stabil și armonios, o bună creștere și educație. Orice părinte știe că educația copilului său reprezintă piatra de temelie pe care se va susține întreaga sa personalitate și viață. Educația extracurriculară este realizată dincolo de procesul de învățământ și își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Activitățile extrașcolare constituie modalitatea neinstituționalizată de realizare a educației

Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

- În cadrul acțiunilor turistice, copiii își pot forma afecțiunea față de natura, față de om și realizările sale. Este important pentru ei să cunoască cât mai bine mediul înconjurător. Copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se prezintă sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens.

- În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație.

- Vizitele programate la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale, toate acestea constituie un mijloc de a prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale țării.

- Vizionarea de filme, spectacole de teatru precum și a emisiunilor tv specifice vârstei lor, poate constitui de asemenea o sursă de informații, dar în același timp și un punct de plecare în organizarea unor acțiuni interesante, copilul face astfel cunoștință cu lumea artei.

- Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură.

- Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor în ceea ce privește frumusețea țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin efectuarea excursiilor, copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă.

Grija față de timpul liber al copilului, atitudinea de cunoaștere a dorințelor copiilor și de respectare a acestora trebuie să fie dominantele acestui tip de activități. Acestea le oferă destindere, încredere,

recreere, voie bună, iar unora dintre ei, posibilitatea unei afirmări și recunoaștere a aptitudinilor. Activitatea educativă școlară și extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea tinerei generații în actul respectării drepturilor omului și al asumării responsabilităților sociale, realizându-se astfel, o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală.

Așa cum aceste activități extrașcolare sunt recomandate copiilor pentru stimularea comportamentului creativ în diferite domenii, așa și jucăriile educative îi pot ajuta pe cei mici să-și creeze propriul univers, să învețe mult mai ușor într-o atmosferă relaxantă, în siguranță cu o bază fundamentală în creșterea și dezvoltarea abilităților. Secretul este să știți ce măsuri să luați la momentul potrivit.

Problematika educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, date mai ales de schimbările fără precedent din toate domeniile vieții sociale. Accentul trece de pe informativ pe formativ.

Educația depășește limitele exigențelor și valorilor naționale și tinde spre universalitate, spre patrimoniul valoric comun al umanității. Un curriculum unitar nu mai poate răspunde singur diversității umane, iar dezideratul educației permanente tinde să devină o realitate de necontestat.

Modelarea, formarea și educația omului cere timp și dăruire. Timpul istoric pe care îl trăim cere oameni în a căror formație, caracterul și inteligența se completează pentru propria evoluție a individului.

În școala contemporană, eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor.

În acest cadru, învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv, pentru o cât mai ușoară integrare socială.

Astfel de activități sunt de o reală importanță într-o lume dominată de mass media și ne referim la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional și mai presus de toate slabi dezvoltati intelectual. Se știe că începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

Activitățile de acest gen cu o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii, tabere, colonii. În cadrul activităților organizate în mijlocul naturii, al vieții sociale, copiii se confruntă cu realitatea și percep activ, prin acțiuni directe obiectele, fenomenele, anumite locuri istorice. Fiind axate pe viața în aer liber, în cadrul acțiunilor turistice, preșcolarii își pot forma sentimental de respect și dragoste față de natură, față de om și realizările sale. În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație. În consecință, activitatea educativă școlară și extrașcolară reprezintă spațiul aplicativ care permite transferul și aplicabilitatea cunoștințelor, abilităților, competențelor dobândite în sistemul de învățământ. Prin formele sale specifice, activitatea educativă școlară și extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea tinerei generații în actul decizional în contextul respectării drepturilor omului și al asumării responsabilităților sociale, realizându-se, astfel, o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală.

Putem spune că activitatea extracurriculară e o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica, în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed-back pozitiv.

Bibliografie:

- Antonesei, L. *O introducere în pedagogie. Dimensiunile axiologice și transdisciplinare ale educației*. Iași: Editura Polirom (2002).

- Cristea, S. *Fundamentele pedagogice ale reformei învățământului*. București: Editura Didactică și Pedagogică (1994).

- Cristea, S. *Dicționar de termeni pedagogici*. București: Editura Didactică și Pedagogică (1998).

CREȘTEREA COEZIUNII COLECTIVULUI DE ELEVI ȘI CONSOLIDAREA SPIRITULUI DE ECHIPĂ, A RELAȚIILOR DE PRIETENIE, STABILIREA UNUI CLIMAT DE ÎNCREDERE, FAVORABIL COMUNICĂRII PRIN EXCURSIA ȘCOLARĂ

Rodica Florescu - profesor
Școala Gimnazială "Traian" Craiova

Excursiile organizate de școală au multiple valențe de informare și educare a elevilor. Acestea, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă pentru că se desfășoară într-un cadru nou, stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă reclamă efort suplimentar.

Mediul de acțiune fiind deosebit, iar tehnicile de instruire altele, contribuie la dezvoltarea spiritului de observație, îmbunătățesc memoria vizuală și auditivă, formează gândirea operatorie a copilului cu calitățile ei de echilibrare, organizare și obiectivare.

Elevii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date, învață se învețe.

Acționând individual sau în cadrul grupului, elevilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale.

Participarea efectivă și totală în activitate angajează atât elevii timizi cât și pe cei slabi, îi temperează pe cei impulsivi, stimulează curentul de influențe reciproce, dezvoltă spiritul de cooperare, contribuie la formarea colectivului de elevi.

Prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, elevii se autodisciplinează.

Conținutul didactic al excursiilor este mult mai flexibil și mai variat decât al lecțiilor desfășurate în sala de clasă, elevii participând cu multă bucurie și optimism la aceste acțiuni, lărgindu-și în acest fel orizontul de cunoștințe prin contactul direct cu realitatea. Prin mijloacele atrăgătoare pe care le are la dispoziție, excursia învioră activitatea școlară, stimulează curiozitatea de a descoperi noi fenomene, formează o atitudine ecologică pozitivă, prilejuiește trăiri adânci ale unor sentimente patriotice.

Astfel, cu ajutorul excursiilor școlare se dezvoltă spiritul de prietenie, de colectiv, de disciplină, inițiativă, precum și deprinderi, proceduri gospodărești de la vârstă mică, toate acestea fiindu-le folositoare în viață.

Cadrul didactic are, prin acest tip de activitate, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al învățământului primar - pregătirea copilului pentru viață.

Excursiile și drumețiile au un caracter relaxant, contribuind în mod categoric la sudarea colectivelor de elevi. După trecerea anilor, copiii își amintesc cu plăcere de întâmplările, din timpul excursiilor.

De aceea, consider că organizarea unor astfel de activități trebuie continuată, constituind o latură de seamă a procesului instructiv - educativ.

Cu elevii clasei mele am organizat o excursie cu tema:

ACTIVITĂȚI RECREATIVE ÎN PARCUL DE DISTRAȚII „COLINELE ARGEȘULUI”

Anunțarea excursiei: Cu două luni înainte de data efectuării, este anunțată excursia pe care o vor face elevii.

Pregătirea elevilor pentru această excursie se face în cadrul unei lecții sau într-o ședință specială de instructaj, prezentându-se scopul excursiei, traseul cu punctele cele mai importante.

Se precizează materialele necesare fiecărui elev pentru activitatea desfășurată, precum și echipamentul adecvat acestei activități extrașcolare.

Se stabilește mijlocul de transport – autocarul – prețul biletelor, banii necesari pentru vizitarea obiectivelor turistice, pentru mici cheltuieli și pentru hrană. Excursia este realizată cu resurse financiare extrabugetare (susținută financiar de părinții elevilor participanți).

Împreună cu elevii, pe baza hărții fizice a României, am făcut cu ajutorul semnelor convenționale, descrierea generală a traseului, l-am localizat pe harta patriei, precizând formele de relief, orașele și localitățile de rezonanță istorică, dar și economico-administrativă și am delimitat itinerarul excursiei.

Folosindu-se albume, vederi, diapozitive sau fragmente din filme didactice, am trezit curiozitatea elevilor, interesul pentru a lua contact direct cu frumusețile naturii, cu specificul zonei de distracții. La data și la ora fixată, elevii s-au adunat în curtea școlii. S-a făcut prezența, s-a verificat costumația, s-a reamintit regulamentul și s-au deplasat la autocar.

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Îmbunătățirea calității procesului didactic prin intermediul activităților extracurriculare desfășurate în parteneriat școală – comunitate, vizând formarea de competențe și abilități, la elevi;
- Stimularea potențialului creativ al elevilor, prin implicarea directă în activități cu caracter artistico – plastic;
- Creșterea coeziunii colectivului de elevi și consolidarea spiritului de echipă, a relațiilor de prietenie, stabilirea unui climat de încredere, favorabil comunicării;
- Stabilirea unor reguli de comportament responsabil și împărțirea echitabilă a sarcinilor între membrii grupului;
- Inițierea și desfășurarea de activități cu caracter recreativ, relaxant.

OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII:

a) cognitive:

- stimularea interesului elevilor pentru cunoașterea frumuseților patriei, prin vizitarea altor localități, decât cele din orizontul local;
- însușirea unor cunoștințe referitoare la locurile ce le vor vedea;
- familiarizarea elevilor cu harta geografică, lucrul cu calculatorul;
- formarea de deprinderi de utilizare a internetului;
- formarea unui comportament conștient și activ față de protecția mediului înconjurător;
- valorificarea intra și interdisciplinară a conținutului informațional dobândit.

b) afectiv-atitudinale:

- formarea deprinderii de comportare civilizată, corectă, de integrare în structura unui grup turistic, de cooperare și respect;
- cultivarea sentimentului de mândrie patriotică prin declanșarea de emoții, aprecieri asupra frumuseților fizice, economice, culturale ale teritoriului patriei și împletirea cu elemente de istorie a trecutului și prezentului poporului român;
- dezvoltarea simțului de răspundere față de sănătate și propriul organism, prin activități fizice organizate;

c) psiho-motorii:

- dezvoltarea armonioasă a corpului;
- formarea deprinderilor de observare, de sesizare a aspectelor ecologice, de poluare a mediului și cultivarea unei atitudini ecologice;

BIBLIOGRAFIE:

- 1) Victor Oprescu, *Dimensiunea psihologică a pregătirii profesorului*, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1983.
- 2) Rodica FLORESCU, Plan de excursie - PIETROȘANI - ARGEȘ ; aviz 2132/6.06.2015 -I.S.J.DOLJ .
- 3) Ionescu, M., Radu, I., (coord.), *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj, 2001.
- 4) Noveanu, E., *Metodologia cercetării în educație*, Note de curs, Universitatea din București, 1994.
- 5) Tomșa, G., *Orientarea și dezvoltarea carierei de elevi*, Viața Românească, București, 1999.

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE - COMPONENTĂ EDUCAȚIONALĂ VALOROASĂ ÎN DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ A COPIILOR

Adina Bora- profesor învățământ primar
Liceul Teoretic „George Șt. Marincu” Poiana Mare
Cristian Florin Bora - profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „Gheorghe Brăescu” Calafat

Fără a nega importanța educației de tip curricular, devine tot mai evident faptul că educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor.

Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare. Diversitatea activităților extrașcolare oferite crește interesul copiilor pentru școală și pentru oferta educațională.

În cadrul activităților extracurriculare, cu o deosebită influență formativă sunt incluse toate formele de acțiuni care se realizează în afara programului propriu zis: plimbări, ieșiri în natură, excursii, tabere, serbări cu diferite ocazii, concursuri între grupele aceleiași grădinițe sau între grădinițe, parteneriate școlare pe diferite teme, etc.

Modelarea, formarea și educația omului cere timp și dăruire.

În școala contemporană eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor.

„Lăsați copilul să vadă, să audă, să descopere, să cadă și să se ridice și să se înșele. Nu folosiți cuvinte când acțiunea, faptul însuși sunt posibile.” Pestalozzi

Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor școlarilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber.

Având un caracter atractiv, școlarii participă într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități. Potențialul larg al activităților extracurriculare este generator de căutări și soluții variate. Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi lași pe ei să te conducă spre acțiuni frumoase și valoroase. Activitățile extrașcolare aduc o contribuție însemnată și la educația morală, estetică a copiilor, disciplinându-le acțiunile și lărgindu-le orizontul artistic.

Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Implicarea copiilor în proiectele educaționale este o modalitate de realizare de activități reconfortante care să le stimuleze imaginația, talentul, să le dezvolte valori ca bunătatea, toleranța, acceptarea celor din jur, ajutorarea. Astfel am inițiat în ultimii 3 ani următoarele proiecte educaționale: „Cunoaștere, bunătate, fantezie și talent” ce are ca activități în derulare concursuri, acțiuni de voluntariat, descoperire de noi talente, „Salvați planeta albastră!” ce are ca scop inițierea copiilor în acțiuni ecologice și de protejare a mediului, pentru că: **„Nu e destul să știi, trebuie să și aplici, nu e destul să vrei trebuie să și faci”.** (Johann Wolfgang von Goethe)

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se

dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață. Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi.

Serbările, prin specificul lor de activitate extracurriculară, reprezintă un nesecat izvor de satisfacții și bucurii, creează bună dispoziție și favorizează dezvoltarea copiilor din punct de vedere fizic și psihic. Importanța lor educativă constă în conținutul artistic prezentat, precum și în atmosfera de sărbătoare ce se instalează cu acest prilej. Prin organizarea serbărilor dezvoltăm copiii dragostea pentru artă, pentru frumos. Ele aduc lumină în suflete, dau aripi imaginației, entuziasmului și rămân de-a pururi ca momente de neuitat în viața fiecăruia. Coșbuc spunea: *„Ca să poți povesti sau cânta copiilor, trebuie să-i iubești, să cauți să pricepi firea și lumea aparte în care trăiesc, să știi să cobori până la nivelul personalității lor. Trebuie să iei parte împreună cu dâșii la toate manifestările sufletești; într-un cuvânt, rămânând om mare, să fii cât se poate de copil”*.

Activitatea extracurriculară e o componentă educațională valoroasă și eficientă a căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.

Bibliografie:

- Cojocar, Vasile GH., Schimbarea în educație și Schimbarea managerială; Ch.: Lumina, 2004.
- Lespezeanu M., *Tradițional și modern în învățământul preșcolar*, Editura S.C. Omfal, București,

2007

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE SI ROLUL LOR IN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII

*Ileana Daniela Bistriceanu - profesor învățământ primar
Școala Gimnazială "M. Eminescu" Craiova*

În orice domeniu de activitate este necesară cunoașterea proprietăților materialului de prelucrat, pentru a utiliza uneltele cele mai potrivite și tehnologia adecvată. Această cerință se impune cu atât mai mult în domeniul educației, unde se modelează "materialul" uman, care are o multitudine diversă de variante comportamentale ce cu greu pot fi prevăzute, unele fiind chiar imprevizibile. Necesitățile curente ale activității instructiv-educative impun cerința de a cunoaște cât mai bine personalitatea ființei umane pe care o prelucăm, pentru a găsi mijloacele și strategiile cele mai eficiente. Studiarea și cunoașterea personalității celor care intră sub incidența educației se impune și pentru depistarea cât mai timpurie a copiilor dotați și supradotați și pentru dirijarea educării și instruirii lor.

Cunoașterea potențelor individuale ale copilului trebuie pusă astăzi în termeni noi, mult mai largi, mai bogați și mai diverși, pentru a depăși încadrarea trăsăturilor personalității în tipare preconcepuate.

Educația depășește limitele exigențelor și valorilor naționale și tinde spre universalitate, spre patrimoniul valoric comun al umanității. Un curriculum unitar nu mai poate răspunde singur diversității umane, iar dezideratul educației permanente tinde să devină o realitate de necontestat.

Astfel, fără a nega importanța educației de tip curricular, devine tot mai evident faptul că educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității tinerilor. În grădinița contemporană eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor. În acest cadru, învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv, pentru o cât mai ușoară integrare socială.

Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate. Ștefan M. precizează că oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării copiilor.

După o binecunoscută clasificare UNESCO, educația extracurriculară, adică educația de dincolo de procesul de învățământ, apare sub două aspecte principale: educația informală – reprezintă influența incidentală a mediului social transmisă prin situațiile vieții de zi cu zi - și educația non-formală, care se realizează fie în sistemul de învățământ, fie în cadrul unor organizații cu caracter educativ.

Ca parte integrantă a procesului instructiv-educativ, activitățile extracurriculare trebuie să respecte reperiile oricărei activități didactice:

a) COMUNICAREA-în cadrul căreia se asigură climatul educațional, individualizarea comunicării și modalitățile comunicării;

b) *ETICA RELAȚIILOR EDUCATOARE-COPIL* bazate pe valori, conduită, considerarea copilului ca partener educațional;

c) *STRATEGII DE MENEGEMENT*:

I-PROIECTAREA ACTIVITĂȚII- stabilirea realistă a obiectivelor, actualizarea conținutului de învățare în funcție de cunoștințele copiilor, adaptarea conținutului la particularitățile cognitive, selectarea tehnicilor de lucru, diversitatea și atractivitatea activităților, utilizarea adecvată a tehnicilor auxiliare;

II-IMPLEMENTAREA- parcurgerea etapelor de învățare-proiectare, adaptare la contexte, gestionarea corectă a metodelor și tehnicilor de lucru, gestionarea eficientă a timpului, claritatea explicațiilor și cerințelor, transformarea copiilor din consumatori de informație în producători de informație;

d) EVALUAREA- proiectarea activităților de evaluare corespunzătoare, selectarea eficientă a metodelor de evaluare în vederea obținerii unui feed-back rapid asupra atingerii obiectivelor, diversificarea metodelor și tehnicilor de evaluare, prezența elementelor de noutate și inovație în produsele copiilor.

Activitățile extracurriculare organizate de grădinița au conținut cultural, artistic, spiritual, științific, tehnico-aplicativ, sportiv sau sunt simple activități de joc sau de participare la viața și activitatea comunității locale. Activitățile extracurriculare de masă reprezintă activități care cuprind aproape întreaga masă a copiilor dintr-o grupă, mai multe grupe, sau chiar grupe de copii din mai multe grădinițe. Aceste activități le oferă destindere, recreere, voie bună, satisfacțiile atmosferei de grup, iar unora dintre ei posibilitatea unei afirmări și recunoaștere a aptitudinilor. Aceste activități au caracter ocazional și iau forme foarte variate.

- sărbătorirea zilei de naștere a unui copil la care participă colegi din toată grădinița;
- aniversarea zilei de naștere a unor copii care au frecventat grădinița și acum sunt la școala primară;

- vizionarea în grup a unor spectacole la teatrul de păpuși;
- vizitarea centrului de plasament;
- excursii;
- plimbări în parc;
- vizită la diferite muzee.

Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii cunosc locul natal în care au trăit, muncit și luptat înaintașii lor învățând astfel să-și iubească țara, cu trecutul și prezentul ei. Prin excursii copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă scriitori și artiști.

Serbările reprezintă un necesar izvor de satisfacție, bucurii, creează buna dispoziție. Serbările pot lua forme variate, de la solemnă evocare istorică la un vesel carnaval. La pregătirea și realizarea serbărilor, copiii participă cu însuflețire și dăruire, din dorința de a oferi spectatorilor momente de ținută estetică, distracție, satisfacție, făcându-le viața mai frumoasă, mai plină de sens.

Serbarea este modalitatea eficientă de cultivare a înclinațiilor artistice ale copiilor contribuind la dezvoltarea armonioasă a personalității copiilor.

La copilul de vârstă preșcolară este strâns legată de activitățile desfășurate în grădiniță și în afara ei sub forma jocului, a învățării și a muncii. Tocmai de aceea, o mare grijă trebuie acordată particularităților de vârstă și individuale ale copilului.

Jocul – activitate recreativ – instructivă, prilej de activizare și dezvoltare a creativității.

Jocurile și distracțiile sunt mai intense la vârstele copilăriei și tinereții. Știm cu toții că orice copil de vârstă ante sau preșcolară se joacă tot timpul. Acestea le conferă conduitelor lor multă flexibilitate și mai ales le dezvoltă imaginația și creativitatea; tot prin joc este exprimat și gradul de dezvoltare psihică.

Jocul presupune un plan, fixarea unui scop și fixarea anumitor reguli, ca în final să se poată realiza o anumită acțiune ce produce satisfacție. Prin joc se afirmă eul copilului, personalitatea sa. Adultul se afirmă prin intermediul activităților pe care le desfășoară, dar copilul nu are altă posibilitate de afirmare decât cea a jocului. Mai târziu, el se poate afirma și prin activitate școlară.

Copiii care sunt lipsiți de posibilitatea de a se juca cu alți copii de vârstă asemănătoare fie din cauză că nu sunt obișnuiți, fie din cauză că nu au cu cine, rămân nedezvoltați din punct de vedere al personalității. Jocul oferă copiilor o sumă de impresii care contribuie la îmbogățirea cunoștințelor despre lume și viață, totodată mărește capacitatea de înțelegere a unor situații complexe, creează capacități de reținere stimulând memoria, capacități de concentrare, de supunere la anumite reguli, capacități de a lua decizii rapide, de a rezolva situații – problemă, într-un cuvânt dezvoltă creativitatea. Pentru copil, jocul presupune de cele mai multe ori, pe lângă consumul nervos chiar și cele mai simple jocuri, și efort fizic, spre deosebire de persoanele adulte unde acesta lipsește cu desăvârșire.

Există câteva lucruri de remarcă: în primul rând, jocul fortifică un copil din punct de vedere fizic, îi imprimă gustul performanțelor precum și mijloacele de a le realiza. În al doilea rând, jocul creează deprinderi pentru lucrul în echipă, pentru sincronizarea acțiunilor proprii cu ale altora, în vederea atingerii unui scop comun. În al treilea rând, jocul provoacă o stare de bună dispoziție, de voie bună, oferindu-i copilului posibilitatea de a uita pentru un timp de toate celelalte și de a se distra, dându-i parcă mai multă poftă de viață.

În joc, copilul își dă frâu liber imaginației. Jocurile spontane reliefează capacitatea de creație a copilului, capacitate bazată pe propria experiență, îmbogățită cu noi elemente, corespunzătoare dorințelor sale.

Activitățile extrașcolare - prilej de activizare și de dezvoltare a creativității.

În orice tip de activitate extrașcolară, fie că este vorba de drumeție, vizita într-un atelier de creație, un muzeu, un loc istoric, o excursie de mică sau mare anvergură este necesar să antrenăm trei factori implicați în actul educațional:

preșcolarii – prin responsabilități asumate atât individual, cât și în grup;

familie – prin susținere morală, financiară, sau chiar implicate în organizarea activităților;

grădinița – prin obținerea avizelor necesare deplasării, elaborarea strategiilor didactice, realizarea unității dintre cei doi factori, finalizarea activității întreprinse.

Acest tip de activitate îi antrenează pe copii în activitatea de învățare, îi apropie de grădiniță, îi determină să o îndrăgească. Chiar ei propun, cer așteaptă și se implică în realizarea acestui tip de activitate.

Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat și momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite.

În cadrul acestor activități copii se deprind să folosească surse informaționale diverse, să întocmească colecții, să sistematizeze date” *învață să învețe*”.

Prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități, copii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască preșcolarii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al grădiniței și al învățământului primar – pregătirea copilului pentru viață.

Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor școlarelor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber.

Bibliografie:

- Ionescu M. Chiș" Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire" Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
- Lespezeanu M. "Tradiționalism și modern în învățământul preșcolar" Editura S.C. Omfal, București, 2007
- Preda Viorica "Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii." Editura "Gheorghe Cârțu Alexandru", Craiova 2009

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE ȘI PERSONALITATEA ELEVULUI

Simona Mirela Deaconu - profesor învățământ primar

Școala Gimnazială "Traian" Craiova

Gabriela Georgeta Aranghel - profesor învățământ primar

Școala Gimnazială "N. Romanescu" Craiova

De la cea mai fragedă vârstă omul se simte atras de tot ce este în preajma lui, de casa, de satul sau orașul în care locuiește. Între el și acest mic univers se naște o legătură tainică, plină de o puternică încărcătură emoțională, care nu este altceva decât embrionul aprinselor simțăminte de mai târziu, ale iubirii de păstrarea tradițiilor poporului nostru, la sădirea în inimile generațiilor care vin a mândriei pentru frumusețea costumului popular românesc, a dansului, a obiceiurilor, al sentimentului de dragoste de patrie. Astfel cunoașterea spontană, mai întâi a mediului înconjurător, reprezintă punctul de pornire al unui șir întreg de acțiuni conștiente care vor duce, cu timpul, la consolidarea sentimentului de dragoste față de patrie. Și aceasta pentru că satul, orașul, ținutul natal constituie o părticică din țară, iar istoria lor reprezintă o parte integrantă din istoria patriei. De aceea prin intermediul activităților care se organizează în vederea cunoașterii ținutului natal, precum și cu ajutorul unor relicve istorice locale se creează momente deosebit de emoționante pentru elevi, care pot fi valorificate temeinic din punct de vedere educativ.

Educația elevilor în spiritul patriotic constituie o preocupare permanentă a cadrelor didactice. Sentimentul patriotic nu este înăscut, ci se dezvoltă în procesul educației elevilor. Școlii îi revine sarcina organizării procesului de educație patriotică a elevilor, inserând în conștiința lor sentimentul de dragoste față de patrie, acest sentiment prezentând anumite particularități specifice perioadelor de vârstă. Sentimentul mândriei naționale trebuie cultivat la elevi încă din primele clase, cadrele didactice arătându-le măreția luptelor duse de strămoși pentru apărarea libertății poporului împotriva cotropitorilor, frumusețea limbii române, frumusețile și bogățiile patriei. Sarcinile educației patriotice a elevilor se realizează în clasele I-IV prin procesul de învățământ și activitățile extracurriculare pe care le desfășoară elevii. Fiecare dintre aceste activități contribuie, în funcție de conținutul ei, la formarea conștiinței și conduitei patriotice a elevilor. Rezultatele pe care le obțin la aceste activități generează în sufletul elevilor sentimente complexe: de bucurie, de dragoste față de patrie și de admirație față de figurile mărețe ale istoriei noastre. Activitatea extracurriculară are forme variate. Să analizăm valoarea educativă a unora dintre aceste forme.

Participarea elevilor la sărbătorile naționale prin serbări cu tematică patriotică, generează sentimente patriotice adânci în conștiința lor. Atmosfera înălțătoare în care ele se desfășoară trezesc trăiri emoționale. Din experiența didactică în mediul rural am constatat că, înaintea venirii la școală, copilul se află sub influența benefică a folclorului muzical local, a cântecelor pe care le aude în familie sau la hora satului, care constituie bogăția spirituală a localităților rurale. În evoluția lor serbările se leagă strâns și cu evoluția sentimentelor de mândrie națională, inspirate din momente importante „1 Decembrie”, „24 Ianuarie”, „Ziua Eroilor”. Antrenarea în asemenea acțiuni contribuie la formarea deprinderilor de conduită patriotică, concretizează sentimente patriotice pe care le generează evenimentele mari din viața poporului nostru.

Asigurarea climatului afectiv propice influențelor educative reprezintă condiția succesului școlar. În sprijinul acestui proces am realizat un studiu. În acest sens am aplicat un chestionar. La prima întrebare, referitoare la activitatea extracurriculară cea mai îndrăgită, a reieșit că este excursia sau drumeția. Personal, am reușit să merg cu elevii în excursii și vizite. Ele au contribuit la activizarea și dezvoltarea creativității elevilor. Prezentându-le frumusețea, bogăția și importanța locurilor vizitate, li se dezvoltă

sentimente de dragoste față de ținutul natal și față de patrie, de admirație față de trecutul istoric și de bucurie că acest ținut se înfrumusețează prin eforturile creatoare ale oamenilor. Vizitele și excursiile în ținutul natal au o deosebită valoare pentru educația patriotică a elevilor, când acestea sunt organizate tocmai pentru a studia unele descoperiri arheologice sau pentru a marca unele urme, locuri, monumente de cultură materială și spirituală care pun în lumină evenimente istorice sau social-politice legate de trecutul și prezentul localității și împrejurimilor ei.

Elementele de istorie locală ocupă un loc de seamă în cadrul general pe care îl oferă istoria patriei ca parte integrantă a istoriei universale. În cadrul activităților extracurriculare am folosit mai multe procedee pentru valorificarea elementelor de istorie locală, ca de exemplu: cercetarea istoriei locale, excursii la locurile istorice, vizite la muzee, case memoriale, îngrijirea monumentelor istorice. Strângerea materialului istoric, documentar, etnografic, local este o muncă care solicită din partea elevilor și a învățătorilor multă dragoste, pasiune, interes.

Ca învățătoare mi-am însușit date și cunoștințe necesare pentru a putea conduce munca de cercetare a istoriei locale. În a doua etapă s-a făcut pregătirea teoretică a elevilor privind istoria locală și această pregătire a fost însoțită de deplasări pe teren la diferite locuri și obiective de interes istoric, arheologic care au fost luate în supraveghere având în vedere că noi căutăm să salvăm anumite vestigii ale trecutului.

Aceste activități menite să ducă la cunoașterea ținutului natal și a istoriei locale capătă adevărate virtuți educative, deoarece participarea directă a elevilor face posibilă declanșarea unui proces lent, dar profund, de cunoaștere a frumuseților patriei, a trecutului și prezentului poporului român, la îmbogățirea simțămintelor lor. Conținutul acestor activități se valorifică din punctul de vedere al educației patriotice, prin înțelesul plin de originalitate și expresivitate în care se realizează transmiterea ideilor și sentimentelor.

Lectura în afara clasei constituie prin tematica ei variată și bogăția conținutului un mijloc de largire a orizontului cultural al elevilor și de formare a unor sentimente adânci de dragoste de patrie. După ce au citit lecturile recomandate, se impune interpretarea conținutului lor. De aceea, este necesară organizarea unor discuții pe marginea cărților citite. În aceste discuții se vor sublinia, printre altele, acele părți care pot fi valorificate pentru educația patriotică a elevilor.

În activitatea extracurriculară, pe lângă mijloacele de mai sus, care capătă forme adecvate activității extracurriculare, sunt folosite și alte variate mijloace de educație patriotică a elevilor. Vizionarea filmelor și a spectacolelor de teatru cu conținut patriotic și activitățile desfășurate în cercuri și tabere școlare, exercită o influență pozitivă asupra elevilor, contribuind la formarea convingerilor patriotice și la trezirea unor stări emoționale complexe.

În practica educației este necesar să fie folosite toate mijloacele de educație patriotică a elevilor. Dar eficiența educativă a folosirii lor depinde de măiestria pedagogică a cadrelor didactice, de respectare particularităților de vârstă și de cunoașterea metodicii folosirii lor. Pentru a forma convingeri patriotice la elevi este necesar ca învățătorii să fie exemple de urmat. Convingerile lor patriotice și conduita lor patriotică manifestată în activități cât mai diferite îi influențează profund pe elevi constituind un motiv stimulator pentru activitatea lor.

Din experiența la clasă am constatat în ce măsură lectura contribuie efectiv la dezvoltarea gândirii, limbajului, a trăsăturilor de caracter ale copiilor, dacă se apreciază just rolul și rostul pe care îl joacă lectura în cadrul programei școlare, favorizând întregul registru explicativ-emoțional cerut și condiționat de vârsta micilor școlari.

Vizionarea unor piese de teatru sau spectacole accesibile vârstei copiilor, corespunzătoare educației pe care trebuie să o primească copiii de această vârstă și prezentarea într-o formă artistică îngrijită constituie în primul rând un prețios mijloc de cunoaștere a relațiilor dintre oameni, îmbogățește gândirea copilului, dându-i posibilitatea să cunoască trecutul, să înțeleagă prezentul și să năzuiască spre viitor, pregătindu-l pentru viață.

Activitățile extrașcolare au o mare valoare educativă întrucât realizarea lor se face și din punct de vedere interdisciplinar.

Bibliografie:

- Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița coord., (2008), *Psihologie școlară*, Ed.Polirom, Iași
- Manolache, Anghel-coord. general (1979), *Dicționar de pedagogie*, Ed. Didactică și Pedagogică, București

ÎMPREUNĂ REUȘIM: ȘCOALĂ, FAMILIE, COMUNITATE

*Daniela Barbu - profsor
Școala Gimnazială "Sf. Dumitru" Craiova*

O problemă stringentă pentru România o reprezintă responsabilitatea locală pentru calitatea educației și succesul școlar, care reclamă căi diferite de stabilire a relațiilor de colaborare între școli, familii și comunități. Avem în vedere că școlile de toate gradele sunt organizații responsabile pentru educația formală a copiilor și adolescenților. Școlile care duc la bun sfârșit mult mai eficient această responsabilitate se consideră pe ele însele și elevii lor ca parte a sistemului social ce include familiile și comunitățile. Cercetările desfășurate în Statele Unite și în unele țări din Europa arată că atunci când școlile, familiile și comunitățile lucrează împreună ca parteneri, beneficiari sunt elevii.

Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice. În țările dezvoltate, cu deosebire pe continentul nord - american, parteneriatele școală - familie - comunitate sunt esențiale în procesul de educație a elevilor și în succesul lor la școală.

Alături de școală care asigură maxima comunicare între generații, familia și comunitatea au o deosebită valoare în formarea personalității copilului. Fiecare om vine pe lume cu o anumită zestre nativă, apoi grație climatului afectiv din familie, copilul cunoaște lumea din jur printr-un permanent dialog cu cei mari, învață și poate să iubească, comunice, se ghidează după anumite modele, imită diferite acțiuni până își formează propriile valori, propriile principii despre lume, despre viață.

În relația școală - familie - comunitate trebuie să existe relații de respect, de acceptare reciprocă, de simpatie și admirație, nu de suspiciune, nedumerire sau iritare și provocare. Relațiile dintre școală, elevi, familiile acestora și comunitate trebuie să fie bazate pe contact și colaborare, pe transmitere de informații și prezentare a unor stări de lucruri, de influențe pozitive asupra comportamentelor elevilor, pe trăiri afective și emoționale reciproce în diferite forme de manifestare.

Pentru atingerea unui nivel de calitate ridicat în eficientizarea relației școală - elev - familie - comunitate, este necesar de abordat un stil empatic de comunicare între părți ce trebuie transpus în psihologia mentală a elevului astfel încât să se producă o apropiere între părți, păstrând însă o neutralitate necesară și un echilibru constant și permisiv.

Au existat întotdeauna educatori excelenți și părinți iubitori, care nu și-au pus probabil atâtea probleme și totuși au reușit foarte bine; dar poate că acest lucru era mai ușor într-o lume foarte statornică, în care tradiția avea ultimul cuvânt. Modificarea pe care au suferit-o, în curs de o generație sau două, relațiile dintre părinți și copii, dintre adulți și tineri, apare mai vădită în considerația pentru copil ce "are semnificația de recunoaștere intimă și profundă a valorii persoanei copilului și de încredere în potențialul lui de dezvoltare" (Osterrieth, P., 1973, p.70).

În cadrul abordărilor contemporane ale fenomenului educațional se impune tot mai mult implicarea cadrelor didactice în relații de cooperare cu părinții copiilor și cu alți factori sociali interesați de educație. Rolul cadrelor didactice nu se reduce doar la educația la catedră sau în clasă, ci presupune o astfel de activitate în fiecare relație cu elevii și familiile acestora, desfășurând o muncă de dezvoltare, de conducere și de îndrumare. O relație eficientă cadru didactic – părinte presupune, printre altele, o ascultare activă, implicarea familiei în acțiunile extrașcolare ale copilului, cultivarea și practicarea toleranței față de un punct de vedere diferit.

Cooperarea activă a școlii și a învățătorilor cu ceilalți factori educaționali – familia, comunitatea locală, mass-media, biserica, organizații nonguvernamentale – trebuie să conducă la realizarea unor parteneriate viabile, de natură să permită o abordare pozitivă a problemelor diverse ale tinerilor elevi. Școala trebuie să găsească formele optime prin care cei implicați în acest proces de educare să poată gestiona resursele umane, să aibă cunoștințe de psihologie și pedagogie, să se poată adapta rapid la managementul schimbărilor din societatea actuală. Totuși, rolul important, cel puțin acum, îl are școala, cadrele didactice, învățătorul care, prin activitățile elaborate, pot dezvolta la elevi norme și conduite sociomorale, pot dezvolta abilități și conduite morale și civice, în contextul european actual.

În acest sens, școala poate participa și interacționa dezinteresată cu familiile elevilor, poate iniția activități utile în școală sau în afara acesteia, sprijină actorii implicați pentru a se cunoaște pe sine și pentru a înțelege normele moral - civice, poate îmbunătăți calitatea vieții și performanțele elevilor, poate forma abilități de gândire independentă și critică etc. Familia reprezintă elementul cheie în socializarea copilului cu ceilalți copii din clasă fiind consultată cu privire la activitățile educative (extracurriculare) și cu privire la activitățile opționale pe care doresc să le desfășoare copiii.

Lecțiile cu accentuat caracter practic, care obligă la observație, la intervenție personală, dar și la cooperare plac și descătușează energiile mintale și sufletești. Limbile se dezleagă cu ușurință și bucuriile reușitelor vor fi evidente.

Prin prezentarea unor modele comportamentale, pe cât posibil într-o comunitate, veți observa îmbunătățirea rezultatelor școlare și o însușire mai bună a valorilor morale. Una este să le vorbești despre cele mai importante funcții în comunitate (primar, preot, polițist etc.) și alta este să vorbească ei însuși cu oamenii care reprezintă aceste funcții.

Degeaba povestiți despre obiceiuri și tradiții elevilor dumneavoastră dacă nu luați parte împreună cu ei și oamenii din comunitatea locală la șezători, clăci, la slujbele de la biserică. Veți vedea ce mult se mândresc și nu vor mai conțeni povestind despre ce-au realizat.

Îi învățăm pe copii să nu fure, să nu lovească, să nu mintă, dar nu i-am dus niciodată la o secție de poliție să concretizeze consecințele actelor negative. Le-am spus cum să-și păstreze sănătatea, dar nu le-am arătat un spital și ce dureros este să fi bolnav. O să constatați nu numai respectarea regulilor de igienă pentru a nu se îmbolnăvi, dar și dorința de a deveni omul care salvează vieți – doctorul.

Pentru consolidarea unui set de valori stabil și coerent care sprijină școala în formarea la copii a conduitei favorabile, a unui stil de viață sănătos mintal, emoțional, fizic și socio - moral am urmărit implicarea familiei și a comunității printr-un parteneriat. Activitățile desfășurate au avut tocmai rolul apropiării de aceste instituții, a comunicării directe și a unui schimb de impresii și păreri. Elevii au participat cu interes și chiar s-au pus în situații de viață adevărate fiind primar, polițist, preot, doctor, etc.

Sensibilizarea reprezentanților comunităților locale cu privire la problemele școlii a reprezentat o dimensiune deosebit de necesară pentru realizarea obiectivelor parteneriatului; și aceasta deoarece orice abordare abruptă, resimțită ca o ingerință autoritară în problemele comunității este și va fi sortită eșecului; în plus orice acțiune de dezvoltare nu este eficientă dacă nu este înțeleasă și preluată ulterior de comunitate.

Concluziile întâlnirilor, aprecierile făcute de participanți în timpul evaluării finale a activităților, ecourile parteneriatului au dovedit că acțiunile de sensibilizare comunitară desfășurate au reprezentat un important cadru organizat de dialog și comunicare, așteptat de mult și resimțit ca necesar de toți participanții. S-a constatat o dorință de colaborare, conștientizându-se importanța școlii pentru comunitate și necesitatea sprijinirii școlii de către aceasta.

Exemple de prezentare a modelelor comportamentale sunt multe, dar tu ca dascăl, modelator de suflete trebuie să dorești să creezi acea comuniune familie – școală – comunitate, în primul rând fiind sincer cu tine însuși și cu ceilalți în tot ce faci și ce grăiești, fiind dispus să înveți mereu, alergând alături într-o cursă pentru cunoaștere, către un țel.

Valoarea educației crește într-o lume în care schimbările s-au accelerat simțitor, într-o societate a opțiunilor individuale și sociale multiple, marcată de o multitudine de tranziții, de naturi diferite. Educația este somată să răspundă provocărilor unei lumi a societăților și indivizilor în derută, o lume în care s-au pierdut și se pierd repere, sisteme de referință, iar sistemele etice se află în criză. Ea trebuie să construiască

drumuri noi pentru speranță, prin formarea unor cadre cât mai flexibile, a unor capacități și comportamente capabile să facă față schimbării permanente și să adapteze elevul la incertitudine și complexitate. Școala este chemată să contribuie decisiv la reconstrucția spirituală, la redefinirea unor noi sisteme de valori.

În prezent România cunoaște o încercare de redefinire a rolului social al educației, în contextul unui „parteneriat pentru educație”, un dialog deschis, lucid, responsabil, între toți factorii educaționali (familie, Biserică, școală, comunitate locală). Școala se deschide spre mediul comunitar și se fac propuneri de realizare a osmozei școală - comunitate (școala în comunitate și comunitatea în școală), în perspectiva înțelegerii școlii ca un centru cultural și civic, centru complex de învățare la îndemâna tuturor, tineri și mai puțin tineri.

Bibliografie:

- Agabrian Mircea, „Parteneriate familie – școală - comunitate”, Editura Institutul European, Iași, 2005;
- Baran Pescaru Adina, „Parteneriat în educație: școală - familie - comunitate”, Editura Aramis, București, 2004;
- Chiru Mihaela, „Cu părinții la școală – ghid pentru profesori”, Editura Humanitas Educațional, București, 2003.

ȘCOALĂ-FAMILIE. UN PARTENER REAL ÎN BENEFICIUL COPILULUI

*Vicențiu Sorin Cîrstea - profesor
Școala Gimnazială „Sf.Dumitru” Craiova*

Educația, definită în termeni foarte generali, este un proces al cărui scop esențial este de a ușura o anumită modificare de comportament. Părinții sunt primii profesori ai copilului, ei începând educarea lui în mediul familial. De cele mai multe ori, comportamentul parental este inspirat din propria experiență de viață a acestora, astfel perpetuând atât aspecte pozitive cât și negative, pe parcursul mai multor generații. Împreună cu părinții, școala își are rolul bine stabilit, intervenind în dezvoltarea primară a copilului. În acest context, educarea părinților după principii științifice de psihopedagogie devine o necesitate.

Profund modificat de evoluțiile tehnologice și sociale, de urbanizare, de multiplicarea obiectelor tehnice, de o schimbare a condiției femeii în viață și în cuplu, de mobilitatea crescândă a locurilor de muncă, de constrângerile orare ale adulților, mediul înconjurător este determinat să răspundă tot mai dificil nevoilor de spațiu, de acțiune, de joc ale copiilor.

Evoluția societății românești marcată de o tranziție prelungită către ceva care nu este clar nici măcar politicienilor, bulversarea valorilor într-o societate instabilă, scăderea calității vieții, lipsa unor modele de urmat îi pun pe adulți în dificultate ca părinți.

Copilul din ziua de azi simte nevoia de adulți disponibili pentru a-i respecta ritmul de viață, de adulți care să participe la jocurile sale și care să-i transmită zilei de mâine un om care nu poate proveni dintr-un sistem de învățământ clasic și dintr-o familie care nu-și asumă toate rolurile. Informarea și formarea părinților în ceea ce privește școlaritatea copilului presupune, ca fiecare părinte să cunoască: obligațiile legale privind educația copilului, importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului, metodele de colaborare cu școala. În acest scop este necesar un dialog între profesori și părinți; profesorii trebuie să primească o pregătire în materie de relație cu părinții iar competența lor în această materie trebuie considerată ca o aptitudine profesională; părinții trebuie să fie pregătiți pentru a juca rolul lor educativ în cooperare cu profesorii; școlile trebuie să asigure părinților asistența necesară.

Cooperarea profesor-părinte în beneficiul elevului vine în completarea participării părinților la gestiunea școlii. Ca responsabili legali ai educației copiilor lor ei au responsabilitatea de a influența natura acestei educații; modelele participative pot ajuta la coordonarea eforturilor educative și la orientarea adaptării școlii la schimbările din societate; influențarea pe plan local asupra rezolvării problemelor și luării deciziilor. Cu alte cuvinte participarea poate stimula inițiativele și inovațiile.

Școlaritatea este o etapă importantă, dificilă, cu implicații profunde în evoluția copilului. Acest moment îi prinde nepregătiți pe marea majoritate a părinților iar comportamentul familiei intervine astfel de cele mai multe ori într-un mod apăsător, ceea ce poate să conducă pe o cale greșită dezvoltarea intelectuală și emoțională a acestuia.

Toți adulții care fac parte din viața unui copil (părinte, bunic, profesor) ar trebui să înțeleagă că acesta așteaptă de la ei să-și amintească și să înțeleagă că au fost cândva de vârsta lui.

Pentru ca un copil să aibă succes în școală și mai apoi pe parcursul vieții, specialiștii, printre care Daniel Goleman, Inteligența emoțională, spun că există șapte elemente cheie:

1. **Încrederea** – sentimentul de siguranță, certitudinea că se poate bizui pe ajutorul celor din jur în demersul său spre cunoaștere și devenire;
2. **Curiozitatea** – dorința de a cunoaște ceva nou;
3. **Intenția** – pornirea interioară, conștientă, însoțită de dorința de a înfăptui ceea ce îți propui;
4. **Controlul de sine** – capacitatea de control asupra faptelor proprii;
5. **Raportarea** – dorința și capacitatea de a se alătura unui grup, de a participa la activitatea acelui grup încercând să se facă înțeles și să-i înțeleagă pe ceilalți;
6. **Comunicarea** – capacitatea și dorința de a transmite și a face cunoscute celorlalți, propriile idei și sentimente;
7. **Cooperarea** – capacitatea de a lucra împreună cu cineva în scopul realizării unui obiectiv comun.

Dacă un copil dobândește pe timpul școlarității aceste calități, depinde de părinții și educatorii lui care au o mare responsabilitate în formarea unitară a personalității lui.

Organizația școlară trebuie să-și deschidă porțile pentru ca familia să cunoască și să participe la activitățile ce se desfășoară în incinta și în exteriorul școlii dar organizate de aceasta. Cadrele didactice trebuie să inițieze activități care să ofere familiei oportunități de a participa alături de copil, de a cunoaște copilul în situații diverse, de a se bucura alături și cu copilul de realizările lui, de a lucra împreună părinte-copil la diferite proiecte. Voi trece în revistă câteva dintre activitățile care pot contribui la formarea părinților:

- **Lecția** – ca principală formă de organizare a procesului didactic creează variate situații de învățare pentru copil prin: multitudinea obiectivelor pe care le vizează, strategiile didactice utilizate, materialele didactice folosite. Profesorii pot desfășura lecții la care să participe părinții copiilor. Pentru a ne îndeplini acest obiectiv: cât mai mulți părinți să asiste la acest tip de activitate, este bine să desfășurăm proiectul pe parcursul unui an școlar, într-o zi a săptămânii "În fiecare joi-Ziua porților deschise". Astfel familia se va simți ca parte a școlii, va avea posibilitate să vadă copilul în acel context educațional, să-l vadă cum se comportă, ce atitudine are față de activitatea de învățare, față de profesor, ce ceilalți colegi. Copilul va simți permanent că părinții înțeleg efortul lui, că îi are alături nu numai acasă.
- **Vizita** – este o deplasare scurtă, de ce mult o zi, și are ca scop atingerea unor finalități educaționale concrete. Este foarte bine când organizăm astfel de activități la care să participe și părinții copiilor. Părintele își poate observa copilul într-un alt mediu, în afara școlii, îl poate cunoaște sub alte aspecte: relaționare cu ceilalți colegi, cu adulții din grup, comportarea în locuri publice. În același timp este o nouă ocazie în care profesorul îl poate cunoaște mai bine pe părinte și invers, pot discuta mai mult într-un mediu informal care-l face pe părinte să se simtă în largul său.
- **Excursia** – este o deplasare pe parcursul unei sau mai multor zile care are ca scop recreerea și refacerea psihofizică a elevilor dar și a părinților acestora, culegerea de informații prin observarea directă a evenimentelor, proceselor fenomenelor, realității.

Este o oportunitate pentru părinți de a cunoaște propriul copil în alte situații decât cele de acasă, de a cunoaște grupul din care face parte copilul, de a se simți bine alături de propriul copil, de a înțelege mai bine caracteristicile vârstei fiului/fiicei, de a relaționa cu ceilalți părinți din grup și de a găsi puncte comune, de a relaționa cu profesorii care însoțesc copiii. Este o ocazie de a cunoaște viața școlii.

- **Serbările școlare** – reprezintă evenimente de o importanță deosebită în activitatea elevilor și în viața familiilor acestora-atât din punct de vedere afectiv, cât și cognitiv, dând ocazia elevilor de a prezenta, într-o manieră personală și originală, tot ce au învățat pe parcursul unui semestru sau an

școlar. Acest tip de activități extracurriculare au reprezentat întotdeauna un prilej de manifestare inedită al talentului nativ al copilului. Este o ocazie în care copilul își poate pune în valoare inteligența dominantă descoperită și valorificată de cadrul didactic. De multe ori familia este surprinsă de potențialul propriului copil.

Cântecul, dansul, recitarea de poezii sau interpretarea unor piese de teatru reprezintă câteva dintre formele de manifestare prin care copilul își satisface nevoia de afirmare de joc, căpătând încredere în propriul potențial artistic și cognitiv. De aceea o sărbătoare școlară reprezintă un mijloc eficient de educare, de influențare formativă a elevilor, de sudare a colectivului, de asigurare a unor contexte educaționale în care relaționările se produc în condiții inedite, de încurajare a talentului, de dezvoltare a aptitudinilor și de stimulare a elevilor timizi sau mai puțin talentați. Este foarte indicat ca pe parcursul serbării să inițiem momente interactive părinți-copii: jocuri, scenete, recitare, dansuri populare, cântece pe care părinții fie le cunosc, fie le învață împreună cu copiii. Toate acestea contribuie la sudarea relațiilor dintre copii și părinți, atmosfera să fie mai caldă, de sărbătoare a tuturor vârstelor.

- **Ședințele cu părinții** – sunt întâlniri tematice organizate de către cadrul didactic. Au durată de două ore, timp în care se lucrează: exerciții de intercunoaștere, de autocunoaștere, de cunoaștere a copilului, se dezbate diverse probleme de interes general, studii de caz, se generează situații în care părinții trebuie să dea soluții. Aceste întâlniri sunt de fapt adevărate sesiuni de formare pentru părinți. Ele oferă ocazii ca grupul de adulți să se sudeze, să discute unii cu ceilalți, să-și împărtășească din experiență unii altora, dar mai ales să afle noutăți legate de psihologia copilului, procesul de învățare, instituția școlară unde învață copilul. Sunt ocazii unde se pot proiecta activități dorite de părinți, pentru viitor.
- **Lectoratul cu părinții, vizita la domiciliul elevului, masa rotundă, discuțiile individuale** oferă și ele ocazii în care părinții pot afla, pot găsi soluții potrivite la diferite probleme apărute în relația cu copilul. Pot fi consiliați de către profesor, iar profesorul poate afla multe aspecte din viața copilului și a familiei sale, care îl pot ajuta să înțeleagă mai bine fiecare situație în parte.

Fiecare ocazie trebuie valorificată ca situație de învățare pentru părinte/adult. Ea trebuie gândită, organizată cu atenție și competență de către cadrul didactic, cu un scop bine definit astfel încât și rezultatele să fie pe măsura așteptărilor, în beneficiul copilului și al școlii.

Un real **PARTENERIAT** între **ȘCOALĂ** și **FAMILIE** nu este cel înscris pe o coală de hârtie semnat de părinte și director, este relația activă, de implicare și de o parte și de cealaltă, este bucuria și tristețea, este succesul și eșecul, este zbaterea și rezultatul din care beneficiarul este **COPILUL**.

COPILUL – o taină pe care întâi trebuie să ne dorim să o descifrăm și apoi să lucrăm neîntrerupt pentru asta, părinți și profesori. Trebuie să-l înțelegem, ca apoi să se înțeleagă pe sine și lumea în care trăiește.

Bibliografie:

- Agabrian Mircea, „Parteneriate familie – școală - comunitate”, Editura Institutul European, Iași, 2005;
- Baran Pescaru Adina, „Parteneriat în educație: școală - familie - comunitate”, Editura Aramis, București, 2004;
- Chiru Mihaela, „Cu părinții la școală – ghid pentru profesori”, Editura Humanitas Educațional, București, 2003.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII ELEVULUI

Aurelia Irina Ștefănică - profesor
Colegiul Național "Frații Buzzești" Craiova
Mărinică Roxana - profesor
Școala Gimnazială "Gheorghe Țițeica" Craiova

Activitățile extrașcolare contribuie la formarea personalității elevului. Sunt importante și utile. Dar sunt anumite aspecte care ar putea să influențeze succesul acestora, printre acestea numărându-se: desfășurarea acestora după programul de studiu, când elevii sunt deja obosiți sau înainte și aceștia nu se mai pot concentra la ore. Deci, programul elevului este mai încărcat. Profesorii caută soluții pentru valorificarea lor: urmăresc programul elevului din ziua respectivă, cât a avut de învățat sau de scris. Dar, este suficient? Întrebând elevii despre aceste aspecte, au recunoscut că este destul de greu să desfășori multe activități extrașcolare, pentru că programa școlară este încărcată. Se pune întrebarea: cum îi determinăm pe elevi să se implice în desfășurarea activităților extrașcolare?

De-a lungul anilor, activitățile extrașcolare au luat forme variate, toate având ca scop învățarea nonformală și petrecerea în mod plăcut a timpului liber. Prin aceste activități, care cuprind domenii și arii foarte mari, elevii își pot dezvolta anumite competențe și abilități necesare unei bune dezvoltări armonioase pentru o integrare în societate. Când vorbim de activități extrașcolare, ne referim la acel program la care elevul participă după ore și ar trebui să facă acest fapt cu plăcere deoarece scopul este acela de a-i forma abilitățile necesare unei bune dezvoltări, formării personalității elevului care își va găsi prin acestea înclinațiile, talentul și domeniul în care ei vor fi performanți.

Ca profesor de limba și literatura română, am căutat să îndrept elevul spre abordarea textului literar din mai multe perspective, astfel încât elevului să i se dezvolte orizontul cultural și spiritual.

Încă din clasa a V-a, se pune accent pe valorificarea valențelor pozitive din basme, insistând pe victoria binelui în lupta cu răul, pe virtuțile alese ale personajului principal, care simbolizează idealul de curaj, demnitate, frumusețe fizică și morală. Pornind de la această temă se poate realiza în cadrul orelor extrașcolare o prezentare a aspectelor negative din societate și elevii vor fi stimulați să propună soluții prin care să îndrepte răul, aspectele negative, dând alternative la aceste fapte. Tot de la această specie literară, elevul este pus să contureze un CV imaginar al unui personaj negativ sau al unui personaj pozitiv.

Pornind de la schițele lui I. L. Caragiale, elevii dezbate comportamentul lui Goe, lui Ionel și apoi se realizează o dezbatere amplă pe teme bunelor maniere. Elevii, jucând joc de rol vor crea scenete în care ei vor fi personaje din opere și vor dovedi că știu cum ar trebui să se comporte în anumite situații.

Un succes deosebit l-a înregistrat dramatizarea unor fabule în cadrul unui concurs între clase. Elevii au selectat fabula preferată, au dramatizat, punându-se în situația unui anumit tip de personaj. Concursul a fost unul deosebit, au fost premiați cei mai buni elevi. După concurs s-au valorificat anumite teme din care elevii să învețe cum ar trebui să se comporte civilizat și adecvat în mai multe situații. Prin fabule se critică defectele omenești cu scopul de a le îndrepta. Valorificând învățătura fabulei, morala, elevii învață să aprecieze anumite valori: cinstea, dreptatea, modestia, onestitatea. La aceste activități deosebite pot participa și părinții, pot ajuta la crearea decorului în care elevul să performeze sau pot fi simpli invitați. Aceste texte literare contribuie la formarea personalității elevilor, la conturarea unor valori morale pe care să și le însușească pe viitor.

În preajma sărbătorilor se organizează activități literar-artistice cu scopul de a valorifica tradițiile, obiceiurile, specificul poporului nostru. Elevii cântă colinde, se bucură de magia sărbătorilor de iarnă, la școală, dar și în cadrul familiei. Frumusețea colindelor parcă împrăștie în zare puritatea, iubirea, dragostea de aceste comori preluate din moși strămoși.

O altă sărbătoare importantă este 1 Decembrie, zi în care fiecare suflet de român vibrează la tot ceea ce înseamnă tradiție, patriotism, iubire de neam și țară. Promovând valorile naționale învățăm să ne apreciem, să valorificăm virtuțile noastre ca nație. Valorificarea specificului neamului nostru îl poate determina pe elev să interiorizeze anumite trăiri, să iubească țara, neamul și pe cei de lângă ei. Iubirea, colaborarea, dăruirea ne face mai buni, mai valoroși și acest lucru elevii îl află indirect din aceste activități.

O altă temă foarte importantă este timpul liber și elevul trebuie să aibă alternative atractive și care îi dezvoltă competențele însușite în școală. Activitățile extrașcolare sunt acele uși care se deschid pe ambele părți, scopul lor fiind același, dezvoltarea personalității, stimularea încrederii în sine. Este de dorit ca elevul să învețe prin joc, să asimileze noi cunoștințe și într-un cadru nonformal. Datoria noastră de dascăli este de a-i crea elevului spațiul, conjunctura care să îl ajute să dea frâu imaginației, să își valorifice înclinațiile dezvoltându-le până va ajunge la performanță.

Un eveniment atât de important, Învierea Domnului, este un prilej de bucurie și orice persoană trăiește intens toate etapele care duc la înălțarea sufletească de-a lungul acestor importante săptămâni. În aceste săptămâni, în cadrul activităților extrașcolare este necesar să se desfășoare activități extrașcolare care au ca scop formarea unor personalități armonioase, cu adâncă trăire și familiarizarea tânărului cu semnificațiile religioase ale zilelor care premere și urmează Învierii Domnului.

În cadrul activităților educative, se pot desfășura activități precum: recitarea unor poezii, creații ale elevilor, scenete, realizarea de felicitări, desene tematice. Este recomandat ca aceste activități să se desfășoare de la vârstele mici, ca orice tânăr să se identifice cu tradițiile, obiceiurile, slujbele religioase care marchează momentele cruciale ale existenței umane.

Prin aceste activități li se oferă elevilor un alt mod de însușire a unor trăiri, valențe pozitive ale vieții. Cât sunt mici, toți copiii trebuie să își însușească valori morale, să trăiască momente înălțătoare, să conștientizeze rolul religiei în formarea lui ca individ și să participe la toate evenimentele importante alături de familia unită. Aceasta este soluția vitală pentru o viață echilibrată, pentru petrecerea momentelor neegalabile din mijlocul familiei, pentru formarea ca individ responsabil și valoros pentru societate.

Se recomandă desfășurarea de parteneriate școlare având ca parteneri: familia, comunitatea, reprezentanții bisericii, școala. Această triadă stă la baza formării individului și niciun factor nu poate lipsi pentru ca acest echilibru pentru viitorul individului va fi afectat.

Cum se poate lucra în parteneriat? Este foarte simplu: în cadrul școlii se pot organiza simple activități literar-artistice, serbări, concursuri tematice...la care să fie invitați părinții sau membri comunității. Chiar dacă părinții sunt la mare depărtare, în străinătate, prin mijloace moderne, prin internet, Skype, ei pot viziona aceste evenimente și pot lua parte, chiar dacă nu sunt prezenți în acel loc. Ei pot urmări evoluția elevului și acest lucru este foarte important. Depărtarea părinților declașează mari drame în sufletul elevilor și aceste evenimente îi pot apropia, deoarece ei trăiesc emoții puternice.

Elevii sunt încurajați în urma acestor activități să scrie versuri, jurnale ale trăirilor, astfel transmițând sentimentele trăite, puternice, emoțiile și celor din jur. Mult mai interesant ar fi dacă și părinții ar contribui la aceste momente.

Important ar fi ca în cadrul acestor activități să fie inserate și momente muzicale, cântări religioase pe care ei să le îndrăgească. Se pot interpreta cântece alături de părinți, bunici, chiar și în biserică, mai ales în anumite momente. Pot fi organizate și voluntariate sau se pot dona lucruri, dulciuri, alimente pentru cei nevoiași. În acest caz, se dă o mai mare amploare evenimentului.

Este destul de greu să se găsească mult timp pentru pregătirea acestor activități, dar dacă se pornește de la ceea ce ei știu din familii, mai ales cei care locuiesc la țară, rezultatul va fi unul deosebit. Sunt activități frumoase care înnobilează sufletul omului și care îi dau strălucirea celui care aspiră la frumos, puritate.

Bibliografie:

- Pavelescu, Marilena (2010). *Metodica predării limbii și literaturii române*. Editura Corint;
 - Crăciun, Corneliu (2011). *Metodica predării limbii și literaturii române în gimnaziu și în liceu*.
- Stoica, Marin (2002). *Pedagogie și psihologie*. Editura Gheorghe Alexandru

ROLUL ȘI IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE

Carmen Veronica Popescu - profesor învățământ primar

Veronica Prufu - profesor învățământ primar

Colegiul Național "Frații Buzești" Craiova

„A instrui pe tineri cum se cuvine, nu constă în a le vârî în cap mulțime de cuvinte, fraze, expresiuni și opinii din diferiți autori, ci a le deschide calea cum să priceapă lucrurile.” John Amos Comenius

"Educația este un proces al vieții și nu o pregătire pentru viață. Cred că școala trebuie să reprezinte viața actuală, viața tot atât de reală și de vitală pentru copil ca aceea pe care el o duce în familia sa, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă." John Denvey.

Problematica educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, date mai ales de schimbările fără precedent din toate domeniile vieții sociale. Accentul trece de pe informativ pe formativ.

Educația depășește limitele exigențelor și valorilor naționale și tinde spre universalitate, spre patrimoniul valoric comun al umanității. Un curriculum unitar nu mai poate răspunde singur diversității umane, iar dezideratul educației permanente tinde să devină o realitate de necontestat. Astfel, fără a nega importanța educației de tip curricular, devine tot mai evident faptul că educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității tinerilor.

Desfășurarea procesului instructiv-educativ constă în îmbinarea activităților școlare cu activități extracurriculare ce au numeroase valențe formative, permițând manifestarea creativității întregului grup de elevi, a relațiilor creative, astfel învățătorul putându-și afirma spiritul inovator, creativitatea didactică, totodată atrăgându-i și pe elevi.

Dezvoltarea personalității elevilor este preocuparea primordială a învățătorilor în scopul modelării întregii activități psihice a elevilor și a conduitei acestora conform cerințelor societății în care se trăiesc.

Activitățile extracurriculare sunt activități complementare activităților de învățare realizate în clasă, urmăresc lărgirea și adâncirea informației, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag individul la viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, contribuind la formarea personalității. În acest sens școala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate care îmbracă cele mai variate forme.

În cadrul acestor activități elevii deprind folosirea diverselor surse informaționale, se autodisciplinează învăț să învețe, iar cadrul didactic poate să le influențeze dezvoltarea, să-i pregătească pentru viață.

Aceste activități au ca scop dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei.

Astfel, vizitele la muzee, monumente și locuri istorice, case memoriale au oferit elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, ceea ce a ușurat procesul formării reprezentărilor despre acestea.

În orice domeniu este necesar să cunoști materialul de prelucrat, astfel încât să poți utiliza uneltele adecvate pentru finalitatea dorită. În domeniul educației, această identificare trebuie făcută foarte atent, cu atât mai mult cu cât „materialul” este unul uman, prin urmare individual, de cele mai multe ori chiar imprevizibil.

Actualele activități instructiv-educative sunt centrate pe aceasta individualitate a tinerilor, de aici și nevoia de a utiliza metode variate de predare, selectate atent, în funcție de personalitatea și nevoile celor care urmează a fi „prelucrați”. Astfel, în activitatea didactică, este indicat să putem identifica din timp elevii cu un potențial crescut sau scăzut în diferite domenii de activitate.

În fiecare școală se urmează un curriculum unitar; prin curriculum unitar se înțelege rutina cursurilor care are ca finalitate o examinare publică (teste naționale, bacalaureat). Prin urmare, elevii învață mult pentru a avea rezultate bune și a promova. Dar este suficient în ceea ce privește formarea personalității tinerilor, a celor care vor participa activ la cerințele societății actuale? Să presupunem că

există un elev care are rezultate foarte bune, dar nu se poate exprima liber, este emotiv; în acest caz, elevul va trebui, pe viitor, să aplice pentru un loc de muncă, să participe la diferite interviuri la care, cel mai probabil, va fi respins. Mai sunt și cazurile elevilor cu un potențial crescut față de învățătură, dar care sunt total dezinteresați de activitățile în aer liber, prin urmare sunt inactivi din punct de vedere fizic. Pe lângă studiu, tinerii trebuie să mai fie și conștienți de lumea exterioară și de ce se întâmplă în jurul lor. Cu alte cuvinte, dezvoltarea individului trebuie să se facă pe cele două planuri: intelectual și fizic.

Examenele și studiile sunt doar o parte care trebuie completată de alte componente pentru a forma o personalitate integrabilă în această societate competitivă. Astfel, complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare, iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate.

Activitățile „de după ore” sunt foarte utile pentru majoritatea elevilor, cu atât mai mult cu cât sunt unii dintre ei care nu au cea mai bună viață de familie. În cazul unui astfel de tânăr, activitățile extracurriculare sunt binevenite deoarece îi pot schimba optica asupra vieții și îl pot orienta spre un drum mai bun. Dacă acasă îi lipsește „mentorul”, persoana care să îl ghideze, tânărul va căuta unul afară, așa că este indicat să fie un adult responsabil, un profesor, un îndrumător.

Un alt aspect pozitiv al activităților extracurriculare este faptul că îl fac pe individ mai responsabil, iar această responsabilitate îl pregătește pentru viitor. De asemenea, implicarea în activități extracurriculare ajută individul să întâlnească oameni noi, cu experiențe diferite, îl ajută să-și facă prieteni, să socializeze, acest aspect fiind foarte important în cazul tinerilor care întâmpină dificultăți de comunicare cu semenii lor.

Astfel de activități sunt de o reală importanță cu atât mai mult cu cât trăim într-o lume dominată de mass media, referindu-ne aici la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional.

Activitățile extracurriculare sunt variate, astfel încât tinerii pot fi implicați, în funcție de interesele fiecăruia. Nu este necesar ca elevii să exceleze în aceste activități, atâta timp cât la sfârșit asimilează niște experiențe noi care îi vor ghida mai departe.

Participarea la dezbateri sau discuții de grup

Atât elevii cât și părinții acestora pot fi invitați să participe la activități care implică lectură, dezbateri și discuții de grup care îi vor ajuta să achiziționeze deprinderi în comunicare.

Participarea la dansuri

Tinerii care au ca preocupări dansul sau muzica pot să participe la diferite competiții de acest gen. Acest lucru, nu numai că le oferă o alternativă la viitoarea carieră, dar îi ajută să capete încredere în ei înșiși.

Participarea la concursuri de cultură generală

Sunt elevi care studiază mult, dar sunt o serie de lucruri care pot să nu le fie clare. Cu ajutorul acestor concursuri, ei pot acumula informații pe care nu le aveau înainte.

Participarea la jocuri și sportul

Studiul este important, dar la fel este și „jocul”. Sportul este necesar în dezvoltarea corpului și a minții, mai mult, el învață individul ce înseamnă spiritul de echipă, corectitudinea și toleranța.

Participarea la diverse campanii de conștientizare

Elevii trebuie să participe de asemenea la diferite activități care militează pentru sănătate, protejarea mediului etc., astfel încât ei să devină activi în problemele societății actuale.

Participarea la evenimente comunitare

Elevii trebuie de asemenea să fie pregătiți pentru situații limită. Astfel, ei ar trebui să știe cum să ofere primul ajutor și cum să-l primească, în diferite cazuri (cutremur, incendiu, accident etc), întregul proces și tehnicile folosite.

În final, atât activitățile curriculare cât și cele extracurriculare nu trebuie doar să educe pe tineri în spiritul societății actuale, ei trebuie să fie învățați și să se adapteze. Astfel, ei vor fi pregătiți pentru o lume care nu va mai fi „a noastră”, ci va fi „a lor”.

Bibliografie:

- Ionescu, M.; Chiș, V. – *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura **Presa Universitară Clujeană**, Cluj-Napoca, 2001
- Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița coord. , (2008), *Psihologie școlară*, Ed.Polirom, Iași
- Manolache, Anghel-coord. general (1979), *Dicționar de pedagogie*, Ed. Didactică și Pedagogică, București
- Ștefan, Mircea (2006), *Lexicon pedagogic*, Ed. Aramis, București

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE ÎN REALIZAREA EDUCAȚIEI MORAL – RELIGIOASE

*Melania Vică – profesor ,Școala Gimnazială "Traian" Craiova
Aurelia Rădoi – profesor, Colegiul Național "Elena Cuza" Craiova*

"Nu există artă mai frumoasă decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar educatorul creează un chip viu: uitându-se la el se bucură și oamenii, Se bucură și Dumnezeu. Și oricine poate fi dascăl, dacă nu al altora, cel puțin al său." (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Educația religioasă este una din laturile educației, alături de educația intelectuală, educația fizică, educația estetică, educația civică etc. Toate aceste componente contribuie la realizarea idealului educațional.

Educația religioasă este importantă întrucât în lumea modernă există tendința de a considera viața morală independentă de exigențele religiei. În trăirea religioasă își au originea influențe adânci, care pot determina pe om la fapte morale, în conformitate cu imperativele divinității. Educația religioasă este temelia educației morale; preceptele moralei creștine nu sunt produsul rațiunii omenești, ca în etica filosofică, ci sunt revelate. De aceea, creștinul are certitudinea că Dumnezeu nu este o simplă construcție a speculației, ci că El există aievea.

Educația religioasă are și însemnătate culturală, întrucât prin cultură spiritul transcende natura. Cultura este deci urmarea acestei năzuințe și, ca atare, este înzestrarea spirituală a omului care, chinuit de nostalgia după fericire și desăvârșire, zămislește opere ce-l înalță și-l înobilează.

Educația religioasă este importantă și din punct de vedere social; ea înseamnă educația omului în comunitate , prin comunitate și pentru comunitate. Reperele axiologice ale educației religioase sunt: iubirea, încrederea și libertatea.

Când este apt copilul să asimileze valorile esențiale ale umanității?

La ce vârstă e mai potrivit să introducem educația religioasă?

Care sunt argumentele de ordin psihopedagogic ce stau la baza unui astfel de demers didactic?

Sunt întrebări asupra cărora au meditat și continuă să mediteze toți cei ce se ocupă de educarea copiilor. Răspunsurile converg asupra ideii că educația începe – ea trebuie să înceapă – de la cea mai fragedă vârstă.

- Un argument se referă la faptul că la această vârstă copiii învață foarte ușor. Psihologii vorbesc de marea plasticitate a sistemului nervos, specifică primelor stadii și dezvoltare psiho- motorie premergătoare școlarității.

- Preșcolarii dispun de o bogată viață afectivă și o mare sensibilitate, ceea ce-i face foarte receptivi la tot ce este adresat sferei sentimentelor.

- Aceasta este perioada "de ce-urilor", când copiii adresează o serie de întrebări părinților și educatorilor, cum ar fi: Cine a făcut lumea? De ce vine Moș Crăciun? Cine este îngerașul păzitor? Cine este Moș Nicolae? De ce ne aduce daruri?

Activitățile moral-religioase pot satisface curiozitatea copiilor, ajutându-i să găsească răspunsuri la problemele și tulburătoarele întrebări pe care și le pun.

Educația religioasă la vârsta preșcolară pune accent pe latura afectivă și face apel la sensibilitatea copiilor.

Fiecare cadru didactic va avea libertatea de a-și concepe modul în care va desfășura acest tip de activități.

Preoții vor avea rolul de consilieri pe teme religioase într-o relație de parteneriat profesional cu educatoarea sau învățătoarea și părinții copiilor.

Se va ține cont permanent de opțiunea părinților privind participarea copiilor la activități cu conținut religios. Să nu uităm că educația religioasă a copiilor începe în familie și trebuie să continue firesc la grădiniță și apoi la școală. Acest lucru va fi posibil numai dacă influențele celor trei factori (familie, grădiniță, școală) sunt unitare și în concordanță cu particularitățile de vârstă ale copiilor.

Fiecare sărbătoare religioasă va putea fi pregătită printr-o suită de activități, cum ar fi: povestiri, memorizări, activități muzicale, artistico- plastice, practice, serbări, plimbări și vizite la locașuri sfinte, vizionarea unor casete video și audio etc. Toate acestea sunt foarte importante în pregătirea psihologică a copiilor, pentru înțelegerea și trăirea afectivă a momentelor religioase propriu- zise.

Se vor folosi texte și cântece cu conținut moral- religios, accesibil vârstei preșcolare și școlare, precum și planșe ilustrate, dar și șabloanele (de exemplu: îngeri, cizmulițe, clopoței etc.) necesare activităților practice. De asemenea, casetele video și audio, CD- urile pot constitui materiale didactice foarte prețioase în aceste activități. Din fiecare text (cântec) se vor extrage pilde cu conținut moral- religios, folositoare comportamentului de zi cu zi al copiilor.

Textele și cântecele sunt valabile pentru toți copiii aparținând tuturor confesiunilor religioase, acestea venind în sprijinul ideii de a- i învăța pe copii să conviețuiască unii cu alții.

Se vor avea în vedere finalitățile specifice acestor tipuri de activități: - la grădiniță; - la clasa I; - pentru a realiza o "trecere" firească de la grădiniță la școală, pe tărâmul educației religioase.

Predarea elementelor de educație religioasă la preșcolari este facultativă. Nu va fi planificat un orar precis al acestor tipuri de activități. Acestea vor fi organizate cu prilejul diferitelor situații ivite în fiecare colectivitate de copii sau cu prilejul sărbătoririi diferitelor evenimente religioase, specifice fiecărui colț de țară.

Nu este important cât de des facem aceste activități sau cât de mult mergem la biserică cu preșcolarii și școlarii. Este importantă intensitatea trăirilor afective simțite de copii în aceste momente și cum se răsfrâng ele în comportamentul lor moral de zi cu zi. Ei trebuie să fie ajutați să-și deschidă mintea și sufletul spre credință nu trebuie să facem din copiii noștri niște fanatici din punct de vedere religios și nici să riscăm să- i îndepărtăm de adevăratele valori spirituale, prin abuz de termeni și concepte dogmatice, pentru că astfel riscăm să obținem exact efectul contrar scopurilor pe care ni le- am propus.

Educația este posibilă la toate vârstele, dar pentru realizarea ei este necesar sinergismul între harul divin și strădaniile pentru desăvârșire a celor educați: "Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el" (Apocalipsa 3, 20).

Educația religioasă este influențată de anumiți factori: predispoziția religioasă a copilului, mediul în care trăiește, experiența copilului. Viața religioasă a oamenilor se aprinde din viața religioasă a altora, prin exteriorizările trăirilor religioase ale acestora, dar și prin cuvânt: "credința este din auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Hristos" (Romani 10, 17).

Este bine să cultivăm calități morale ca: integritatea, fermitatea, perseverența, deoarece ele îmbracă pe posesori cu o putere irezistibilă – o putere ce- l întărește să facă binele, să reziste răului și să suporte împotrivirea – întocmai ca Cel care este "Lumina Lumii" – Domnul nostru Iisus Hristos. "Eu sunt Lumina Lumii. Cine mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric ci va avea lumina vieții" (Ioan 8; 12).

Bibliografie:

- Sfânta Scriptură, Editura Institutului Biblic și de Misiune al BOR, București , 1996
- Cucoș, Constantin, *Educația religioasă, Repere teoretice și metodice*, Editura Polirom, 1999
- Fecioru, Dumitru, *Ideile pedagogice ale Sfântului Ioan Gură de Aur*, în Revista BOR, 9-10, 1937
- Iana, Drd. Ctin., *Foloasele înțelegerii între oameni după Sfântul Ioan Gură de Aur*, în Studii Teologice, nr. 9-10, 1968
- Șebu, Pr. Prof. Univ. Dr. S., Opriș, Prof. M., Opriș, Prof. ,D., *Metodica predării religiei*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2000

INFLUENȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ASUPRA FORMĂRII PERSONALITĂȚII TINERILOR

Irina Maria Parici – profesor

Otilia Drăgan – profesor

Liceul Teoretic „Henri Coandă” Craiova

În prezent se observă tot mai mult manifestarea unui interes lărgit în direcția analizei economice a educației, odată cu recunoșterea educației ca factor determinant al progresului societății. Analizând conceptul de educație, putem regăsi, pe de o parte, o latură formală identificată cu școala și procesul de învățământ și, pe de altă parte, o latură non-formală reprezentată de educația dobândită în cadrul familiei, prin intermediul mass-mediei, bisericii sau altor instituții sociale.

Este larg acceptat faptul că școala reprezintă una din cele mai valoroase instituții sociale ale umanității. Sistemul educațional din România, deși s-a aflat permanent sub emblema reformei, are în continuare profunde probleme funcționale. Slaba capacitate a acestuia de a antrena manifestarea creativă și acumularea de cunoștințe în rândul elevilor este o consecință a lipsei de stimulente și constrângeri existente în școli.

Educația este un proces de învățare care se desfășoară în întreaga viață, nu numai în școli, ci și în toate celelalte sfere ale vieții. Când copilul se joacă, sau își ascultă părinții sau prietenii, sau citește ziarul, sau muncește, el se educă. Învățământul formal reprezintă numai o mică parte din procesul educațional; el este cu adevărat potrivit numai pentru subiectele de studiu formale, în particular pentru subiectele mai avansate și mai sistematice.

Calitatea educației este dată de o transformare inovatoare, căutându-se în permanență o diversificare a funcțiilor școlii în scopul dezvoltării acesteia ca centru de resurse pentru elevi și părinți, dar și pentru ceilalți membri ai comunității. Ritmul și dinamismul dezvoltării poate izvorî din educație, aceasta având mijloacele și forța de a instrui și educa generații mobile și active, bine înzestrate din punct de vedere intelectual, capabile să depășească inerția unui mediu social refractar, în care se resimt încă note accentuate de prejudecată și discriminare.

Dimensiunea europeană a educației este reflectarea unei realități care exercită presiuni, determinându-ne să întreprindem măsuri pentru a-i sprijini pe tineri să găsească modalități de răspuns la provocările lumii contemporane.

Proiectele Școlare Comenius au ca scop îmbunătățirea calității și consolidarea dimensiunii europene în educație, încurajarea învățării limbilor străine și a cooperării transnaționale între școli, promovarea conștiinței interculturale și a inovației în ceea ce privește metodele pedagogice și tehnicile informaționale. Aceste proiecte sunt promovate și susținute financiar de către Comisia Europeană prin Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, se derulează în învățământul preuniversitar și implică un număr mare de persoane: elevi, părinți, toate categoriile de personal didactic, precum și comunitatea locală și asociații non guvernamentale.

La Liceul Teoretic „Henri Coandă” – Craiova s-a derulat Proiectul Școlar Comenius „**HANDS ON EUROPE**”, fiind un proiect de parteneriat între 6 școli aflate în puncte geografice îndepărtate și la nivele de dezvoltare socioeconomică diferită: Kamarens Elementary School – Larnaka (Cipru), Sms via Giuliano da Sangallo – Roma (Italia), Ozel Altinbasak Bedri Ayhan Lisesi – Isparta (Turcia), Istituto Comprensivo di scuola materna – Castell Umberto (Italia) și Școala cu clasele I-VIII – Podari (România).

Scopul proiectului este acela de a furniza elevilor activități de învățare cros-curriculare care să contribuie la dezvoltarea lor multilaterală, favorizând descoperirea propriei limbi și a propriei culturi dar și pe acelea ale țărilor participante.

În cadrul parteneriatului s-au stabilit legături între copii de vârste diferite care au lucrat în echipă, cu sarcini de lucru adaptate nivelului lor de înțelegere. Mai întâi schimbul de informații dintre copii a fost realizat prin intermediul scrisorilor, fotografiilor și a unor fragmente din revista școlii. În faza inițială, proiectul a fost realizat pe internet, cu ajutorul scannerului și emailurilor prin prezentarea și diseminarea produselor finale.

Obiectivele acestui parteneriat la care am participat au fost:

- promovarea și dezvoltarea unei atitudini pozitive față de Europa și față de contribuția diferitelor țări la dezvoltarea ei;
 - încurajarea folosirii comunicării cu ajutorul calculatorului pentru a îmbunătăți calitatea proiectelor internaționale;
 - întărirea cooperării dintre școli prin diseminarea produselor finale ale proiectului, disponibile pe pagini Web;
 - promovarea cunoașterii culturii și limbilor țărilor europene;
 - dezvoltarea motivației copiilor și a capacității de a comunica într-o limbă străină;
 - promovarea egalității oportunităților între băieți și fete;
- Analiza rezultatelor obținute în urma derulării acestui proiect au relevat:
- încurajarea cadrelor didactice și a elevilor în cunoașterea reciprocă, prin promovarea lucrului în echipă și înțelegerii intelectuale
 - facilitatea unei participări masive a copiilor, prin implicarea plenară a acestora în derularea proiectului
 - încurajarea participării atât a dascălilor cât și a elevilor în luarea deciziilor, rezolvarea problemelor și diseminarea informației.
 - favorizarea integrării culturii locale în dimensiunea europeană, prin programe de parteneriat de tip școlar.

Tematica generoasă a proiectului a dus la realizarea unor produse finale de calitate, având o aplicabilitate internațională, fiind capabile să suscite interesele educaționale ale elevilor, dezvoltându-le inițiativa și creând premisele formării unei personalități lipsite de complexe sociale, cu o atitudine de respect față de valorile europene.

Liceul nostru vrea să asigure tuturor elevilor o foarte bună pregătire de cultură generală și de specialitate, la standarde superioare de calitate, să coreleze formarea elevilor cu necesitățile comunității locale și cu standardele educaționale ale U.E., asigurând integrarea socială și profesională a tuturor absolvenților. Ne propunem să facilităm formarea și dezvoltarea armonioasă a personalității fiecărui elev, asigurând egalitatea șanselor, să furnizăm părinților certitudinea formării copiilor într-un cadru educațional sigur, în care învață să se cunoască pe sine, să aibă încredere în propriile forțe, să comunice și să coopereze cu ceilalți pentru a-și îndeplini aspirațiile, să contribuim la educarea estetică a elevilor, în spiritul respectului pentru valorile umane și artistice și să fim prezenți în viața socială a comunității.

Bibliografie:

- Ionescu, Mihaela, Managementul clasei. Un pas mai departe...Învățarea bazată pe proiect. Editura Humanitas Educational, București, 2003
- Institutul de Științe ale Educației, Zone prioritare de educație, Alpha, București, 2006
- Rădulescu E., Educație pentru succes, Oscar Print, București, 1997
- Ciolan, L., Pași către școala interculturală. Corint, București, 2000

EXTRACURRICULAR ACTIVITIES AND STUDENTS MOTIVATION

Verona Popa - Teacher of English

"Tudor Vladimirescu" National Military College Craiova

Denisa Pasăre - Teacher of English

Liceul Teoretic „Henri Coanda” Craiova

Abstract

Motivation is responsible for determining human behavior by energizing it and giving it direction. In language learning, motivation usually refers to students' desires and efforts to learn. Teachers must be aware that they have to use a whole range of teaching methods and be as creative as they can in order to maintain students' interest in learning aroused in the classroom and outside the classroom in a more informal way. Among these, we can mention: creating a relaxed atmosphere in the classroom, an intriguing lead-in of the new lesson, strengthening students' motivation by providing classroom activities which contain a practical communicative purpose, using a whole range of interesting activities. Last but not least

benefitting from extracurricular activities. Extracurricular activities can be used effectively to stimulate students' interest. They are a very good bridge between formal and non-formal education. The participation of students in such activities boosts interest, creates links between students and the teacher but also among students themselves, develops their spirit of initiative. No matter what teaching approach teachers take, it is important to make sure how to stimulate students' motivation in ELT. Improving the students' motivation plays the crucial role in foreign language teaching.

As the old saying goes, "interest is the best teacher", that is to say motivation is one of the most important factors in language learning, which is why teachers of foreign language have always tried to find new approaches or strategies that introduce practical uses of EFL in the classroom. Motivation is defined in different ways by different researchers, but they seem to agree that motivation is responsible for determining human behavior by energizing it and giving it direction. In language learning, motivation usually refers to students' desires and efforts to learn. But how can we make our students interest in learning when there is a certain syllabus to be taught most often in a very short period of time, when there is a set of exams, when high scores matter so much for graduation, when there are so many other temptations outside school? It takes skills, patience and perseverance on the part of the teacher. Teachers must be aware that they have to use a whole range of teaching methods and be as creative as they can in order to maintain students' interest in learning aroused in the classroom and outside the classroom in a more informal way.

Ways of stimulating students' interest:

1. Create a relaxed atmosphere in the classroom. In the process of teaching and learning, classroom management stands at a position of essential importance. Good classroom management creates a learning environment in which effective teaching and learning occur while poor classroom management often damages the students' desire for learning and spoils the teacher's passion for teaching no matter how well (s)he has prepared for the class. Anxiety hinders learning and makes the learners reluctant to express themselves. Being over-critical is often one of the major sources of anxiety in EFL classes. Recent research has shown that making mistakes is natural and even necessary for effective EFL learning. A good relationship between teacher and students can also boost students' motivation and confidence.

2. A good lead-in. Lead-in is the first stage of classroom teaching, which is about 3-5 minutes at the beginning of a new lesson or before presenting new knowledge."It is a technique used by teachers at the beginning of a presentation to prepare students to learn and establish a communicative link between the learners and the information about to be presented (Arendas, 1998: 240)." As is known to all, words like "front", "beginning" and "first time" can attract a person most. It is because of "the first effect", and the function of "the first impression". As the proverb says: "A good beginning is half done." Similarly, a good lead-in is a key factor for successful teaching. It can initiate students' thinking and arouse their desire for knowledge, serving as a magnet to draw students into the lesson and help students get a clear idea of what are going to learn. It also contributes to formation of good classroom atmosphere, helping students establish a positive mental state or attitude of readiness.

3. Personalize the lessons. Once the teacher has provided a class in which students are acknowledged and understood, and have confidence in their ability to succeed, the language teacher can continue to strengthen the students' motivation by providing classroom activities which contain a practical communicative purpose. The purpose is to allow learners to behave as if they are using the language to communicate their own experiences about their lives and careers. They talk about topics which they are interested in and like. In these activities, each student has something to do, so he is ready to take part. The most important thing is participation, because everyone tries to show their knowledge and they can learn from each other. It provides circumstances for active learning. There are multitudes of ways language teachers can orchestrate such communicative activities for students in the classroom. These activities, such as pair work, group work, English corner and so on, are essential to give each student the opportunity to practice.

4. Use a whole range of interesting activities. It is up to each teacher's skill and imagination to use a whole range of activities. Do not allow your students to get bored, make them guess what is going to happen next, any methods and resource that keeps them interested will work. And there are a variety of

resources. We can use games, role-plays, communicative activities, listening activities, projects, using the new technologies, visual aids, realia, maps, pictures, working in groups, in pairs, using authentic or scripted dialogues and what not. According to academic research, linguists have demonstrated that there is not one single best method for everyone in all contexts, and that no one teaching method is inherently superior to the others. It is important that language learners and training managers, as well as teachers, understand the various methods and techniques so you are able to navigate the market, make educated choices, and boost your enjoyment of learning a language.

5. Extracurricular activities. Extracurricular activities can be used effectively to stimulate students' interest. They are a very good bridge between formal and non-formal education. The participation of students in such activities boosts interest, creates links between students and the teacher but also among students themselves, develops their spirit of initiative, encourages peer interaction and cooperation. Extracurricular activities connect students more deeply to the activities that take place in the classroom and their achievements. It is always more efficient to be in the middle of action and be part of things rather than just be told about something. They can also be a useful exercise for homework. Students can be asked to do their own research concerning a certain topic or subject of interest dealing with a certain extracurricular activity.

Nowadays, many teaching methods can be widely used in foreign language teaching. But they should not be used them mechanically. No matter what teaching approach teachers take, it is important to make sure how to stimulate students' motivation in ELT. Improving the students' motivation plays the crucial role in foreign language teaching. Motivation is an important factor in learning success and teaching skills in motivating should be seen as central to teaching effectiveness. There are more factors that can arouse learners' motivation. But what is really important is to realized that only when our students have the motivation, which is one of the main determinants of foreign language learning achievement, and learn actively, can we hope to see successful results in the ELT.

Bibliography:

1. Arendas, R. *Learning to Teach (The Fourth Edition)*, The McGraw-Hill Companies, Inc., New York, 1998.
2. Brown, H. D. *Principles of language learning and teaching*. 4th ed. White Plains, Longman, New York, 2000.
3. Harmer, Jeremy. *The practice of English language teaching*, Longman, Inc. New York, 1983.

ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE ȘI APLICABILITATEA LOR PRACTICĂ ÎN OPTIMIZAREA PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Simona Sălceanu - profesor

Școala Gimnazială „Alexandru Macedonski” Craiova

Adela Dungă - profesor

Liceul Tehnologic, Baia de Fier

Activitatea extracurriculară, în sine, prin structura, conținut specific, este firesc complementară activității de învățare realizată în clasă.

În cadrul activităților extracurriculare cu o deosebită influență formativă sunt incluse toate formele de acțiuni care se realizează în afara programului propriu zis: *plimbări, ieșiri în natură, excursii, tabere, serbări cu diferite ocazii, concursuri între grupele aceleiași grădinițe sau între grădinițe, parteneriate școlare pe diferite teme*, etc

La vârsta preșcolară, copiii sunt foarte receptivi la ce li se arată cu ajutorul imaginilor sau a substitutelor (prezența concretului în orice tip de activitate este absolut indispensabilă). Rolul educatoarei (dar și al familiei) este acela de a oferi în mod gradat și în acord cu particularitățile de vârstă, cunoștințe necesare care motivează conduitele și normele eco-civice, să creeze și să organizeze activități educative stimulative.

În cadrul *activităților organizate în mijlocul naturii și al vieții sociale*, preșcolarii se confruntă cu realitatea printr-o percepere activă, investigatoare, prin acțiuni directe asupra obiectelor, fenomenelor din

mediul înconjurător, a unor zone geografice și locuri istorice; ei dobândesc o mare cantitate de informații despre animale, despre muncă și viața omului în diferite contexte (în funcție de: mediul rural-urban, derularea anotimpurilor, meserii, etc) își formează reprezentări simple despre structura și condițiile de viață ale unor plante și animale, despre legi obiective ale succesiunii anotimpurilor, despre frumusețile și bogățiile patriei, despre trecutul istoric al poporului român (chiar dacă e puțin prematur pentru nivelul lor de dezvoltare intelectuală). În cadrul acțiunilor și implicit a activităților în aer liber, preșcolarii își pot forma sentimentul de respect și dragoste pentru natură, pentru muncă, om și realizările sale; copilul care a învățat să admire natura, parcul cu florile, să asculte susurul unui izvor, să observe munca depusă de unele insecte pentru a și asigura proviziile sau câtă strădanie depune o rândunică pentru a construi cuibul puișorilor ei și apoi pentru a-i hrăni, acel copil va deveni prietenul și protectorul naturii și un mare admirator al animalelor manifestată prin nemărginita afecțiune față de ele.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Atât activitățile turistice cât și cele de concurs contribuie la îmbogățirea și lărgirea vocabularului activ, a socializării, a diverselor conținuturi stimulative pentru dezvoltarea biopsihosocială a celor mici; astfel copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate imaginea realității în cadrul activităților plastice și practice (de desen, pictură, modelaj, colaj, etc) a celor de educarea limbajului, inițiativă în cadrul jocurilor, etc. Materialele didactice acumulate în decursul acestor tipuri de activități extracurriculare: planșe, imagini, vederi, măști, costumații, albume foto, diapozitive, diplome, cărți, pietricele, ierbare, etc rămân o dovadă liberă a activităților desfășurate și «o punte către trecutul educațional extracurricular» în care au fost implicați în diferite contexte.

Spectacolele, vizionările (teatrul de păpuși) constituie o altă formă de activitate extracurriculară în grădinițe, prin intermediul cărora copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei. Aceasta formă de activitate îl pune pe cel mic atât în calitate de actor cât și de spectator în fața unei surse inepuizabile de impresii puternice, precum și în faptul că se apelează în permanență la afectivitatea copilului.

Vizionarea unor filme pentru copii, diafilme, desene animate, spectacole de teatru, serbări constituie « un izvor de informații » dar în același timp și un punct de plecare în organizarea unor acțiuni interesante (de exemplu vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru pentru copii, distractive sau sportive urmată de discuții pregătite în prealabil, pe lângă faptul că realizează completarea unor aspecte educative, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură, etc)

Filmul comic, spectacolele cu caracter distractiv au darul să stârnească râsul copiilor prin diverse contraste de situații sau ironii. Desenele animate sunt cele mai gustate de către copii datorită, mai ales, liniei stilizate pe care o au imaginile. Educatoarele au un rol deosebit de important în alegerea spectacolelor, recomandarea emisiunilor de televiziune pentru copii și selecționarea emisiunilor, programelor distractive care au o influență pozitivă mai evident conturată.

Serbările, prin specificul lor de activitate extracurriculară, reprezintă un nesecat izvor de satisfacții, bucurii, creează buna dispoziție, favorizează dezvoltarea copiilor din punct de vedere fizic și psihic. Importanța lor educativă constă în conținutul artistic prezenta, precum și în atmosfera sărbătorească, deschisă ce se instalează cu acest prilej. Prin organizarea serbărilor dezvoltăm copiilor dragostea pentru artă, pentru frumos.

Prin organizarea unor concursuri între grupele aceleiași grădinițe sau între grădinițe diferite (pe diferite faze, pe diferite teme) dezvoltăm dragostea și interesul copiilor pentru frumos, sensibilitatea și personalitatea lor suferind modificări pozitive, putând ușor depista tinere talente artistice în vederea cultivării și promovării lor.

Concursurile sportive vin ca și o completare a activităților sportive, cei mici participând cu multă plăcere la concursurile sportive organizate, cum ar fi: atletism, concurs de săniuțe, de biciclete, de aruncat la țintă, etc

Activitățile extracurriculare mai sus enumerate și analizare sunt apreciate atât de către copii, cât și de factorii educaționali în măsura în care:

- ✚ valorifică și dezvoltă interesele și aptitudinile copiilor;
- ✚ organizează într-o manieră plăcută și relaxantă timpul liber al copiilor contribuind la optimizarea procesului de învățământ ;

- ✚ formele de organizare sunt din cele mai ingenioase, cu caracter recreativ ;
- ✚ copiii au teren liber pentru a-și manifesta în voie spiritul de inițiativă;
- ✚ participarea este liber consimțită, necodificată, constituind un suport puternic pentru o activitate susținută;
- ✚ au un efect pozitiv pentru munca desfășurată în grup;
- ✚ sunt caracterizate de optimism și umor;
- ✚ creează un sentiment de siguranță și încredere tuturor participanților;
- ✚ urmăresc lărgirea și adâncirea influențelor exercitate în procesul de învățământ;
- ✚ contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor.

În același timp rolul acestor activități extracurriculare au un caracter colectiv care conduc la « sudarea legăturii » dintre cei mici, îi învață să trăiască în grup, să aparțină unui grup.

Bibliografie:

- Ministerul Educației și Cercetării, Institutul de Științe ale Educației *Revista învățământului preșcolar*, 3-4/2006,
- Ionescu, M.; Chiș, V., *Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
- Preda, Viorica, *Metodica activităților instructiv educative în grădinița de copii*, Editura « Gheorghe Cârțu Alexandru », Craiova 2009

ROLUL ȘI IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE

Nelida Margareta Beju - profesor învățământ primar, Școala Gimnazială Drănic
Alina Hopu - profesor învățământ primar, Școala Gimnazială Drănic

Pedagogul american Bruner (1970) consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare i se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă”, dacă se folosesc metode și procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă ușurință și mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoștințelor”.

Activitățile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor preșcolarilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber. Având un caracter atractiv, copiii participă într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități. Potențialul larg al activităților extracurriculare este generator de căutări și soluții variate. Succesul este garantat dacă ai încredere în imaginația, bucuria și în dragostea din sufletul copiilor, dar să îi lași pe ei să te conducă spre acțiuni frumoase și valoroase. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Realizarea acestor activități presupune alegerea din timp a materialului de către cadrul didactic, abordarea creatoare a temelor de către acesta și, nu în ultimul rând, măiestrie pedagogică și dragoste pentru copii.

În sens restrâns termenul se referă la toate manifestările organizate de școală, cu obiective educative și recreative, care se desfășoară în afara programului școlar.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în

desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor. Spectacolele constituie o altă formă de activitate extracurriculară în școală, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei. Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului sau nu, asupra dezvoltării elevilor. Astfel de activități sunt de o reală importanță într-o lume dominată de mass media și ne referim la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional și mai presus de toate slab dezvoltati intelectual. Se știe că începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

Activitățile de acest gen au o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii, tabere. În cadrul activităților organizate în mijlocul naturii, al vieții sociale, copiii se confruntă cu realitatea și percep activ, prin acțiuni directe obiectele, fenomenele, anumite locuri istorice. Fiind axate în principal pe viața în aer liber, în cadrul acțiunilor turistice, școlarii își pot forma sentimentul de respect și dragoste față de natură, față de om și realizările sale. În urma plimbarilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație. La vârsta școlară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens. Ca învățător, trebuie să oferim în mod gradat, în acord cu particularitățile de vârstă, cunoștințe științifice, să organizăm activități educative privind protejarea mediului înconjurător.

Bibliografie:

- * Cernea, Maria, Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, revista Învățământul primar, nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, București;
- * Ionescu, M., Chiș, V., Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
- * Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact, Editura Polirom, 2002
- * Allport, W. Gordon, "Structura și dezvoltarea personalității"

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE-VALENȚE FORMATIVE ȘI MODALITĂȚI DE REALIZARE

*Cristina Dumitru - profesor învățământ primar
Școala Gimnazială "Sf. Gheorghe" Craiova
Alina Muscalu - profesor învățământ primar
Școala Gimnazială "Sf. Gheorghe" Craiova*

Educația este o formă de comunicare interumană prin care se transmit, de la o generație la alta, valorile culturii, experiența de producție și comportamentul social. Definită ca acțiune socială și proces, educația constă într-un ansamblu de influențe, exercitate în mod planificat, în cadrul instituțiilor școlare pe baza unui sistem de obiective, principii și forme de organizare, folosite în scopul formării omului ca personalitate, capabil să se integreze activ în dinamismul vieții sociale.

Educația este deci un proces complex, de socializare și individualizare a ființei umane în drumul său spre umanitate. (I.G. Stanciu)

ACTIVITĂȚI EDUCATIVE EXTRA-CLASĂ ȘI EXTRAȘCOLARE

Activitățile în afara clasei și extrașcolare constituie modalitatea instituționalizată de realizare a educației. Grijă față de timpul liber al copilului, atitudinea de cunoaștere a dorințelor copiilor și de respectare a acestora trebuie să fie dominanți preocupări pentru activitățile în afara de clasă și extrașcolare.

Îndrumătorul (învățător, diriginte, profesor, animator, formator) trebuie să creadă în ceea ce afirma Oscar Wilde că *"Cea mai bună metodă de a-i face pe copii buni, este să-i faci fericiți."*

Activitățile în afara clasei și extrașcolare se desfășoară în timpul liber al elevului.

Timpul liber, desemnat uneori și prin termenul de "loisir" se caracterizează prin:

- Alegerea liberă și eliberarea de obligațiile instituționale
- Caracterul dezinteresat al activităților
- Caracterul hedonist (generează satisfacție)
- Caracterul personal (încurajează virtuțile personale)

Funcțiile fundamentale ale timpul liber (după sociologul francez Joffre Dumazedier).

- De odihnă, relaxare (destindere) - constă în posibilitatea refacerii organismului după activitatea de bază
- De distracție (divertisment) - se realizează prin delectare și amuzament creând un tonus optimist
- De dezvoltare a personalității – se concretizează în:
 - a) îmbogățirea vieții spirituale
 - b) formarea capacității de autoorganizare a unui stil de viață elevat
 - c) stimularea capacităților creatoare și a stilului participativ

Conceptul de timp liber presupune (după sociologul englez Stanley Parker):

- Schimbare
- Flexibilitate
- Spontaneitate
- Autodeterminare

Timpul liber poate fi organizat în activități care au ca scop atingeră performanței într-un domeniu sau altul sau în ideea animației.

OBIECTIVE:

- A. valorificarea potențialului fizic și psihic al fiecărui elev pentru a sprijini dezvoltarea armonioasă prin:
 - integrarea în viața socială și formarea unui comportament civilizat
 - lărgirea orizontului de cultură generală și stimularea interesului pentru diferite domenii ale științei, artei, tehnicii, culturii
 - îndrumarea și dezvoltarea înclinațiilor individuale, a aptitudinilor și talentelor
 - orientarea pentru pregătirea carierei
 - educarea unor înalte calități moral-cetățenești și estetice
 - organizarea rațională a timpului liber, cât mai păcut și util
- B. formarea competențelor specifice unor domenii extrașcolare și definirea talentelor, aptitudinilor
 - creșterea unor abilități și capacități necesare orientării în momentele de schimbare survenite în existența individuală și socială
 - completarea lacunelor activităților instructiv-educative din cadrul strict al activităților școlare
 - reclinădarea interioară a personalității pe o ață valorică individualizată

ÎN ORGANIZAREA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE EXTRA-CLASĂ ȘI EXTRAȘCOLARE EXISTĂ:

A. DIFICULTĂȚI:

- materiale- absența bazelor adecvate (săli de sport, de club)
- absența competențelor în inițierea și desfășurarea activităților extrașcolare;
- învingerea reticenței față de pătrunderea timpului liber într-o formă organizată (atât la elevi cât și la părinți)

- absența motivației cadrelor didactice pentru acest tip de activitate (lipsa încrederii în sine a copiilor și a cadrelor didactice)

B. FACILITĂȚI:

- disponibilitatea copiilor pentru activități de grup
- dezvoltarea capacității copiilor de a comunica spontan și liber
- posibilitatea de cunoaștere a copiilor

FORME ALE ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE EXTRA-CLASĂ ȘI EXTRAȘCOLARE:

1. Din punct de vedere al implicării personale:
 - Active – elevul participă direct: făcând experiențe, lucrând cu aparate, interpretând la un instrument, lucrând manual (țesând, cusând, pictând, modelând, sculptând)
 - Pasive - elevul participă doar auzind, vizionând, spectacole, serate, cercuri, întâlniri
2. Din punct de vedere al participării ambianței (în școală, în afara școlii)
 - Individuale: lectura, însușirea diverselor arte, creație, alcătuirea colecțiilor, filatelie, activități practice, hobby-uri
 - În grup:
 - a) închis - în clasă, grupă, ciclu școlar, grupuri de clase;
 - b) în colaborare cu alte grupuri, echipe, școli din țară sau din lume
3. Din punct de vedere al locului organizării activității:
 - În afară de clasă
 - În afara școlii
4. Din punct de vedere al timpului organizării activității:
 - În timpul anului școlar
 - În vacanță
5. Din punct de vedere al tipului de activitate:
 - Jocuri (de mișcare):
 - activități sportive, gimnastică, balet, badminton, șah, tenis, înot, carting
 - jocuri cu mingea (fotbal, volei, handbal)
 - sporturi de iarnă (săniș, patinaj, ski, bob)
 - jocuri pe plajă
 - ateliere:
 - cercuri tehnico-științifice
 - cercuri cultural-artistice
 - activități practice social-obștești
 - activități de finalizare: serate, spectacole, audiții, simpozioane, sesiuni științifice, concursuri, carnavaluri, tabere, expoziții

CERCURI CU CARACTER ARTISTIC:

- literar - cercul de literatură-șezătoare, seară literară, concurs literar, vizionare de spectacole, întâlnire cu scriitori, proces literar,
 - societatea literară
 - expoziția și standul
 - vizionarea de emisiuni la televizor și comentarea lor
 - audierea de emisiuni radio și comentarea lor
 - excursia literară
- de creație: jocuri, jucării,
- dramatic: teatru, recitare, pantomimă
- etnografie și folclor: Acasă la creatorii populari, costumul popular, tradiții și obiceiuri, festivaluri populare, masele și tradiții, obiceiuri la naștere, înmormântare, meșteșuguri;
- muzical –coregrafic: formații vocale și instrumentale de muzică ușoară, populară, simfonică, operă lirică, orchestre de mandoline, chitare, viori, acordeoane, dans popular, modern, balet;
- arte plastice: desen, pictură, sculptură, grafică, pictură pe sticlă, pe zid, restaurare, decorațiuni, desing, modele, pirogravuri

- tradiții: ziua clasei, evenimente familiale, ziua onomastică și de naștere, aniversarea școlii, zile din istoria școlii
- arta manuală: olărit, cioplit, țesut, cusut, goblen, croitorie;

ACTIVITĂȚI PRACTICE SOCIAL –OBȘTEȘTI:

- de curățire și înfrumusețare a clasei și a laboratorului
- îngrijirea monumentelor istorice, monumentele eroilor, morinte, edificii cultural-istorice
- ajutorarea persoanelor cu dizabilități, îngrijirea bătrânilor
- sădirea florilor și pomilor
- îngrijirea parcurilor, străzilor, grădinilor,
- culegerea plantelor medicinale,
- activități ecologice

Bibliografie:

M. Stoica -"Pedagogie școlară", Editura Gherorghe Cârțu –Alexandru, Craiova, 1995

C. Cucoș -"Pedagogie"Editura Polirom, Iași, 2006

Revista Învățământ primar nr. 4 din 1998, Contribuția activităților extrașcolare în optimizarea procesului de învățământ

INFLUENȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE IN PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Luiza Dumitrescu - profesor, Colegiul National "Frații Buzzești" Craiova

Violeta Argetoianu - profesor, Școala Gimnazială Breasta

"Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învățăm să se adapteze." (Maria Montessori –"Descoperirea copilului")

Școala este ca o lume fermecată, plină de basm și feerie, este lăcașul unde se pun bazele"clădirii" fizice și spirituale a"puiului de om". Doar"zâna", modelatoarea de suflete și minți, știe, cu mult tact și răbdare, să-i treacă pragul palatului fermecat pentru a îmbrăca haina plină de vrajă și mister a basmului, a jocului, a cântecului și a poeziei. Pedagogul american Bruner (1970) consideră că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare .

Se poate preda cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă", dacă se folosesc metode și procedee adecvate stadiului respectiv de dezvoltare, dacă materia este prezentată „într-o formă mai simplă, astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă ușurință și mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoștințelor" Oricât ar fi de importantă educația curriculară realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării elevilor. Educația extracurriculară

(realizată dincolo de procesul de învățământ) își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele.

.Exemple de activități extrașcolare

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – orgnizate selectiv – constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor. Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive,

stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură. Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă. De la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Activitățile de acest gen au o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii, tabere. În cadrul activităților organizate în mijlocul naturii, al vieții sociale, copiii se confruntă cu realitatea și o percep active.

Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe. Am acordat importanța cuvenită sărbătorilor și aniversărilor importante din viața țării și a copiilor. Acestea au fost un bun prilej de destidere, de bună dispoziție, dezvoltând la copii sentimentul apartenenței la colectivitatea din care fac parte, deprinzându-i totodată să-și stăpânească emoțiile provocate de prezența spectatorilor. Concursurile pe diferite teme sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru cei mici. Acestea oferă copiilor posibilitatea să demonstreze practic ce au învățat la școală, acasă, să deseneze diferite aspecte, să confecționeze modele variate. Acelasi efect îl pot avea concursurile organizate de către cadrele didactice în clasă. Dacă sunt organizate într-o atmosferă plăcută vor stimula spiritul de inițiativitate al copilului, îi va oferi ocazia să se integreze în diferite grupuri pentru a duce la bun sfârșit exercițiile și va asimila mult mai ușor toate cunoștințele. Elevii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însuși să fie creativ. Elevii sunt atrași de activitățile artistice, recreative, distractive, care ajută la dezvoltarea creativității, gândirii critice și stimulează implicarea în actul decizional privind respectarea drepturilor omului, conștientizarea urmărilor poluării, educația rutieră, educația pentru păstrarea valorilor, etc.

Activitățile extracurriculare reprezintă un element prioritar în politicile educaționale întrucât au un impact pozitiv asupra dezvoltării personalității tânărului, asupra performanțelor școlare și asupra integrării sociale în general. Participarea la activități extracurriculare structurate organizate de școli, spre deosebire de participarea la activități nestructurate (uneori incluzându-le și pe cele organizate în școli) se asociază cu rezultate pozitive în ceea ce privește dezvoltarea adolescenților (Feldman și Matjasko, 2005): performanță și rezultate școlare mai bune; coeficienți de abandon școlar mai scăzuți; o stare psihologică mai bună, incluzând un nivel de stimă de sine mai bun, mai puține griji privind viitorul și sentiment redus de izolare socială; un grad mai scăzut de abuz de alcool și droguri; un grad mai scăzut de activitate sexuală în rândul fetelor; un nivel scăzut de comportamente delincvente, incluzând arestări și comportamente antisociale.

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață. Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi.

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed-back pozitiv.

Bibliografie:

- Cernea, Maria, Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, în "Învățământul primar" nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, București;
- Ionescu, M., Chiș, V., Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001, pg.162;

EFICIENȚA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE, EXTRACURRICULARE ȘI EXTRAȘCOLARE

Rodica Petrescu - profesor învățământ primar

Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" Craiova

Radu Liana- profesor

Școala Gimnazială "Mihai Eminescu" Craiova

Problematica educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, date mai ales de schimbările fără precedent din toate domeniile vieții sociale. Accentul trece de pe informativ pe formativ. Educația depășește limitele exigențelor și valorilor naționale și tinde spre universalitate, spre patrimoniul valoric comun al umanității. Un curriculum unitar nu mai poate răspunde singur diversității umane, iar dezideratul educației permanente tinde să devină o realitate de necontestat. Astfel, fără a nega importanța educației de tip curricular, devine tot mai evident faptul că educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității tinerilor.

Locul și rolul activităților extracurriculare în educația copiilor

Modelarea, formarea și educația omului cere timp și dăruire. Timpul istoric pe care îl trăim cere oameni în a căror formație caracterul și inteligența se completează pentru propria evoluție a individului.

În școala contemporană eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor.

În acest cadru, învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv, pentru o cât mai ușoară integrare socială. Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare.

Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

Activitățile extracurriculare organizate împreună cu elevii noștri au conținut cultural, artistic, spiritual, științific, tehnico-aplicativ, sportiv sau simple activități de joc sau de participare la viața și activitatea comunității locale.

Excursiile pe care le organizăm contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii cunosc locul natal în care au trăit, muncit și luptat înaintașii lor învățând astfel să-și iubească țara, cu trecutul și prezentul ei. Copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă scriitori și artiști. Excursia este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Excursia reprezintă finalitatea unei activități îndelungate de pregătire a copiilor, îi ajută să înțeleagă excursiile nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de muncă de zi cu zi ci și ca un act de ridicare a nivelului cultural

În clasele I-IV serbările școlare vin în ajutorul afirmării și formării personalității elevului. În timpul prezentării programului artistic, elevul artist îi va avea ca spectatori pe colegii de școală, dar și pe părinți cărora va trebui să le recite sau să le cante, exprimând trăirile care îl copleșesc. Realizarea programului artistic presupune o muncă de căutare și de creație din partea învățătorului. În cadrul serbării învățătorul este regizor, coregraf, posionat culegător de folclor, poet, interpret model pentru micii artiști. Importanța unor asemenea festivități ocazionate de sfârșitul de an școlar, de Ziua copilului sau sărbătorile religioase, este deosebită. Ele largesc orizontul spiritual al elevilor, contribuind la acumularea de noi

cunoștințe, la îmbogățirea trăirilor afective și sentimentelor estetice. Pentru ca elevii să-și motiveze participarea la această aleasă activitate, este foarte importantă atmosfera realizată în timpul repetițiilor, caracterizată prin bună dispoziție, dar și prin seriozitate. Șansa de reușită a serbărilor este dată de varietatea programului artistic, în măsură să valorifice talentul de recitator al unora, calitățile vocale, de ritm și grație ale altora, dar și destoinicia pentru realizarea costumelor și decorurilor. Versul, muzica vocală și instrumentală, gimnastica ritmică, scenetele pline de haz, armonios îmbinate, asigură varietatea și dinamismul spectacolului. Micii artiști trebuie încurajați, stimulați, pentru a realiza buna dispoziție și participarea cu interes de-a lungul pregătirii și desfășurării spectacolului. Serbările școlare sunt momente de maximă bucurie atât pentru copii, cât și pentru părinții lor. Ele aduc lumină în suflete, dau aripi imaginației, entuziasmului și rămân de-a pururi ca momente de neuitat în viața fiecăruia. Coșbuc spunea: „Ca să poți povesti sau cânta copiilor, trebuie să-i iubești, să cauți să pricepi firea și lumea aparte în care trăiesc, să știi să cobori până la nivelul personalității lor. Trebuie să iei parte împreună cu dâșii la toate manifestările sufletești; într-un cuvânt, rămânând om mare, să fii cât se poate de copil”.

Spectacolele constituie o altă formă de activitate extracurriculară în școală, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei. Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului.

Parteneriatele ajută elevii să aibă succes la școală și mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt de mult considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice. În cadrul acestor parteneriate se pot parcurge următoarele conținuturi: transmiterea unor informații despre ecologie, dobândirea unor cunoștințe despre relația om-mediul, educarea unor comportamente și conduite civilizate, îmbogățirea vocabularului activ cu cuvinte din diferite domenii, cultivarea unor atitudini de investigare, cercetare etc.

Prin organizarea unor **concursuri** între grupele aceleiași clase sau între clase diferite (pe diferite faze, pe diferite teme) „Cel mai bun povestitor!” „Cea mai frumoasă poezie recitata!”, „Matematica distractivă”, „Suntem copii manierati”-promovăm valori culturale și etice fundamentale, precum și fair play-ul competițional, sensibilitatea și personalitatea lor suferind modificări pozitive, putând ușor depista tinere talente artistice în vederea cultivării și promovării lor. **Concursurile sportive** vin ca și o completare a activităților sportive, cei mici participând cu multă plăcere la concursurile sportive organizate, cum ar fi: atletism, concurs de săniuțe, de biciclete, de aruncat la țintă, etc.

O mare contribuție în dezvoltarea personalității copilului o au activitățile extrașcolare care susțin derularea unor **proiecte, (de exemplu »Să-nvățăm de la albine »)** implicând în mod direct copilul prin personalitatea sa. Aplicată la clasă, metoda proiectului este acceptată cu plăcere de elevi, deoarece permite munca în echipă, unde poate contribui, potrivit înclinațiilor individuale, la realizarea unui scop comun.

Implicarea elevilor în proiectele educative, atât la nivel național cât și internațional a crescut în ultimii ani acesta dovedind interesul crescut al elevilor față de unele activități educative. Concursul de creație literară și plastică urmăresc stimularea implicării elevilor în activitățile extrașcolare, descoperirea și dezvoltarea aptitudinilor artistice și literare ale copiilor din ciclul primar. Prin participarea la astfel de proiecte elevii își dezvoltă aptitudinile artistice și literare, spiritul de echipă- (în realizarea lucrărilor colective), își vor testa aptitudinile, își vor putea pune în valoare calitățile artistice.

Activitățile extracurriculare mai sus enumerate și analizate sunt apreciate atât de către copii, cât și de factorii educaționali în măsura în care:

- ✚ valorifică și dezvoltă interesele și aptitudinile copiilor;
- ✚ organizează într-o manieră plăcută și relaxantă timpul liber al copiilor, contribuind la optimizarea procesului de învățământ ;
- ✚ formele de organizare sunt din cele mai ingenioase, cu caracter recreativ ;
- ✚ copiii au teren liber pentru a-și manifesta în voie spiritul de inițiativă;

- ✚ participarea este liber consimțită, necodificată, constituind un suport puternic pentru o activitate susținută;
- ✚ au un efect pozitiv pentru munca desfășurată în grup;
- ✚ sunt caracterizate de optimism și umor;
- ✚ creează un sentiment de siguranță și încredere tuturor participanților;
- ✚ urmăresc lărgirea și adâncirea influențelor exercitate în procesul de învățământ;
- ✚ contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor.

Bibliografie

1. Peter Petersen „O școală primară, liberă și generală după Planul Jena” traducere de Lucian Blaga, Ed. Cultura Românească S.A.R. București 1940
2. Ion T. Radu, Liliana Ezechel „Pedagogie – Fundamente teoretice”, Ed. V.I. Integral București 2002
3. Programă activităților instructiv-educative în grădinița de copii, Ed. V.I. Integral București 2000
4. „Educația altfel – Peter Petersen și modelul Planului Jena” Monica Cuciureanu, Ed. Cartea Universitară București 2006

ACTIVITATEA EXTRACURRICULARĂ ȘI INFLUENȚAREA EVOLUȚIEI COPILULUI, CA SEGMENT AL EDUCAȚIEI PERMANENTE

*Andreea Mihaela Duță- profesor învățământ primar
Școala Gimnazială "Traian" Craiova*

Conceptul de activitate extracurriculară a apărut în contextul punerii bazei pe un sistem de învățământ, orientat pe formativ, centrat pe elev, în detrimentul informativului specific învățământului tradițional.

Educația extracurriculară urmărește identificarea și cultivarea corespundentei optime dintre aptitudinile elevilor și comportamentul creativ al cadrului didactic în diferite domenii.

Din acest motiv, educația extracurriculară are un rol major în formarea personalității elevilor.

Pedagogul american Bruner, considera că „oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare, i se poate preda cu succes, într-o formă adecvată orice temă, dacă se folosesc metode și procedee adecvate stadiului sau de dezvoltare, dacă materia este prezentată într-o formă simplă astfel încât copilul să poată progresa cu mai multă ușurință și mai temeinic spre o deplină stăpânire a cunoștințelor”.

Viața a capatat alte aspecte diferite de cele din procesul de învățare școlară. Astfel, cadrul didactic are posibilitatea punându-și în valoare creativitatea pedagogică să conceapă cele mai interesante activități extracurriculare în care să integreze mai multe teme de interes pentru copii.

Elevii vor fi dirijați să aibă o gândire liberă, nedeterminată de grup, să accepte noul, să aibă capacitatea de a descoperi și rezolva probleme noi.

Activitățile extracurriculare produc bucurie, facilitează dobândirea de cunoștințe noi. Copiii se autodisciplinează, fiecare se afirmă conform naturii sale.

Asa cum educația tinde spre universalitate, la fel și educația extracurriculară primește noi conotații, având misiunea de a-i forma pe copii pentru o cât mai bună inserție socială.

Triada formată din școală-comunitate cu instituțiile ei-familia stă la baza formării individului, a echilibrului său interior.

Educația extracurriculară nu vine să schimbe un sistem de valori, să contravina educației de tip curricular, ci o completează făcând-o pentru educabili mai atractivă și mai eficientă.

Activitățile extrascolare vin ca alternative în formarea copiilor în funcție de aptitudini, aspirații, disponibilități și cultivă sentimentul de siguranță tocmai prin lipsa lucrului impus.

Competențele generate de activitățile extracurriculare sunt: dobândirea abilităților practice în situații concrete, utilizarea mijloacelor moderne de informare, dezvoltarea abilităților de comunicare, dezvoltarea unei atitudini proactive.

Modelarea, formarea si educatia omului cere timp si daruire. Timpul istoric pe care il traим cere oameni in a caror formare caracterul si inteligenta se completeaza pentru propria evolutie a individului.

In scoala contemporana eficienta educatiei depinde de gradul in care se pregateste copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine si de masura in care reuseste sa puna bazele formarii personalitatii copiilor.

In acest cadru, invatamantul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic si socioafectiv pentru o cat mai usoara integrare sociala.

Chiar daca societatea contemporana este dominata si bombardata de informatiile din mass media, educatia extracurriculara face posibila selectarea celor mai bune informatii care sa contribuie la o dezvoltare intelectuala optima.

Colaborarea de tip parteneriat intre institutiile furnizoare de activitati extracurriculare este un pilon de baza in descoperirea talentelor specifice si a cultivarii acestora pe parcursul intregii scolaritati. Desfasurate intr-un cadru informal, aceste activitati permit elevilor sa-si maximizeze potentialul intelectual, contribuind in egala masura la organizarea rationala si placuta timpului liber completand procesul de invatare.

Excursiile, drumetiile, vizitele la muzee si biblioteci, vizionarea de spectacole implica direct copiii, largindu-le sfera spirituala, trezindu-le setea de cunoastere.

Ca exemplu de buna practica se pot da colaborarile fructuoase cu Biblioteca Judeteana "Theodor si Aristia Aman" in cadrul proiectului "Biblioteca vine in scoala ta", in cadrul caruia elevii claselor I-VIII ai scolii noastre au aflat noutatile editoriale si au primit cartele electronice de acces pentru Sectia Imprumuturi.

In concluzie educatia extracurriculara are un loc important ca segment al educatiei permanente pentru viata.

Bibliografie:

- Ionescu N, "Mijloace de invatamant si integrarea acestora in activitatile de instruire si autoinstruire", Ed. Presa Universitara Clujeana, Cluj-Napoca, 2001
- Revista invatamantului primar, nr. 4/1998 "Contributia activitatilor extrascolare in optimizarea procesului de invatamant"
- Vlasceanu Gh., "Scoala la rascruce. Schimbare si continuitate in curriculumul invatamantului obligatoriu. Studiu de impact." Editura Polirom, Bucuresti, 2007

CARAVANA PRIETENIEI - PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL INTERȘCOLAR

Daniela Radu - profesor

Școala Gimnazială "Sf. Dumitru" Măceșu de Sus

Cristina Nicoleta Nălbitoru - profesor învățământ primar

Școala Gimnazială "Traian" Craiova

Mesajul:

*„Dacă un copil trăiește în toleranță,
Va învăța să fie îngăduitor.
Dacă un copil este tratat ca prieten,
Va învăța să găsească dragostea în lume.
Dacă un copil respectă tradițiile strămoșești,
Va învăța să fie european.”*

Argument:

Totul educă: oamenii, lucrurile, fenomenele, dar în primul rând și în cea mai mare măsură, oamenii. (A.S.Makarenko, Cartea pentru părinți)

Oamenii nu pot trăi izolat. Fiecare persoană face parte din mai multe grupuri. La un moment dat oamenii pot stabili relații de prietenie. Aceste relații presupun: încredere, ajutor, colaborare, cinste,

sinceritate, preocupări comune, toleranță, spirit de sacrificiu. Toate aceste trăsături morale se educă încă din grădiniți și se consolidează apoi în școală.

Viitorul omenirii depinde de modul în care copilul este pregătit azi pentru a avea o viață, individuală și colectivă, potrivit idealurilor sale. Bazele personalității copilului se pun încă de la vârsta preșcolară, când se schițează unele trăsături mai stabile de temperament și caracter. Mai târziu, în școală se continuă formarea personalității copilului. Școala, familia și societatea au un rol hotărâtor în acest sens.

Trăind într-o lume în care tehnologia este mult dezvoltată, unii copii parcă nu mai au copilărie, trăiesc în spații limitate, în fața calculatorului, uitând valorile care sunt esențiale pentru vârsta lor. Ei nu știu să stabilească relații de prietenie cu copii de aceeași vârstă, nu apreciază o scurtă plimbare cu bicicleta sau o drumeție în natură. Mulți trăiesc într-o lume virtuală care nu reușește să atingă nicio coardă a sufletului lor. Datoria noastră, a cadrelor didactice, este să le arătăm că există și alte moduri de a trăi copilăria, să îi sensibilizăm pentru a lega prietenii pentru a le arăta preocupările semenilor lor.

„Fiecare dintre noi urmăm drumuri diferite în viață, dar oriunde mergem, luăm cu noi, câte puțin, unul de la altul, de pretutindeni...”

SCOPUL PROIECTULUI:

- Educarea tinerei generații în spiritul prieteniei, al respectului și al grijii față de semenii;
- Formarea și dezvoltarea atitudinilor pozitive de respect, înțelegere și încredere reciprocă, a unui comportament civilizat în comunitate și societate;
- Stimularea interesului și a dorinței de a se cunoaște și de a forma noi cercuri de prieteni;
- Dezvoltarea spiritului de colaborare între copii, în vederea realizării sarcinilor date;
- Atragerea elevilor în organizarea unor activități comune;
- Realizarea unui schimb de experiență benefic elevilor și cadrelor didactice implicate.

OBIECTIVE:

- Să cunoască elementele ce definesc adevărata prietenie;
- Să cunoască avantajele de care beneficiază cei care au prieteni;
- Să știe să colaboreze, să ia exemple pozitive, în spiritul dreptății, bunătății, hărniciei și demnității prin exemple;
- Să dea dovadă de responsabilitate, altruism și toleranță față de coechipierii lor în desfășurarea unor acțiuni civice indiferent de poziția socială;
- Să-și exprime prin activități artistico-plastice și muzicale, sentimente, trăiri și impresii;
- Să-și formeze deprinderea unui comportament adecvat în calitate de gazdă sau musafir;
- Să stimuleze interesul părinților și copiilor prin implicarea acestora în activități.

GRUP ȚINTĂ

• **beneficiari direcți:** elevii clasei I A, clasei a II-a și clasei a IV-a de la cele două școli

• **beneficiari indirecti:** - Școala Gimnazială "Traian", Craiova

- Școala Gimnazială "Sf. Dumitru" Măceșu de Sus

- părinții elevilor implicați în proiect

- comunitatea locală

DURATA PROIECTULUI: octombrie 2017 - iunie 2018

OBLIGAȚIILE PĂRȚILOR:

- să asigure accesul elevilor în școala parteneră;
- să creeze un mediu ambiant în vederea desfășurării cu succes a activităților;
- să asigure materialele necesare din contribuțiilor părinților;
- să desfășoare toate activitățile cuprinse în proiect;
- să permită accesul părinților la activități.

FORME DE REALIZARE:

- vizite între școli;
- discuții între cei implicați în proiect;
- realizarea unor programe artistice;
- jocuri și întreceri sportive;
- jocuri distractive de mișcare;

- organizarea unei excursii în județ sau în țară;
- expoziție de lucrări, fotografii prin care să fie ilustrate activitățile desfășurate, portofolii.

RESURSE UMANE:

- elevi
- cadre didactice;
- părinți.

RESURSE MATERIALE:

- materiale didactice adecvate temelor abordate;
- videoproiector, calculator, cameră foto;
- casetofon, CD-uri cu muzică;
- hârtie glacie, carton, coli, polistiren, acuarele, carioca, aracet, alte rechizite.

RESURSE FINANCIARE:

- contribuții din partea părinților;
- autofinanțare;
- sponsorizări.

PROMOVAREA PROIECTULUI:

- prezentarea programului proiectului în cadrul unor întâlniri între cadrele didactice inițiatori ai proiectului și școlari, între cadrele didactice inițiatori ai proiectului și părinții școlarilor;
- prezentarea portofoliului proiectului.

MONITORIZARE:

- derularea proiectului va fi urmărită în fiecare etapă punându-se accent pe activitatea concretă;
- activitățile se vor desfășura la termenele prevăzute;
- realizarea unui CD cu fotografii obținute în urma activităților desfășurate.

REZULTATE:

- realizarea unui portofoliu cu lucrări realizate de copii;
- CD cu aspect din timpul activităților;
- analiza produselor rezultate în cadrul activităților desfășurate;
- mediatizare în presa locală

EVALUARE:

- se va evalua modul în care au fost realizate obiectivele propuse, gradul de implicare în derularea programului, a elevilor, părinților și a celorlalți factori responsabili.

ACTIVITĂȚI DESFĂȘURATE

Nr. crt.	ACTIVITATEA	PERIOADA	RESPONSABILI	LOC DE DESFĂȘURARE
1.	“NE PREZENTĂM ȘI SOCIALIZĂM...” ➤ întâlnire cu partenerii de proiect ➤ finalitate: planificarea activităților	Octombrie 2017	Inițiatorii/coordonatorii proiectului	Școala Gimnazială “TRAIAN” Craiova
2.	“TĂRĂMUL MAGIC AL COPILĂRIEI” schimb de desene tematice între elevi concurs de ghicitori	Noiembrie 2017	Coordonatorii proiectului	Școala Gimnazială “Sf. Dumitru” Măceșu de Sus
3.	“MAGIA CRĂCIUNULUI” spectacol de colinde	Decembrie 2017	Coordonatorii proiectului	Școala Gimnazială “TRAIAN” Craiova Școala Gimnazială “Sf. Dumitru” Măceșu de Sus
4.	“MAMA-ZĂMBET AL PRIMĂVERII” ➤ activitate interdisciplinară despre	Martie 2018	Coordonatorii proiectului	Școala Gimnazială “SF.DUMITRU”

	mama- poezii, lecturi, cântece, desene, alte lucrări ➤ expoziție tematică			Școala Gimnazială "TRAIAN" Craiova
5.	"SĂ NE CUNOAȘTEM ȚARA..." ➤ excursie	Mai 2018	Coordonatorii proiectului	București
6.	"COPII, CÂNTEC, JOC-DANS, BUCURIE" ➤ jocuri și concursuri în aer liber ➤ schimb de impresii și evaluarea proiectului	Iunie 2018	Coordonatorii proiectului	Școala Gimnazială "SF.DUMITRU" Școala Gimnazială "TRAIAN" Craiova

CRAIOVEAN PENTRU O ZI

*Monica Done-Anghel - profesor învățământul primar
Școala Gimnazială Teasc*

Școala Gimnazială Teasc a avut privilegiul de a fi implicată ca partener în proiectul "Craiovean pentru o zi", desfășurat în perioada septembrie-decembrie 2014, proiect finanțat de Consiliul Județean Dolj, din fonduri nerambursabile, și implementat de Clubul Soroptimist Internațional Craiova, în parteneriat cu Asociația pentru Sprijin și Implicare Socială, Muzeul Olteniei, Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman” și Școala Gimnazială Rojiște.

Clubul SOROPTIMIST INTERNAȚIONAL Craiova a luat ființă în septembrie 1993. Clubul este o organizație non-guvernamentală care a avut proiecte de succes ajutând copii cu probleme sociale sau de sănătate, sinistrați, studenți care au obținut o bursă soroptimistă pentru continuarea studiilor sau implicându-se în educarea tinerei generații.

Beneficiarii direcți ai proiectului "Craiovean pentru o zi" au fost 150 de copii cu vârste între 5 și 14 ani, din comunele doljene Rojiște și Teasc, copii care provin din familii cu posibilități materiale reduse, care călătoresc rar în afara zonei unde locuiesc. Ca activitate de bază a proiectului, timp de zece săptămâni, în perioada septembrie-decembrie, în fiecare sâmbătă, dar și pe perioada mini-vacanței școlare din luna noiembrie, grupuri de câte 15 copii au fost invitate să petreacă o zi întreagă în orașul Craiova, vizitând obiective culturale și sociale importante, dar și parcuri și locuri de joacă. Atât în cadrul vizitelor săptămânale, cât și pe întreaga durată de desfășurare a proiectului, pe site-ul Clubului, s-au desfășurat concursuri pentru testarea cunoștințelor dobândite, iar câștigătorii au fost recompensați cu mici premii în bani.

Pe parcursul vizitelor ghidate, elevii au fost însoțiți de cadrele didactice și de voluntari de diferite vârste, au beneficiat de explicații competente și au avut posibilitatea să își exerseze abilitățile personale prin participarea la concursuri variate. În acest fel a fost asigurată o comunicare intensă între copii și persoanele însoțitoare, o atmosferă competitivă în care personalitatea copiilor s-a manifestat plener. Elevii au primit materiale documentare realizate de membrele Clubului Soroptimist, profesoare active sau pensionare, sub îndrumarea unor specialiști de la Muzeul Olteniei și de la Biblioteca Alexandru și Aristia Aman.

Vizitele ghidate au urmărit principalele obiective culturale și administrative ale orașului: Muzeul Olteniei, Muzeul de Artă, Biblioteca Județeană „Alexandru și Aristia Aman”, Universitatea din Craiova, Teatrul Național, Palatul Prefecturii, Palatul Primăriei, Centrul Multifuncțional etc.

Elevii au vizitat unități școlare de elită ale Craiovei (CN Carol I, CN Frații Buzzești, CN Elena Cuza, CN Ștefan Velovan, Liceul Henri Coanda, Liceul Tehnologic N. Nenițescu, Școala profesională Beethoven pentru copii cu deficiențe auditive) pentru a fi informați cu privire la orientarea școlară pentru care trebuie să opteze la terminarea gimnaziului.

Masa de prânz a fost servită la un restaurant unde au socializat toți participanții.

De asemenea, elevii au beneficiat și de o gustare de tip fast-food, unde și-au creat propria lor jucărioară. Li s-a precizat copiilor ca acest tip de mâncare nu e tocmai sănătoasă și că ea nu trebuie consumată decât ocazional.

La sfârșitul zilei s-a făcut evaluarea acțiunii pe un poster unde fiecare elev a postat impresii de peste zi. Toate materialele, produsele activităților din cadrul proiectului excursiei au fost prezentate în cadrul evenimentului final, unde au fost premiați elevii câștigători care au participat la un *concurs online cu tema „Craiova-tradiție și modernitate”*.

Fiecare participant a purtat un tricou cu însemnele proiectului, tricou pe care îl păstrează ca amintire a participării la proiect.

Prin realizarea acestor deplasări la Craiova elevii au dobândit o perspectivă nouă asupra cadrului social și cultural al județului nostru, au vizitat principalele obiective culturale și au consolidat cunoștințele lor de istorie, geografie și științe al naturii.

Proiectul a fost unul întâmpinat cu bucurie și multă căldură de participanți și, deopotrivă, de către organizatori. Aceștia din urmă au mărturisit, în cadrul festivității de încheiere a proiectului, că în această inițiativă s-a investit multă dedicare, mult suflet. A fost un proiect cu rezultate deosebite, dar care nu lasă în urmă o amprentă materială, ci una mai degrabă emoțională, extraordinar de puternică. Ceea ce s-a creat în acest proiect se măsoară la un nivel mult mai sensibil, cel al bunăvoinței, al speranței, al visurilor frumoase, al trăirilor speciale, al aspirațiilor, al amintirilor de neșters. La nivel intelectual, proiectul a urmărit să crească apetența copiilor pentru studiu. Totodată, cei 150 de elevi participanți în proiect au dobândit o imagine mult mai clară despre ce înseamnă Craiova Culturală.

Bibliografie:

- Cucoș, C., „Educația. Dimensiuni culturale și interculturale”, Editura Polirom, Iași, 2000;
- Dasen, P., Perregaux, Ch., Rey, M., „Educația interculturală. Experiențe, politici, strategii”, Editura Polirom, Iași, 1999;
- “Cuvântul libertății” nr. 8479 – 16 decembrie 2014

În cele ce urmează vă voi prezenta câteva imagini de la unele evenimente din cadrul proiectului:

PROIECTUL EDUCATIV "CITEȘTE ȘI DĂ MAI DEPARTE!"

*Elena Diana Brătucu – profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „Traian” Craiova*

Organizatori: Școala Gimnazială "Traian" Craiova, Asociația Edufor Craiova

Grup țintă: 300 de elevi din clasele I-IV ai Școlii Gimnaziale "Traian" Craiova

Locul desfășurării: Școala Gimnazială "Traian" Craiova

Data: 9 mai 2016 – 24 iunie 2016

Obiectiv: promovarea și încurajarea lecturii în rândul școlarilor mici, cu rol în dezvoltarea proceselor de cunoaștere, a proceselor afective, în formarea trăsăturilor de voință și caracter, a deprinderilor de studiu individual, în cultivarea și îmbogățirea limbajului și în formarea personalității acestora.

Activități:

- Ateliere de prezentare a cărților citite de elevi;
- Donații de cărți între colegii din școală;
- "15 minute de lectură zilnică";

Modalități de evaluare: observarea sistematică, concurs.

Descrierea activităților:

În anul școlar 2015 – 2016, Școala Gimnazială "Traian" Craiova, în parteneriat cu Asociația EduFor Craiova, a derulat proiectul **"Citește și dă mai departe!"**, la care au participat peste 300 de elevi din ciclul primar și profesorii lor, alăturându-se astfel Săptămânii Naționale a Voluntariatului. Proiectul și-a propus a fi un impuls pentru o schimbare pozitivă în comunitatea școlară, atrăgând atenția asupra lecturii ca motor de dezvoltare personală și socială.

Sub slobanul **"Orice zi e bună pentru a fi voluntar!"**, 15 mai a fost ziua în care elevii din diferite clase au participat împreună la ateliere în care fiecare dintre ei a prezentat o carte pe care a citit-o și a donat-o unui coleg din școală.

Proiectul a continuat până la vacanța de vară, timp în care, fiecare clasă a dedicat 15 minute de lectură în fiecare zi, între orele 9.30 și 9.45. Elevii au avut pe măsute cărțile primite sau cele preferate și au explorat împreună minunata lor lume, având ocazia să împărtășească cunoștințe, opinii, idei, trăiri.

Mai multe detalii: www.facebook.com/scoalatraiancv
www.saptamanavoluntariatului.ro

ENGLISH LANGUAGE PROGRAM FOR YOUTH- ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE ÎN LIMBA ENGLEZĂ

*Andreea Dinu - profesor
Școala Gimnazială "Traian" Craiova*

Since 2013 I am involved in English Language Program for Youth. One key element of the Program is to familiarize students with important features of U.S. culture and values. Students are encouraged to develop respect for and interest in other cultures, customs, and beliefs.

Arbor Day celebrated as an extracurricular activity

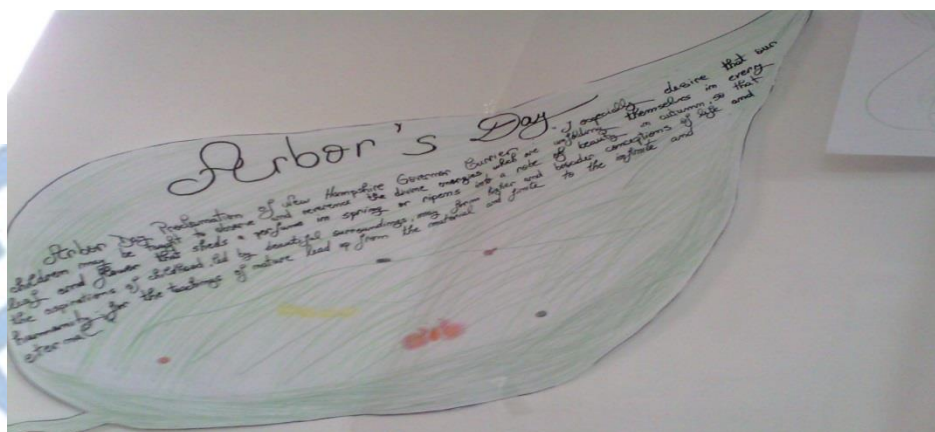
National Arbor Day is the last Friday in April but because classes cannot be held during school holidays we decided to celebrate this special day before the spring break started, at the beginning of April.

The activities were planned to be held outside but due to bad weather were adapted to be held inside.

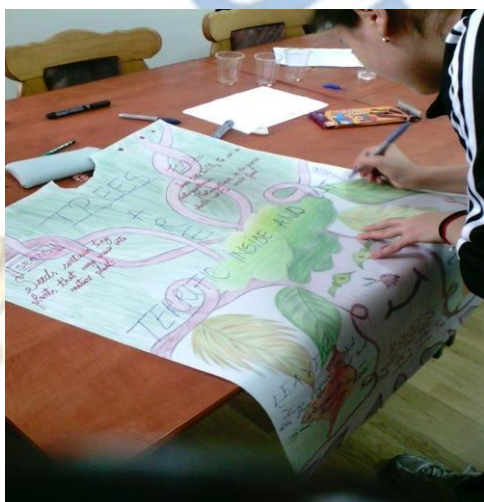
Activities in class:

- Activity Description:
- Reading quotes about Arbor day on line or printed
- Posters – the students tried to capture the essence of Arbor Day in beautiful posters Planting – instead of trees outside, flowers inside
- arranging the indoor space
- manufacturing flower pots from recycled materials like plastic boxes, plastic bags , etc
- manufacturing banners with the name of the flowers and care instructions for each flower pot
- manufacturing funny messages for each flower pot
- the planting process
- cleaning and rearranging the space

Reading quotes about Arbor day on line or printed and transform them on " Messages on a leaf"

Posters

Planting – instead of trees outside, flowers inside

Manufacturing flower pots from recycled materials like plastic boxes , plastic bags , cans, etc

Creating labels for the Flower pots from recycled news paper

EduFor Future (Online) = ISSN 2359 – 7259

ISSN–L 2359 – 7259

Editor: Asociația EduFor Craiova

Pagina Revistei: www.edufor.ro/revista.php

